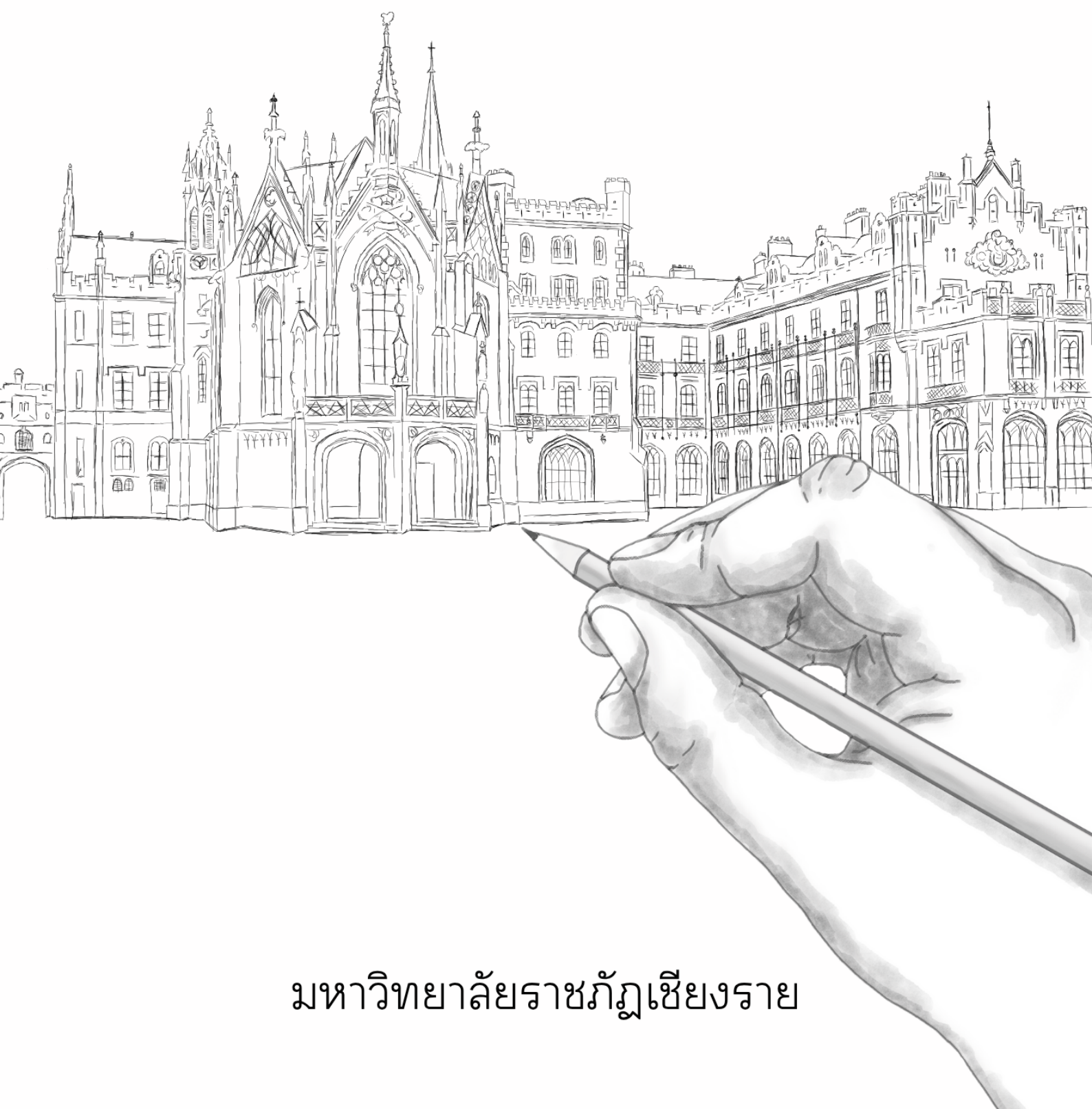

การจัดการความรู้และแนวปฏิบัติที่ดี ปีการศึกษา 2567

KNOWLEDGE MANAGEMENT

มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย

คำนำ

มหาวิทยาลัยได้มีการส่งเสริมสนับสนุนให้ทุกคณะ วิทยาลัย สำนักวิชาให้มีการดำเนินการจัดการความรู้ตามระบบ โดยมีความมุ่งหวังให้เกิดกระบวนการจัดการความรู้ภายในหน่วยงานของตนเอง ค้นหาแนวปฏิบัติที่ดีทั้งที่มีอยู่ในตัวบุคคล ทักษะของผู้มีประสบการณ์ตรงและแหล่งเรียนรู้อื่นๆตามประเด็นความรู้ ที่ครอบคลุมพันธกิจของหน่วยงานทั้งในด้านการผลิตบัณฑิตและด้านการวิจัย เพื่อให้เกิดเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ที่ยั่งยืน มีการถ่ายทอดองค์ความรู้ให้กับบุคลากรภายในหน่วย เพื่อให้สามารถนำองค์ความรู้และแนวปฏิบัติที่ดีไปปรับใช้กับกระบวนการทำงานที่เกี่ยวข้องได้อย่างมีประสิทธิภาพอย่างสูงสุด ถูกต้องและเหมาะสมกับสถานการณ์

มหาวิทยาลัยได้ดำเนินการกำกับติดตาม และรวบรวมการจัดการความรู้จากคณะ วิทยาลัย สำนักวิชา และนำข้อมูลที่ได้จากการรวบรวม เพื่อให้บุคคลที่สนใจสามารถเข้าถึงความรู้เหล่านั้นได้ง่าย และเกิดการจัดเก็บความรู้ องค์ความรู้ แนวปฏิบัติที่ดีอย่างเป็นระบบ เพื่อให้เป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ที่ยั่งยืนต่อไป

มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย

สารบัญ

	หน้า
คำนำ	ก
สารบัญ	ข
จัดการความรู้และแนวปฏิบัติที่ดี	
การจัดการความรู้ของมหาวิทยาลัย	1
ประโยชน์ของการจัดการความรู้	1
วงจรการเรียนรู้ (Learning Cycle) มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย	2
ภาคผนวก	
การจัดการความรู้และแนวปฏิบัติที่ดีของคณะ/วิทยาลัยที่ได้ดำเนินการในปีการศึกษา 2567	

การจัดการความรู้และแนวปฏิบัติที่ดี

การจัดการความรู้ ถือเป็นส่วนสำคัญที่มหาวิทยาลัยนำมาใช้เป็นเครื่องมือในการพัฒนาคุณภาพการบริหารจัดการภายในองค์กร เพื่อให้เกิดกระบวนการในการพัฒนาองค์กรอย่างยั่งยืน กล่าวคือยิ่งบุคลากรสามารถเรียนรู้ พัฒนา และสร้างสรรค์ ประกอบกับปัจจัยด้านอื่น ๆ ในองค์กรที่เอื้อต่อการเรียนรู้ ส่งเสริมให้การเรียนรู้ภายในองค์กรอย่างต่อเนื่อง เกิดองค์ความรู้ที่หลากหลาย เกิดแนวปฏิบัติที่ดี เกิดการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกันของบุคลากรภายในหน่วยงาน เพื่อให้ทันต่อสภาพปัจจัยต่างที่มีการเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา และเกิดการเรียนรู้ร่วมกันอย่างยั่งยืน ดังนั้นหน่วยงานจึงควรมีการจัดการความรู้อย่างเป็นระบบ ซึ่งจะทำให้การค้นหา รวบรวม จัดเก็บ เผยแพร่ แบ่งปัน องค์ความรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล ส่งผลให้บุคลากรสามารถเรียนรู้สิ่งต่างๆ และสามารถนำไปปรับใช้ในงานที่ปฏิบัติจริงได้อย่างถูกต้อง ทันเวลา รวดเร็ว และนำมาประยุกต์ใช้ และพัฒนาหน่วยงานให้มีประสิทธิภาพก้าวต่อไปได้อย่างยั่งยืน

นอกจากนั้นแล้วมหาวิทยาลัยได้ดำเนินการรวบรวม กระบวนการ องค์ความรู้และแนวปฏิบัติที่ดีในทุกๆ ปี มาจัดทำเป็นคลังความรู้ โดยสะสมเป็นแนวปฏิบัติที่ดีที่ผ่านกระบวนการการสังเคราะห์ความรู้ที่ง่ายต่อการนำไปปรับใช้ให้เหมาะสมและเกิดประสิทธิภาพต่อการปฏิบัติงานของบุคลากรในด้านต่างๆ และเผยแพร่องค์ความรู้และแนวปฏิบัติที่ดีผ่านบนเว็บไซต์ <https://qa.cru.ac.th/> ของกองพัฒนาระบบบริหารและประกันคุณภาพให้เกิดกระบวนการเรียนรู้ร่วมกันภายในมหาวิทยาลัยอย่างต่อเนื่อง ซึ่งองค์ความรู้และแนวปฏิบัติที่ดีที่เก็บรวบรวมไว้นั้นประกอบด้วย

1. ความรู้ที่ฝังอยู่ในคน (Tacit Knowledge) เป็นความรู้ที่ได้จากประสบการณ์ พรสวรรค์หรือสัญชาตญาณของแต่ละบุคคลในการทำความเข้าใจในสิ่งต่างๆ เป็นความรู้ที่ไม่สามารถถ่ายทอดออกมาเป็นคำพูดหรือลายลักษณ์อักษรได้ง่าย เช่น ทักษะในการทำงาน งานฝีมือ หรือการคิดวิเคราะห์ เป็นต้น
2. ความรู้ที่ชัดเจน (Explicit Knowledge) เป็นความรู้ที่สามารถรวบรวมถ่ายทอดได้โดยผ่านวิธีการต่างๆ เช่น การบันทึกเป็นลายลักษณ์อักษร ทฤษฎีคู่มือต่างๆ และบางครั้งเรียกว่าเป็นความรู้แบบรูปธรรม

ประโยชน์ของการจัดการความรู้ที่คาดว่าจะได้รับ

1. เพิ่มศักยภาพขององค์กร
2. เกิดนวัตกรรมใหม่ๆ จากการแลกเปลี่ยนความรู้ต่อยอดจากความรู้ที่ฝังในตัวของผู้ที่มีประสบการณ์
3. เพิ่มประสิทธิภาพและประสิทธิผลในการพัฒนาความสามารถที่จะแบ่งปันความรู้ที่ได้เรียนรู้มาให้กับคนอื่นๆ ในองค์กร และนำความรู้ไปปรับใช้กับงานที่ทำอยู่ให้เกิดประสิทธิผลมากยิ่งขึ้น เป็นการการพัฒนาคน และพัฒนาองค์กรให้เกิดความยั่งยืน
4. เพิ่มขีดความสามารถในการตัดสินใจและวางแผนดำเนินงานให้รวดเร็ว และดีขึ้น เพราะมีสารสนเทศ หรือแหล่งความรู้เฉพาะที่มีหลักการ เหตุผล และน่าเชื่อถือช่วยสนับสนุนการตัดสินใจ
5. ลดขั้นตอนในการทำงานได้ เช่น เมื่อมีปัญหาในการทำงานเกิดขึ้น ผู้ปฏิบัติงานก็จะสามารถหาแนวทางหรือวิธีการแก้ปัญหาได้รวดเร็ว โดยค้นคว้าจากผลการจัดการความรู้ในเรื่องนั้น ๆ

วงจรการเรียนรู้ (Learning Cycle) มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย
โดยส่งเสริม สนับสนุนให้เกิดการเรียนรู้อย่างเป็นระบบ

วงจรการเรียนรู้	การประยุกต์ใช้
1. การมีคลังความรู้	มหาวิทยาลัยได้ดำเนินการจัดทำระบบการจัดเก็บรวบรวมข้อมูลของแผนการจัดการความรู้ และแนวปฏิบัติที่ดีของทุกคณะและวิทยาลัยไว้ในระบบฐานข้อมูลของกองพัฒนาระบบบริหารและประกันคุณภาพสำนักงานอธิการบดีเพื่อเป็นฐานข้อมูลในการเผยแพร่ความรู้และเป็นการสร้างคลังความรู้ไว้กับทุกคณะ/หน่วยงาน
2. การผลักดันให้นำความรู้ไปใช้	มหาวิทยาลัยได้มีนโยบายผลักดันให้คณะและวิทยาลัยนำองค์ความรู้ที่ได้จากการจัดการความรู้ไปปฏิบัติในกระบวนการทำงานเพื่อเป็นแนวทางในการปฏิบัติที่ดีและเป็นแบบแผนในการดำเนินงานให้กับบุคลากรของหน่วยงาน
3. การนำความรู้ไปใช้	คณะและวิทยาลัยได้นำองค์ความรู้และแนวปฏิบัติที่ดีที่ได้จากการจัดโครงการจัดการความรู้ไปปฏิบัติในกระบวนการดำเนินงานของตน และได้เผยแพร่แนวปฏิบัติที่ดีไปสู่บุคลากรภายในหน่วยงานของตนเองเพื่อให้เกิดเป็นแนวปฏิบัติที่ดีในการทำงาน
4. การสรุปความรู้ที่ได้จากการทำงานทั้งความรู้ในงาน และปัญหา/อุปสรรคจากการทำงานเก็บเข้าคลังความรู้	มหาวิทยาลัยได้ดำเนินการสรุปองค์ความรู้ที่รวบรวมจากคณะและวิทยาลัยมาจัดทำฐานข้อมูลในการศึกษา วิเคราะห์ปัญหาอุปสรรคในแต่ละคณะและหน่วยงานในภาพรวมทั้งหมดในการดำเนินการจัดการความรู้ ตลอดจนเป็นคลังข้อมูลให้กับผู้สนใจในการจัดทำจัดการความรู้ต่อไปในอนาคต
5. การปรับโครงสร้างของคลังความรู้ให้เหมาะสมกับการนำความรู้มาใส่เพิ่มหรือการปรับปรุงความรู้ และทำให้คลังความรู้ทันสมัยอยู่เสมอ	มหาวิทยาลัยได้มีการประชุมวิเคราะห์ถึงข้อมูลในการเก็บรวบรวมองค์ความรู้ และแนวปฏิบัติที่ดีในแต่ละคณะและวิทยาลัยมาปรับปรุงและวางแผนการดำเนินงานในปีถัดไป เพื่อให้เกิดความเหมาะสมในการกำหนดแนวทางการจัดการความรู้ที่เอื้อต่อการนำไปเป็นแนวทางการปฏิบัติที่ถูกต้อง เหมาะสมกับบริบทของคณะและหน่วยงาน

วงจรการเรียนรู้ (Learning Cycle) มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย
โดยส่งเสริม สนับสนุนให้เกิดการเรียนรู้อย่างเป็นระบบ

มหาวิทยาลัยได้ดำเนินการส่งเสริม สนับสนุนและเก็บรวบรวมองค์ความรู้และแนวปฏิบัติที่ดีที่ได้จากคณะและวิทยาลัยในคลังความรู้ของมหาวิทยาลัย เพื่อให้เกิดการศึกษา เรียนรู้และนำแนวปฏิบัติที่ดีในแต่ละกิจกรรมในคลังความรู้ สามารถนำไปปฏิบัติได้ถูกต้อง และเกิดประสิทธิภาพอย่างสูงสุด

การจัดการความรู้และแนวปฏิบัติที่ดี
ของคณะและวิทยาลัยในปีการศึกษา 2567

ด้านการผลิตบัณฑิต

การใช้ AI ในการจัดการเรียนการสอน

การใช้ AI ในคณะครุศาสตร์ อย่างมีคุณภาพต้องมุ่งผลสัมฤทธิ์ด้าน “การผลิตบัณฑิต” ให้มีสมรรถนะดิจิทัล การคิดเชิงวิพากษ์ จริยธรรมการใช้เทคโนโลยี และความสามารถออกแบบการเรียนรู้บนฐานข้อมูล สอดคล้องยุทธศาสตร์และนโยบายของประเทศไทยและองค์การระหว่างประเทศ หน่วยงานครุศาสตร์จึงกำหนดประเด็น KM “การใช้ AI ในการจัดการเรียนการสอน” เป็นโครงการจัดการความรู้ เพื่อดันหาและรับรองแนวปฏิบัติที่ดี ซึ่งถ่ายทอดได้ในหลักสูตร โดยมุ่งสร้างกรอบการใช้ GenAI ที่ 1) ยกระดับผลลัพธ์การเรียนรู้ 2) ดึงคุณภาพและจริยธรรมวิชาการ และ 3) เชื่อมโยงสมรรถนะบัณฑิตกับความต้องการประเทศ ทั้งนี้ ผลที่คาดหวัง คือ ชุดแนวปฏิบัติและคลังความรู้สำหรับอาจารย์ครุศาสตร์ ครอบคลุมการออกแบบการสอน การประเมินที่เป็นธรรม การคุ้มครองข้อมูล การสื่อสารความคาดหวังต่อผู้เรียน และแนวทางพัฒนาวิชาชีพครู ซึ่งสอดคล้องข้อเสนอระบบ ของไทยต่ออนาคตการศึกษาในยุค AI

วัตถุประสงค์/เป้าหมาย

เพื่อพัฒนาและรับรองแนวปฏิบัติที่ดีในการใช้ Generative AI สำหรับการจัดการเรียนการสอนในครุศาสตร์ และ การใช้ AI อย่างรับผิดชอบตามกรอบจริยธรรม

วิธีดำเนินการ

คณะมีแนวทางและขั้นตอนในการดำเนินการจัดการความรู้ ดังนี้

1. การกำหนดความรู้หลักที่จำเป็น กำหนดขอบเขตความรู้เรื่อง “การบูรณาการปัญญาประดิษฐ์ (AI/GenAI) ในการจัดการเรียนการสอนระดับอุดมศึกษา” โดยเน้นผลลัพธ์เชิงประจักษ์ต่อคุณภาพผู้เรียนและการผลิตบัณฑิต พร้อมกรอบจริยธรรมและการกำกับดูแลข้อมูลที่สอดคล้องนโยบายระดับชาติและมหาวิทยาลัย ระบุองค์ประกอบความรู้หลัก ได้แก่ 1) กรอบการออกแบบการสอนด้วย AI 2) แนวทางการประเมินที่เป็นธรรมและอธิบายได้ 3) หลักจริยธรรม AI และการคุ้มครองข้อมูล 4) กลไกทบทวนก่อน-ระหว่าง-หลังปฏิบัติ (BAR/DAR/AAR) และ 5) รูปแบบการเผยแพร่และคลังความรู้ภายในหน่วยงาน
2. การเสาะหาความรู้ที่ต้องการ รองศาสตราจารย์ ดร.มิชัย เกษบุรินทร์ ผู้ช่วยคณบดี คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย และอาจารย์ประจำคณะครุศาสตร์ เป็นแหล่งความรู้หลักด้านการบูรณาการ AI ในการจัดการเรียนการสอน โดยดำเนินการรวบรวมองค์ความรู้ผ่านวงแลกเปลี่ยนเรียนรู้และบันทึกเรื่องเล่าความสำเร็จ/อุปสรรคอย่างเป็นระบบ
3. การปรับปรุงดัดแปลงหรือสร้างความรู้ให้เหมาะสมต่อการใช้งาน จัดโครงสร้างองค์ความรู้ ได้แก่ กรอบการสอนด้วย AI ขั้นตอนนำไปใช้ในรายวิชา เครื่องมือและตัวอย่าง นโยบายและจริยธรรม การประเมิน และแบบฟอร์ม AAR/BAR เพื่อให้เข้าถึงและใช้งานได้ง่ายในบริบทครุศาสตร์
4. การประยุกต์ใช้ความรู้ในกิจกรรมงานของตน นำแนวปฏิบัติไปใช้ในรายวิชานำร่อง โดยวางแผนด้วย BAR ระบุผลลัพธ์การเรียนรู้ วิธีบูรณาการ AI เครื่องมือที่ใช้ และมาตรการจริยธรรม พัฒนาคู่มือผู้สอนและชุดเครื่องมือสนับสนุน เช่น สดริป์การออกแบบบทเรียนด้วย AI แนวทางการประเมินที่เป็นธรรม และแบบฟอร์มการเปิดเผยการใช้ AI ในรายวิชา เพื่อให้การนำไปใช้มีความสม่ำเสมอ
5. การแลกเปลี่ยนเรียนรู้และสกัด “ชุดความรู้” จัด AAR หลังภาคการศึกษาเพื่อสังเคราะห์ว่า “คาดหวังอะไร เกิดอะไร เหตุผลคืออะไร จะปรับอะไร และบทเรียนสำคัญคืออะไร” แล้วสกัดเป็นชุดความรู้เรื่องปัจจัยความสำเร็จ อุปสรรค แนวทางแก้ไข และตัวอย่างที่ได้ผล รวบรวมคำถามที่พบบ่อยและแนวตอบ สนับสนุน การยกระดับแนวปฏิบัติร่วมกัน จัดทำรายงานและสื่อเผยแพร่ภายใน เพื่อการเรียนรู้ข้ามรายวิชา/หลักสูตร
6. การจดบันทึก “ชุดความรู้” และ “แก่นความรู้” รวบรวมและจัดหมวดหมู่ชุดความรู้และแก่นความรู้ ของคณะ เช่น คู่มือแนวปฏิบัติ AI เอกสารอ้างอิงจริยธรรม แบบฟอร์มมาตรฐาน ตัวอย่างแผนการสอน และกรณีศึกษาที่ผ่านการรับรอง

องค์ความรู้ที่ได้รับ

องค์ความรู้ที่ได้รับจากกิจกรรมการจัดการความรู้ที่จัดขึ้น

- กรอบการสอนด้วย AI แนวคิดการบูรณาการ GenAI ในรายวิชาให้ยึดผลลัพธ์การเรียนรู้
- การประเมินที่เป็นธรรมและอธิบายได้ สร้าง RUBRIC ที่ระบุเกณฑ์
- จริยธรรม ความปลอดภัย และข้อมูลส่วนบุคคล ปรับใช้หลักการจริยธรรม AI ระดับประเทศในบริบทห้องเรียน

แนวปฏิบัติที่ดี

แนวปฏิบัติที่ดีที่เกิดจากการจัดการความรู้ที่ผู้เข้าร่วมกิจกรรมได้รับ ประกอบด้วย

- การออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ให้ AI ทำหน้าที่ “ผู้ช่วยคิด” ไม่ใช่ “ผู้ทำแทน” โดยกำหนดขั้นตอนบังคับ
- การจัดทำ RUBRIC ที่มีมิติ “การใช้ AI อย่างเหมาะสม”
- การประเมินแบบหลายหลักฐาน
- นำหลักจริยธรรม AI มาปรับใช้ในรายวิชาเป็นข้อปฏิบัติที่ตรวจสอบได้

หลักเกณฑ์การฝึกประสบการณ์วิชาชีพกฎหมาย

กระบวนการการฝึกประสบการณ์วิชาชีพกฎหมายและการวัดผลประเมินผลการฝึกประสบการณ์วิชาชีพกฎหมายเป็นอีกหนึ่งส่วนสำคัญในการจัดการเรียนการสอนสาขานิติศาสตร์ให้มีคุณภาพตามเกณฑ์มาตรฐานการเรียนรู้ในระดับอุดมศึกษา คณะนิติศาสตร์ซึ่งเป็นหน่วยงานในการจัดการเรียนการสอนทางด้านกฎหมายให้แก่นักศึกษา จึงเล็งเห็นถึงความสำคัญในการจัดการเรียนการสอนกฎหมายที่มุ่งเน้นผลลัพธ์ให้เกิดแก่นักศึกษา โดยมีรูปแบบการเรียนการสอน และการวัดประเมินผลที่เหมาะสมกับผู้เรียนเป็นสำคัญ ทั้งนี้ เพื่อสร้างนักศึกษากฎหมายให้มีความพร้อมในด้านวิชาการและด้านการใช้ชีวิตอยู่ร่วมกับบุคคลอื่นในสังคมระหว่างการเรียนก่อนสำเร็จการศึกษาและออกไปประกอบอาชีพที่มั่นคงต่อไป

วัตถุประสงค์/เป้าหมาย

- เพื่อกำหนดหลักเกณฑ์และเงื่อนไขสำหรับนักศึกษาที่จะออกฝึกประสบการณ์วิชาชีพกฎหมาย
- เพื่อให้ นักศึกษามีความพร้อมและมีคุณสมบัติครบถ้วนตามข้อกำหนดของหลักสูตรก่อนออกฝึกประสบการณ์
- เพื่อให้การฝึกประสบการณ์วิชาชีพกฎหมายบรรลุวัตถุประสงค์และมีคุณภาพตามเกณฑ์มาตรฐาน

วิธีการดำเนินการ

1. การกำหนดความรู้หลักที่จำเป็นหรือสำคัญต่องานหรือกิจกรรมของกลุ่มหรือองค์กรคณะ นิติศาสตร์มีคณะกรรมการจัดการความรู้ (KM) การจัดประชุมเพื่อศึกษาเป้าประสงค์ตามประเด็นยุทธศาสตร์ และพิจารณาถึงแนวทางการจัดการความรู้ของคณะร่วมกัน ดำเนินการสำรวจปัญหาในการฝึกประสบการณ์วิชาชีพกฎหมายของนักศึกษาพบว่า มีนักศึกษาจำนวนหนึ่งที่มีผลการประเมินไม่เป็นไปตามวัตถุประสงค์ที่กำหนด นำปัญหาดังกล่าวมาประชุมและแลกเปลี่ยนเรียนรู้ในเรื่องการแก้ไขปัญหารวมถึงการระดมสมองเพื่อหากระบวนการจัดการเรียนการสอนและการวัดผลประเมินผลที่เหมาะสมกับผู้เรียน และเพื่อหาแนวปฏิบัติที่คณาจารย์จะได้ดำเนินการตามนโยบายของคณะเป็นไปในแนวทางเดียวกัน
2. การเสาะหาความรู้ที่ต้องการ โดยคณะกรรมการจัดการองค์ความรู้ (KM) ร่วมประชุมกับคณาจารย์ในคณะ เพื่อวิเคราะห์สภาพปัญหา และอุปสรรคที่พบบกนักศึกษาที่ประสบปัญหากรณีไม่สามารถสำเร็จการศึกษาได้ทันตามกำหนด หรือตามเกณฑ์ของมหาวิทยาลัย และร่วมกันหารูปแบบการจัดการเรียนการสอน และรูปแบบกระบวนการการฝึกประสบการณ์วิชาชีพกฎหมายและการวัดผลประเมินผลการฝึกประสบการณ์วิชาชีพกฎหมายของคณะนิติศาสตร์ที่มีความเหมาะสมและมีมาตรฐาน ทั้งนี้ คณะยังได้มีการศึกษารูปแบบการจัดการเรียนการสอน และรูปแบบการวัดผลประเมินผลของสถาบันอื่นที่เปิดสอนด้านกฎหมาย ว่ามีการวัดผลประเมินผลอย่างไร ส่งผลต่อการเรียนการสอนและนักศึกษาอย่างไรบ้าง เพื่อนำมาเป็นแนวทางในการปรับปรุงแบบของคณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงรายต่อไป

วิธีการดำเนินการ

3. การปรับปรุงดัดแปลงหรือสร้างความรู้บางส่วนให้เหมาะสมต่อการใช้งานของตน ในการประชุมประจำคณะนิติศาสตร์ ได้มีการนำปัญหาที่อาจารย์แต่ละท่านพบเกี่ยวกับตัวนักศึกษาที่อาจารย์ท่านนั้นดูแลรับผิดชอบในการไปนิเทศนักศึกษาเข้าประชุมเพื่อปรึกษาหารือ แลกเปลี่ยนความคิดเห็นของคณาจารย์และบุคลากร รวมถึงการจัดการเรียนการสอน กระบวนการตลอดจนการวัดผลประเมินผลการฝึกประสบการณ์วิชาชีพกฎหมายที่อาจารย์แต่ละท่านเห็นว่ามีความเหมาะสมและเป็นประโยชน์ต่อนักศึกษาของคณะ

4. การประยุกต์ใช้ความรู้ในกิจกรรมงานของตน มีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้จากผู้มีประสบการณ์ตรงโดย ได้แก่ คณาจารย์ประจำคณะที่ทดลองนำหลักเกณฑ์วิธีการต่างๆ ไปปฏิบัติและปรับใช้กับนักศึกษาที่อยู่ในความรับผิดชอบดูแลในการนิเทศ และศึกษาแนวทางจากอาจารย์คณะนิติศาสตร์ในมหาวิทยาลัยอื่นที่มีรูปแบบการวัดผลประเมินผลการฝึกประสบการณ์วิชาชีพกฎหมายในรูปแบบอื่นๆ และได้รวบรวมองค์ความรู้ เพื่อกำหนดเป็นแนวปฏิบัติ ของคณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย

5. การนำประสบการณ์จากการทำงานและการประยุกต์ใช้ความรู้มาแลกเปลี่ยนเรียนรู้และสกัด“ชุดความรู้”ออกมาบันทึกไว้ หลังจากการประชุมประจำคณะนิติศาสตร์ในแต่ละครั้ง ที่มีการนำปัญหาที่อาจารย์แต่ละท่านที่พบเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอน และการวัดผลประเมินผลการฝึกประสบการณ์วิชาชีพกฎหมายเข้าประชุมเพื่อปรึกษาหารือ แลกเปลี่ยนความคิดเห็นของคณาจารย์ภายในคณะ และการที่ได้ศึกษาวิธีการจากแนวทางของสถาบันอื่นที่มีการสอนกฎหมายจากการแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับคณาจารย์ต่างสถาบัน รวมถึงจากการที่คณาจารย์ในคณะได้ทดลองปฏิบัติในรูปแบบต่างๆ คณะนิติศาสตร์จึงได้รวบรวมองค์ความรู้ เพื่อกำหนดเป็นแนวปฏิบัติที่เหมาะสมของคณะนิติศาสตร์ เพื่อให้การจัดการเรียนการสอนและการวัดผลประเมินผลการฝึกประสบการณ์วิชาชีพกฎหมายเป็นไปอย่างถูกต้องและเหมาะสม

6. การจดบันทึก“ชุดความรู้” และ “แก่นความรู้” สำหรับไว้ใช้งานและปรับปรุงเป็นชุดความรู้ที่ คณะนิติศาสตร์มีการนำความรู้ที่ได้จากการจัดการความรู้ที่เป็นลายลักษณ์อักษร และจากความรู้ ทักษะของผู้มีประสบการณ์ตรงที่เป็นแนวปฏิบัติที่ดีมาปรับใช้ในการปฏิบัติงานจริง โดยจัดทำเป็น ประกาศมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย เรื่อง หลักเกณฑ์การฝึกประสบการณ์วิชาชีพกฎหมาย เผยแพร่ในการประชุมคณะก่อนเปิดภาคเรียนที่ ๒ เพื่อให้อาจารย์นิเทศก์ได้นำไปปฏิบัติโดยเป็นมาตรฐานเดียวกัน

องค์ความรู้ที่ได้รับ

องค์ความรู้ที่ได้รับคือการมีหลักเกณฑ์ที่เป็นลายลักษณ์อักษรและเป็นมาตรฐานในการบริหารจัดการการฝึกประสบการณ์วิชาชีพกฎหมาย ซึ่งครอบคลุมตั้งแต่การคัดกรองคุณสมบัติของนักศึกษาก่อนออกฝึก (ความรู้และวินัย) การกำหนดระเบียบปฏิบัติตัวในสถานฝึก (จริยธรรมและภาระงาน) ไปจนถึงการกำหนดเกณฑ์การวัดผลที่ชัดเจน (การเข้าฝึกไม่น้อยกว่า ๘๐% และสัดส่วนการให้คะแนนจากสถานฝึกและอาจารย์นิเทศ) องค์ความรู้นี้ช่วยให้เกิดความเข้าใจร่วมกันถึงข้อกำหนดที่จำเป็นสำหรับการสำเร็จการฝึกประสบการณ์

แนวปฏิบัติที่ดีที่ได้รับ

- การคัดกรองคุณสมบัติ : การกำหนดให้นักศึกษาต้องผ่านวิชาเตรียมฝึกฯ มีหน่วยกิตสะสมเพียงพอ มีคะแนนความดี และผ่านการปฐมนิเทศ เป็นการรับรองว่านักศึกษามีความพร้อมทั้งด้านวิชาการและความประพฤติ
- การกำหนดเกณฑ์การวัดผลที่รอบด้าน : การใช้สัดส่วนคะแนน ๖๐:๔๐ ระหว่างสถานฝึกและอาจารย์นิเทศ ทำให้การประเมินผลครอบคลุมทั้งการปฏิบัติงานจริงและทางวิชาการ/การกำกับดูแลของคณะ
- การรักษาวินัยระหว่างฝึก : การกำหนดบทลงโทษที่ชัดเจน (เช่น ไม่ผ่านการฝึกฯ หากขาด/ลาิจ/มาสาย เกิน ๕ วันทำการ หรือกระทำความผิดวินัย/ขาดจริยธรรมทางวิชาชีพ) เป็นการเสริมสร้างจรรยาบรรณและความรับผิดชอบในฐานะผู้ประกอบการวิชาชีพกฎหมายในอนาคต
- การอำนวยความสะดวกด้านการแต่งกาย : การเปิดช่องให้นักศึกษาผู้มีความหลากหลายทางเพศสามารถขออนุญาตแต่งกายตามเพศสภาพต่อสถานฝึกได้ เป็นการส่งเสริมความเท่าเทียมและเคารพสิทธิส่วนบุคคล
- คณาจารย์ในคณะนิติศาสตร์ มีความรู้ ความเข้าใจในการปรับรูปแบบการจัดการเรียนการสอนและวัดผลประเมินผลการฝึกประสบการณ์วิชาชีพกฎหมายให้มีความทันสมัยและความเหมาะสมกับผู้เรียน ตามประกาศเรื่อง หลักเกณฑ์การฝึกประสบการณ์วิชาชีพกฎหมาย

การใช้เทคโนโลยีทางด้านปัญญาประดิษฐ์ (AI) ในการพัฒนางานวิจัย และการจัดการเรียนการสอน

คณะเทคโนโลยีดิจิทัล มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย มีนโยบายในการส่งเสริมและสนับสนุนการบริหารจัดการความรู้ภายในองค์กร หรือ Knowledge Management (KM) โดยให้ความสำคัญกับการจัดการความรู้ ความสามารถของบุคลากร เพื่อพัฒนาคณะเทคโนโลยีดิจิทัล สู่การเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ ความสำเร็จขององค์กรแห่งการเรียนรู้ คือความสามารถในการบริหารจัดการความรู้ที่มีอยู่ให้เกิดประโยชน์สูงสุด และบริหารให้บุคลากรขององค์กรทุกคนมีจิตสำนึกในการพัฒนาความรู้ความสามารถของตนเองอย่างต่อเนื่อง ไม่ว่าจะเป็นการฝึกอบรม การส่งเสริมการเรียนรู้โดยใช้เครื่องมือเพื่อสนับสนุนการเปลี่ยนแปลง แบ่งปันความรู้ เพื่อสร้างวิธีปฏิบัติที่เป็นเลิศในการทำงาน ดังนั้นเพื่อให้กระบวนการจัดการความรู้ของคณะเทคโนโลยีดิจิทัล มีประสิทธิภาพ จึงจัดกิจกรรมการจัดการความรู้ (Knowledge Management) เพื่อนำเทคโนโลยีทางด้านปัญญาประดิษฐ์ (AI) มาประยุกต์ใช้ในการเขียนโครงร่างงานวิจัยและการจัดทำสื่อการเรียนการสอน

วัตถุประสงค์/เป้าหมาย

เพื่อส่งเสริมความรู้และทักษะการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีทางด้านปัญญาประดิษฐ์ (AI) มาพัฒนางานวิจัยและการจัดการเรียนการสอน โดยมีกลุ่มเป้าหมายเป็นบุคลากรคณะเทคโนโลยีดิจิทัล และบุคลากรในสังกัดมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงรายที่สนใจ

วิธีการดำเนินงาน

ขั้นตอนที่ 1 การบ่งชี้ความรู้

คณะเทคโนโลยีดิจิทัลดำเนินการสำรวจความรู้จากบุคลากรภายในหน่วยงานที่มีความเชี่ยวชาญในแต่ละสาขา เพื่อนำมากำหนดเป็นเป้าหมายในการจัดการความรู้

ขั้นตอนที่ 2 การสร้างและแสวงหาความรู้

ดำเนินการสร้างและแสวงหาความรู้จากบุคลากรภายในหน่วยงานที่มีความเชี่ยวชาญทางด้านปัญญาประดิษฐ์ (Artificial Intelligence : AI) โดยมอบหมายให้ ผู้ช่วยศาสตราจารย์อนุสรณ์ ใจแก้ว ตำแหน่ง รองคณบดีด้านการจัดการศึกษา ซึ่งเป็นบุคลากรที่มีความเชี่ยวชาญในการนำเอาปัญญาประดิษฐ์มาใช้ในการจัดการเรียนการสอน และการพัฒนางานวิจัย เป็นผู้รับผิดชอบในการสร้างและแสวงหาความรู้เกี่ยวกับปัญญาประดิษฐ์ (Artificial Intelligence : AI) เพื่อนำมาถ่ายทอดให้กับบุคลากรภายในหน่วยงาน รวมถึงบุคคลภายนอกหน่วยงานที่มีความสนใจ

ขั้นตอนที่ 3 การจัดการความรู้ให้เป็นระบบ

คณะเทคโนโลยีดิจิทัล ดำเนินการนำเอาความรู้เกี่ยวกับปัญญาประดิษฐ์ (Artificial Intelligence : AI) นำมาจัดหมวดหมู่ โดยมีระบบสารสนเทศในการบริหารจัดการความรู้ที่มีอยู่ภายในหน่วยงาน แยกตามหมวดหมู่ของความรู้

ขั้นตอนที่ 4 การประมวลและกลั่นกรองความรู้

คณะเทคโนโลยีดิจิทัล มีการประมวลและกลั่นกรองความรู้ โดยให้บุคลากรในหน่วยงานร่วมกันพิจารณาในประเด็นความรู้ด้านต่าง ๆ ที่ได้มีการจัดหมวดหมู่ไว้ เพื่อกบถวนความรู้ให้มีความทันสมัย สามารถนำไปประยุกต์ใช้ในการจัดการเรียนการสอน และการพัฒนางานวิจัย

วิธีการดำเนินงาน

ขั้นตอนที่ 5 การเข้าถึงความรู้

คณะเทคโนโลยีดิจิทัล มีช่องทางเผยแพร่ความรู้ โดยมีระบบสารสนเทศด้านการบริหารจัดการความรู้ โดยบุคลากรสามารถเข้าถึง ความรู้ได้สะดวก รวดเร็ว ผ่านระบบสารสนเทศแบบออนไลน์

ขั้นตอนที่ 6 การแบ่งปันแลกเปลี่ยนความรู้

คณะเทคโนโลยีดิจิทัล ได้ดำเนินการจัดกิจกรรมให้บุคลากรมีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ โดยมีการจัดประชุมแลกเปลี่ยนเรียนรู้ด้านการจัดการความรู้ของแต่ละสาขาภายในหน่วยงาน

ขั้นตอนที่ 7 การเรียนรู้

คณะเทคโนโลยีดิจิทัล ได้มีแนวทางในการดำเนินงานด้านการเรียนรู้จากความรู้ที่ได้มีการเก็บรวบรวม โดยให้แต่ละสาขาวิชานำเอาความรู้ทางด้านปัญญาประดิษฐ์ (Artificial Intelligence : AI) มาประยุกต์ใช้ในการจัดการเรียนการสอน และและการพัฒนางานวิจัย เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดแก่นักศึกษาและบุคลากรภายในหน่วยงาน

องค์ความรู้ที่ได้รับ

1. การใช้เทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์สำหรับนักวิจัย (การใช้เครื่องมือและแนวคิดสำคัญ)
2. การจัดการข้อมูลและแหล่งข้อมูลงานวิจัยด้วยเทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์
3. การใช้เทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์เพื่อการสรุปความ ถามตอบ และการตรวจสอบข้อมูล
4. การใช้เทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์เพื่อการสร้างเนื้อหา การเขียน และการนำเสนอ
5. การใช้เทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์เพื่อการทบทวนวรรณกรรมและการวิเคราะห์ข้อมูล
6. การแลกเปลี่ยนเรียนรู้ในด้านการใช้เครื่องมือในงานวิจัยและการเรียนการสอน

แนวปฏิบัติที่ดีที่ได้รับ

คณะเทคโนโลยีดิจิทัล ได้รวบรวมองค์ความรู้ที่ได้จากการจัดกิจกรรมมารวบรวมเพื่อจัดเป็นองค์ความรู้เพื่อเผยแพร่ให้กับบุคลากรของหน่วยงานนำไปประยุกต์ใช้ในการปฏิบัติงานในการจัดการเรียนการสอน และการพัฒนางานวิจัย เพื่อให้สอดคล้องกับยุทธศาสตร์การพัฒนามหาวิทยาลัยประเด็นยุทธศาสตร์การยกระดับคุณภาพการศึกษา แผนงานโครงการพัฒนาบุคลากรสายวิชาการ และสายสนับสนุนวิชาการให้มีคุณวุฒิและเข้าสู่ตำแหน่งทางวิชาการและวิชาชีพในระดับที่สูงขึ้นและปรับปรุงระบบการผลิตบัณฑิตที่ตอบสนองต่ออุตสาหกรรมมูลค่าสูงในพื้นที่และสาขาที่เป็นจุดเน้นของมหาวิทยาลัย และพัฒนาหลักสูตรการผลิตบัณฑิต (หลักสูตรเดิม/หลักสูตรใหม่) ของมหาวิทยาลัยโดยให้ผู้บัณฑิตมีส่วนร่วมดำเนินการ (หลักสูตร เชิงพื้นที่) โดยได้ดำเนินการพัฒนาระบบบริหารจัดการข้อมูลองค์ความรู้ของคณะเทคโนโลยีดิจิทัล

การจัดการเรียนการสอนในรูปแบบ CWIE (COOPERATIVE AND WORK INTEGRATED EDUCATION)

สหกิจศึกษาและการศึกษาเชิงบูรณาการกับการทำงาน (Cooperative and Work Integrated Education หรือ CWIE) เป็นแนวคิดของการจัดการศึกษาเชิงประสบการณ์ (Experiential Education) บนฐาน สมรรถนะ (Competencies-based) ให้นักศึกษาได้เรียนใน คณะรัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์ควบคู่กับการไปปฏิบัติงานจริงในสถานประกอบการ (Workplace) เพื่อให้นักศึกษามีสมรรถนะพร้อมสู่โลกแห่งการทำงานจริงได้ทันทีหลังสำเร็จ การศึกษา (Ready to Work) โดยความร่วมมือระหว่างสถาบันอุดมศึกษาฝ่ายผลิตและสถาน ประกอบการฝ่ายผู้ใช้บัณฑิต (University-workplace Engagement) ตลอดจนหลักสูตรของ คณะรัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์ได้พัฒนาหลักสูตรเป็นหลักสูตรแบบสหกิจศึกษาและการ ศึกษาเชิงบูรณาการกับการทำงาน (Cooperative and Work Integrated Education หรือ CWIE) มีหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรบัณฑิตแขนงวิชารัฐประศาสนศาสตร์และแขนงวิชาการบริหาร งานท้องถิ่น และหลักสูตรรัฐศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการเมืองการปกครอง เพื่อนำไปสู่รูปแบบการ จัดการเรียนการสอนให้เกิดประสิทธิภาพประสิทธิผลต่อผู้เรียน

วัตถุประสงค์/ เป้าหมาย

1. เพื่อจัดรูปแบบการเรียนการสอนในรูปแบบ สหกิจศึกษาและการศึกษาเชิงบูรณาการกับ การทำงาน (Cooperative and Work Integrated Education หรือ CWIE)
2. เพื่อให้เกิดการบูรณาการศาสตร์ต่าง ๆ ในโครงสร้างเนื้อหาและการจัดความรู้ให้เป็นระบบ
3. เพื่อให้มีแผนการจัดการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับสมรรถนะของผู้เรียนตามชั้นปี
4. เพื่อเป็นแนวทางในการจัดการเรียนการสอนร่วมกับการทำงาน
5. เพื่อนำไปใช้กับการฝึกประสบการณ์วิชาชีพ สหกิจศึกษา หรือฝึกแบบ CWIE

วิธีการดำเนินการ

1. คณะฯ จัดกิจกรรมสะท้อนคิดเกี่ยวกับการส่งนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพ ร่วมกับหน่วยงานภายนอกที่รับนักศึกษาเข้าฝึกประสบการณ์วิชาชีพในภาคเรียนที่ 3/2567
2. คณะฯ ได้รับฟังความคิดเห็นของตัวแทนจากหน่วยงานในประเด็นต่าง ๆ ดังนี้
 - ความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนแบบบูรณาการกับการทำงาน CWIE
 - ความต้องการพัฒนาสมรรถนะและทักษะของนักศึกษา
 - แนวทางการดำเนินการเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนในปีการศึกษา 2569
3. ผู้แทนหน่วยงานนำเสนอความคิดเห็นทั้ง 3 ประเด็น แล้วทางคณะฯ สรุปประเด็น เพื่อนำผลการสะท้อนคิดไปพัฒนา ปรับปรุงเพื่อให้การฝึกประสบการณ์ดียิ่งขึ้น

องค์ความรู้ที่ได้รับ

ได้แนวทางปฏิบัติที่ดีจากกระบวนการสะท้อนผลการเรียนรู้ ไปสู่การจัดทำคู่มือในรูปแบบ สหกิจศึกษาและการศึกษาเชิงบูรณาการกับการทำงาน (Cooperative and Work Integrated Education หรือ CWIE) ตามกลุ่มวิชาชีพเพื่อให้สอดคล้องกับการฝึกประสบการณ์วิชาชีพ สหกิจศึกษา หรือฝึกแบบ CWIE ที่ได้เน้นการบูรณาการการเรียนการสอนกับการทำงานซึ่งได้รับการถ่ายทอดจากทักษะของคณาจารย์ที่มีความรู้และประสบการณ์

แนวปฏิบัติที่ดีที่ได้รับ

หลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรบัณฑิตและหลักสูตรรัฐศาสตรบัณฑิตได้ทราบขั้นตอนการดำเนินงานที่ใช้ร่วมกันของทั้ง 2 หลักสูตร อีกทั้งหน่วยงานฝึกประสบการณ์วิชาชีพ โดยเฉพาะพี่เลี้ยงที่ดูแลการฝึกของนักศึกษาได้ทราบแนวปฏิบัติในการส่งนักศึกษาออกฝึกฯ เป็นไปในทิศทางเดียวกับคณะ นอกจากนี้คณะได้จัดทำคู่มือการฝึกปฏิบัติ CWIE การจัดกิจกรรมทบทวนรูปแบบการจัดการเรียนการสอนแบบ CWIE โดยเชิญหน่วยงานที่รับนักศึกษาฝึกฯ มาร่วมให้ข้อเสนอแนะ และข้อมูลในการฝึกฯ เพื่อให้หลักสูตรได้รับทราบข้อมูลและหาแนวทางปรับปรุงให้การจัดการเรียนการสอนดีขึ้น

โครงร่างตำราแพทย์เวชกรรมไทยร่วมสมัย

ด้วยหลักสูตรการแพทย์แผนไทยบัณฑิตของวิทยาลัยการแพทย์พื้นบ้านและการแพทย์ทางเลือก มีพันธกิจด้านการผลิตบัณฑิตแพทย์แผนไทยที่มุ่งเน้นให้บัณฑิตแพทย์แผนไทยของหลักสูตรฯ มีความรู้ครอบคลุม 3 ระดับ คือ

1. ความรู้พื้นฐานในวิชาชีพการแพทย์แผนไทยทั้ง 4 ด้าน ได้แก่ ด้านเวชกรรมไทย ด้านเภสัชกรรมไทย ด้านการนวดไทย และด้านการผดุงครรภ์ไทย ซึ่งเป็นความรู้ที่สภากาการแพทย์แผนไทยประกาศกำหนดให้ต้องใช้ในการสอบขึ้นทะเบียนวิชาชีพการแพทย์แผนไทยทั้ง 4 ด้าน (License Practice Guideline: LPG)

2. ความรู้เชิงทักษะการประกอบวิชาชีพ โดยเฉพาะการรักษาโรคตามแนวเวชปฏิบัติของการแพทย์แผนไทย (Clinical Practice Guideline: CPG) ซึ่งเป็นฐานความรู้สำคัญของการทำมาหากินในบทบาทหน้าที่แพทย์แผนไทย ทั้งการรักษาด้วยกรรมวิธีเภสัชเวช กรรมวิธีหัตถเวช กรรมวิธีโภชนาเวช และกรรมวิธีจิตเวช

3. ความรู้เชิงทักษะการประกอบการวิชาชีพการแพทย์แผนไทย (Entrepreneurship Practice Guideline: EPG) ซึ่งเน้นให้นักศึกษามีทักษะในการประกอบการคลินิกแพทย์แผนไทยตามแบรนด์แพทย์ไทย STAM2002

วัตถุประสงค์/เป้าหมาย

ค้นหาแนวปฏิบัติที่ดีในการจัดทำตำราแพทย์เวชกรรมไทยร่วมสมัยจากทักษะและประสบการณ์ของอาจารย์ที่มีประสบการณ์ในการสอน การวิจัยและพัฒนาองค์ความรู้การแพทย์แผนไทยที่ร่วมสมัย

วิธีการดำเนินการ

1. การบ่งชี้ความรู้

คณะกรรมการโปรแกรมวิชาการแพทย์แผนไทย อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร และผู้จัดการคลินิกและโรงพยาบาลสาธิตการแพทย์แผนไทยของวิทยาลัยการแพทย์ฯ ประชุมทบทวนสถานการณ์ ความจำเป็นเร่งด่วน และผลสัมฤทธิ์ของการจัดการเรียนการสอนความรู้ทั้ง 3 ระดับ

2. การสร้างและแสวงหาความรู้ที่ต้องการ

ค้นหาแนวปฏิบัติที่ดีในการจัดทำโครงร่างเนื้อหา (Outline) ของตำราเวชศาสตร์ไทยร่วมสมัย โดยคณะกรรมการจัดการความรู้นำความคิดเห็นที่ได้จากการดำเนินการในขั้นที่ 1 เข้าปรึกษา ผศ.ดร.ยิ่งยง เทาประเสริฐ ในฐานะคณบดีผู้ก่อตั้งวิทยาลัยการแพทย์ฯ และเป็นผู้นักบุกเบิกการพัฒนาองค์ความรู้การแพทย์แผนไทยให้ร่วมสมัย ผ่านงานวิจัยของนักศึกษานิพนธ์โทและปริญญาเอก ซึ่งจากการดำเนินงานทำได้ข้อเสนอแนะที่สำคัญ คือ ตำราเวชศาสตร์ไทยร่วมสมัย ต้องเป็นตำราที่ถ่ายทอดภาพรวมของระบบการแพทย์เวชศาสตร์ไทยร่วมสมัย ตั้งแต่ความเป็นมาของการแพทย์แผนไทย แนวคิดทฤษฎีพื้นฐานของระบบการแพทย์แผนไทยที่ปรับปรุงให้ร่วมสมัยบนฐานพุทธศาสตร์การแพทย์และวิทยาศาสตร์การแพทย์

3. การจัดการความรู้ให้เป็นระบบ

จากข้อเสนอแนะของ ผศ.ดร.ยิ่งยง เทาประเสริฐ ในขั้นตอนที่ 2 คณะกรรมการจัดการความรู้วิทยาลัยการแพทย์ฯ จึงเชิญอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร และอาจารย์ที่มีประสบการณ์ในการวิจัยและพัฒนาองค์ความรู้การแพทย์แผนไทยและสมุนไพรของวิทยาลัยการแพทย์ฯ รวมจำนวน 10 ท่าน มาร่วมกันกำหนดโครงร่างเนื้อหา (Outline) ของตำราเวชศาสตร์ไทยร่วมสมัย กระทั่งได้เป็นพิมพ์เขียวที่ผู้เขียนทุกคนสามารถยึดถือร่วมกัน

4. การประมวลและกลั่นกรองความรู้

อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรนำผลการดำเนินงานตามขั้นตอนที่ 3 เข้าประชุมพิจารณาร่วมกันในคณะกรรมการจัดการความรู้ของวิทยาลัยฯ ก่อนจะบูรณาการเข้าสู่การเรียนการสอนของรายวิชาในหลักสูตร โดยเฉพาะการพัฒนาเนื้อหาสาระและเอกสารประกอบการสอนของรายวิชาที่เกี่ยวข้อง

5. การเข้าถึงความรู้

อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรและโปรแกรมวิชาเป็นเจ้าภาพหลักในการประชุมบุคลากรสาย ก ของวิทยาลัยการแพทย์ฯ เพื่อชี้แจงกรอบโครงร่างเนื้อหาของตำราเวชศาสตร์ไทยร่วมสมัยซึ่งออกแบบโดยอ้างอิงจากองค์ความรู้ที่เกิดขึ้นจากการวิจัยระดับบัณฑิตศึกษาของวิทยาลัยการแพทย์ฯ และสอดคล้องกับทิศทางการผลิตบัณฑิตแพทย์แผนไทยให้เป็นแพทย์เวชกรรมไทยร่วมสมัยบนฐานความรู้พุทธศาสตร์การแพทย์และวิทยาศาสตร์การแพทย์

วิธีการดำเนินการ

6. การแบ่งปันแลกเปลี่ยนความรู้

วิทยาลัยการแพทย์ฯ บูรณาการโครงสร้างเนื้อหา (Outline) ของตำราเวชศาสตร์ไทยร่วมสมัยเข้าสู่การเรียนการสอนรายวิชาในกลุ่มวิชาพื้นฐานวิชาชีพ กลุ่มวิชาชีพเฉพาะ และกลุ่มวิชาชีพเลือก โดยมุ่งเน้นให้ผู้สอนใช้เป็นแนวในการออกแบบกิจกรรมการเรียนการสอนของรายวิชาได้ตรงตามเจตนาของหลักสูตร และผู้เรียนเอง ก็มีความเข้าใจในภาพรวมของระบบการแพทย์เวชกรรมไทยร่วมสมัย ซึ่งจะเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาบัณฑิตให้เป็นแพทย์เวชกรรมไทยไทยร่วมสมัยได้ตามเจตนาของหลักสูตร

7. การเรียนรู้

คณะกรรมการจัดการความรู้ประชุมแลกเปลี่ยนเรียนรู้ ผลจากการนำแนวคิดในการพัฒนาระบบการแพทย์เวชกรรมไทยร่วมสมัยผ่านการจัดทำตำรา ซึ่งจากการประชุมสรุปผลการดำเนินการ พบว่าชุดความรู้ดังกล่าวมีความสอดคล้องกับทิศทางการผลิตบัณฑิตแพทย์แผนไทยของวิทยาลัยการแพทย์ฯ และสอดคล้องกับประสบการณ์การวิจัยของอาจารย์ที่รับผิดชอบสอนแต่ละรายวิชาในหลักสูตรการแพทย์แผนไทยบัณฑิต ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2565 ทำให้อาจารย์ผู้สอนความรู้แต่ละส่วนมองเห็นความเชื่อมโยงของความรู้ทั้ง 3 ระดับ กระทั่งสามารถออกแบบสาระของรายวิชา (มคอ.3) และการฝึกประสบการณ์วิชาชีพ (มคอ.4) ได้ตรงตามเจตนาของหลักสูตร ดังนั้นด้วยโครงสร้างเนื้อหาของตำราเวชศาสตร์ไทยร่วมสมัยที่ชัดเจนกระทั่งนำไปสู่การปฏิบัติได้จริง วิทยาลัยการแพทย์ฯ จึงมีมติให้ตั้งงบประมาณในปีงบประมาณ 68 สนับสนุนการจัดทำตำราการแพทย์เวชกรรมไทยร่วมสมัย

องค์ความรู้ที่ได้รับ

จากการจัดการความรู้ตามกระบวนการ ทำให้ได้โครงสร้างเนื้อหาของตำราเวชศาสตร์ไทยร่วมสมัยที่สามารถบูรณาการเข้าสู่การเรียนการสอนในหลักสูตรของวิทยาลัยการแพทย์ฯ

แนวปฏิบัติที่ได้รับ

ได้โครงสร้างเนื้อหาของตำราเวชศาสตร์ไทยร่วมสมัยที่พัฒนามาจากงานวิจัยของวิทยาลัยการแพทย์ฯ เพื่อรองรับการผลิตบัณฑิตแพทย์เวชกรรมไทยและนักธุรกิจสมุนไพรออกไปรับใช้สังคม

การพัฒนาระบบอาจารย์ที่ปรึกษา

การอบรมและพัฒนาทักษะการสื่อสารของอาจารย์ที่ปรึกษาไม่เพียงแต่ช่วยให้อาจารย์สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้อย่างมีประสิทธิภาพ แต่ยังส่งเสริมให้นักศึกษาเติบโตได้อย่างมั่นคงทั้งด้านวิชาการและจิตใจ เป็นรากฐานสำคัญของการสร้างสรรค์บรรยากาศการเรียนรู้ที่ดีในระดับอุดมศึกษาอย่างแท้จริง คณะวิทยาการจัดการเห็นถึงความสำคัญของระบบที่ปรึกษาเพื่อช่วยแก้ปัญหาและให้คำแนะนำที่ถูกต้องและเหมาะสมกับนักศึกษา จึงจัดกิจกรรมอบรมให้ความรู้พัฒนาทักษะอาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อกลยุทธิ์การสื่อสารกับนักศึกษาอย่างมีประสิทธิภาพขึ้น

วัตถุประสงค์/เป้าหมาย

1. เพื่อส่งเสริมความเข้าใจและความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างอาจารย์กับนักศึกษา และรองรับการเปลี่ยนแปลงในบริบทการศึกษาในยุคปัจจุบัน
2. เพื่อพัฒนาระบบอาจารย์ที่ปรึกษาของคณะวิทยาการจัดการโดยพัฒนาทักษะการสื่อสารเชิงบวกและมีประสิทธิภาพ อีกทั้งเพิ่มขีดความสามารถในการให้คำปรึกษาอย่างตรงจุด
3. เพื่อสนับสนุนการเรียนรู้ของนักศึกษาให้เกิดผลลัพธ์ที่ดี และเพิ่มอัตราการคงอยู่ของนักศึกษาคณะวิทยาการจัดการ

วิธีการดำเนินการ

1. กำหนดความรู้หลักที่จำเป็นหรือสำคัญต่องาน

คณะวิทยาการจัดการได้พิจารณาความรู้ที่จำเป็นต่อการผลิตบัณฑิตของคณะวิทยาการจัดการ โดยพิจารณาว่าผู้สอนควรมีความรู้และทักษะในการเป็นอาจารย์ที่ปรึกษา เพราะปัจจัยดังกล่าวจะช่วยทำให้เข้าใจหลักจิตวิทยาพื้นฐานในการแนะแนวและการสื่อสารกับนักศึกษา สามารถรับฟังนักศึกษาอย่างเข้าใจและตั้งใจ (Active Listening)

2. การเสาะหาความรู้ที่ต้องการ

คณะวิทยาการจัดการ ได้มีการหาแนวปฏิบัติที่ดีจากความรู้ที่มีอยู่ในตัวบุคคล ทักษะของผู้มีประสบการณ์ตรงตามประเด็นความรู้ในหัวข้อดังกล่าว โดยคณะวิทยาการจัดการ ได้เชิญ ดร.เจนนิเฟอร์ ชวโนวานิช รองคณบดีคณะจิตวิทยา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย บรรยายให้ความรู้หัวข้อ เข้าใจพฤติกรรมของนักศึกษา Gen Z และหัวข้อกลยุทธ์การสื่อสารกับนักศึกษา Gen Z เพื่อการเรียนรู้และให้คำปรึกษาอย่างมีประสิทธิภาพ

3. การจัดการความรู้ให้เป็นระบบ โดยมีการแบ่งการจัดการความรู้ออกเป็น 3 หมวด ได้แก่

- หมวดหมู่ความรู้
- สารสำคัญ
- ประโยชน์ต่อการเป็นอาจารย์ที่ปรึกษา

วิธีการดำเนินการ

4. การเข้าถึงและการแบ่งปันความรู้

การเข้าถึงและการแบ่งปันความรู้ (Knowledge Access & Knowledge Sharing) คือหัวใจสำคัญของการพัฒนาทักษะอาจารย์ที่ปรึกษาให้สามารถ สื่อสารกับนักศึกษาอย่างมีประสิทธิภาพ ได้ในระยะยาว ไม่ใช่เพียงการอบรมครั้งเดียวแล้วจบ แต่ต้องสร้างระบบที่ส่งเสริมการเรียนรู้อย่างต่อเนื่องและร่วมกัน ระหว่างอาจารย์ในคณะฯ ทางคณาจารย์ที่เข้าร่วมโครงการฯ ถือเป็นกลุ่มนำร่องที่ได้ดำเนินการจัดการความรู้ในหัวข้อดังกล่าวไปปรับใช้ โดยมีแนวทางการเข้าถึงความรู้ที่มีระบบ

5. การนำประสบการณ์จากการทำงานและการประยุกต์ใช้ความรู้มาแลกเปลี่ยนเรียนรู้

- กำหนดความรู้ที่ต้องการนำไปใช้ คัดเลือกจากความรู้ที่สำคัญและจำเป็น (Critical Knowledge)
- ออกแบบกระบวนการ/ระบบให้นำความรู้ไปใช้ได้จริง นำความรู้ที่รวบรวมมา (จากอบรม, best practices, กรณีศึกษา ฯลฯ) ไปบูรณาการไว้ในขั้นตอนการปฏิบัติงานจริง
- ทดลองใช้ความรู้ในสถานการณ์จริง (Pilot Practice)
- ประเมินผลและปรับปรุงแนวทาง รวบรวมข้อเสนอแนะจากอาจารย์ผู้ทดลองใช้
- ขยายผลความรู้สู่ระบบทั้งคณะนำความรู้ที่ผ่านการทดลองและปรับปรุงแล้วไปเผยแพร่สู่อาจารย์ที่ปรึกษาทุกคน

6. ผลลัพธ์และผลกระทบ

การจัดการความรู้ในหัวข้อดังกล่าวฯ ได้ข้อสรุปเบื้องต้นว่า ช่วยให้เกิดการพัฒนาองค์ความรู้จากประสบการณ์ตรงของผู้ปฏิบัติงาน มีกระบวนการถ่ายทอดและนำไปใช้จริงอย่างเป็นระบบ ส่งผลให้เกิดการยกระดับคุณภาพการให้คำปรึกษาและระบบดูแลนักศึกษาในระดับคณะหรือสถาบัน โดยผลลัพธ์ที่ได้มีทั้งในด้านคุณภาพของงาน การพัฒนาทักษะของอาจารย์ และการสร้างวัฒนธรรมองค์กรแห่งการเรียนรู้ที่ยั่งยืน

องค์ความรู้ที่ได้รับ

องค์ความรู้ที่ได้รับจากการจัดการความรู้ (KM) ในหัวข้อ “การพัฒนาระบบอาจารย์ที่ปรึกษา” สามารถสรุปออกมาเป็นหมวดหมู่อย่างเป็นระบบ ดังนี้

- องค์ความรู้ด้านบทบาทและหน้าที่ของอาจารย์ที่ปรึกษา
- องค์ความรู้ด้านการสื่อสารเพื่อการให้คำปรึกษา
- องค์ความรู้ด้านการดูแลและติดตามนักศึกษาแบบรายบุคคล
- องค์ความรู้จากแนวปฏิบัติที่ดี (Best Practices)
- องค์ความรู้ด้านระบบสนับสนุนการเป็นอาจารย์ที่ปรึกษา
- องค์ความรู้ด้านการจัดการตนเองของอาจารย์ที่ปรึกษา
- องค์ความรู้จากการทำงานร่วมกันในชุมชนอาจารย์ที่ปรึกษา (PLC)

แนวปฏิบัติที่ดีที่ได้รับ

แนวปฏิบัติที่ดีที่ได้รับจากการจัดการความรู้ (KM) ในหัวข้อ “การพัฒนาระบบอาจารย์ที่ปรึกษา” สามารถสรุปออกมาเป็นหมวดหมู่อย่างเป็นระบบ ดังนี้

- การสร้าง “ระบบแนะแนวเชิงรุก” (Proactive Advising System)
- การใช้ “แบบฟอร์มแผนพัฒนารายบุคคล” (Individual Development Plan: IDP)
- การจัดระบบ “บันทึกการพบอาจารย์ที่ปรึกษา” อย่างเป็นระบบ
- การสื่อสารผ่านช่องทางที่นักศึกษาคุ้นเคย
- การจัดกิจกรรม “กลุ่มที่ปรึกษา” สร้างความผูกพัน
- การพัฒนา “คู่มืออาจารย์ที่ปรึกษา” โดยใช้ KM
- การประชุมสะท้อนบทเรียน (After Action Review: AAR) ประจำเทอม

การพัฒนาหลักสูตรและ รูปแบบการจัดการเรียนการสอน

คณะสังคมศาสตร์เป็นหน่วยงานการจัดการศึกษาที่มีหลักสูตรสำหรับจัดการเรียนการสอนระดับปริญญาตรี 5 หลักสูตร 4 แขนงวิชา ที่ประกอบไปด้วยหลักสูตรวิทยาศาสตร์บัณฑิตและศิลปศาสตรบัณฑิต ทำให้มีรูปแบบการจัดการเรียนการสอนที่แตกต่างกัน ซึ่งผลลัพธ์ของการผลิตบัณฑิตจะออกมาในรูปแบบของความรู้ ความสามารถ และทักษะที่เกี่ยวข้องกับวิชาชีพและภาวะการมีงานทำของบัณฑิต

เพื่อให้ผู้เรียนมีพัฒนาการได้ตรงเป้าหมายคณะสังคมจึงได้มีกระบวนการจัดการความรู้ เพื่อพัฒนาหลักสูตรอย่างต่อเนื่องทั้งการให้บุคลากรเข้ารับการอบรมด้านการจัดการหลักสูตร การเตรียมความพร้อมด้านสิ่งอำนวยความสะดวกที่จำเป็นสำหรับการจัดการเรียนการสอนอย่างต่อเนื่อง

วัตถุประสงค์/เป้าหมาย

เพื่อให้หลักสูตรในคณะสังคมศาสตร์สามารถผลิตบัณฑิตที่ตอบสนองความต้องการของตลาดแรงงานได้อย่างดี

วิธีการดำเนินการ

คณะใช้แนวทางการจัดการความรู้ของ ก.พ.ร. โดยมีรายละเอียดดังนี้

1. การบ่งชี้ความรู้ เพื่อให้เกิดหลักสูตรที่ตรงตามความต้องการของผู้เรียนและตลาดแรงงาน คณะสังคมศาสตร์ได้กำหนดให้อาจารย์ผู้สอนในแต่ละหลักสูตรได้เข้าร่วมกิจกรรมการทวนสอบผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาที่จัดขึ้นให้ได้รับทราบข้อมูลตรงจากกลุ่มผู้ใช้บัณฑิตและได้รับเสียงสะท้อนความต้องการจากบัณฑิตในหลักสูตร
2. การสร้างและแสวงหาความรู้ที่ต้องการ คณะสังคมศาสตร์ได้ดำเนินการจัดการแผนงบประมาณประจำปีให้อาจารย์ในคณะได้มีงบประมาณในการพัฒนาหลักสูตรตามศาสตร์ที่เกี่ยวข้องโดยเฉพาะอย่างยิ่งหลักสูตรที่ครอบคลุมการปรับปรุง รวมไปถึงให้เข้าร่วมกิจกรรมกับหน่วยงานภายนอกอื่นๆที่เกี่ยวข้องกับศาสตร์ของหลักสูตรเพื่อให้เข้าใจองค์ความรู้ที่จำเป็นในการจัดการเรียนการสอนที่ทันต่อสถานการณ์ รวมไปถึงการทำกิจกรรมร่วมกับโรงเรียนเพื่อให้ได้มาซึ่งข้อมูลความต้องการของผู้เรียนในอนาคต
3. การจัดการความรู้ให้เป็นระบบ คณะสังคมศาสตร์ได้ให้อิสระกับหลักสูตรในสังกัดเพื่อพัฒนาหลักสูตรที่เหมาะสมและจำเป็นของบัณฑิต นอกจากนั้นยังกำหนดให้หลักสูตรมีการออกแบบการจัดกิจกรรมเสริมที่เกี่ยวข้องกับการบูรณาการเรียนการสอนกับการทำงาน(CWIE)ในรูปแบบที่เหมาะสม รวมทั้งสามารถดำเนินการร่วมกับเครือข่ายหน่วยงานภายนอกได้
4. การประมวลและกลั่นกรองความรู้ กระบวนการในการกลั่นกรองความรู้ที่ได้จากการรวบรวมข้อมูลของแต่ละหลักสูตรจะถูกนำมาปรับปรุงแก้ไขแนวทางของหลักสูตรให้เข้ากับบริบทของผู้เรียนและสถานการณ์การเปลี่ยนแปลงในยุคปัจจุบันอย่างต่อเนื่องเพื่อให้หลักสูตรเป็นที่ต้องการของผู้เรียนและตลาดแรงงานมากขึ้น
5. การเข้าถึงความรู้ คณะสังคมศาสตร์มีพื้นที่สาธารณะผ่านระบบออนไลน์ที่เปิดโอกาสให้แต่ละหลักสูตรได้นำเอาผลการดำเนินงานมาเผยแพร่ให้ได้รับทราบและยังเป็นแหล่งพื้นที่ความรู้อื่นๆที่เกี่ยวข้องทั้งใน Website และ Page Facebook ของคณะเอง รวมไปถึง Page Facebook ของแต่ละหลักสูตรอีกด้วย
6. การแบ่งปันแลกเปลี่ยนความรู้ คณะสังคมศาสตร์ได้จัดให้มีกิจกรรมประชุมเชิงปฏิบัติการการจัดการความรู้(KM)ซึ่งบรรจุไว้ในแผนดำเนินงานประจำปี เพื่อให้บุคลากรได้เข้าร่วมรับฟังแนวทางปฏิบัติที่ดีของแต่ละหน่วยงานในสังกัดคณะสังคมศาสตร์ รวมไปถึงผลการดำเนินงานของแต่ละหลักสูตรให้เกิดการแลกเปลี่ยนข้อมูลร่วมกัน โดยมุ่งเน้นให้สามารถนำความรู้ที่ได้ไปปรับใช้ในการจัดการเรียนการสอนและการปรับปรุงหลักสูตรอื่นๆ
7. การเรียนรู้ ภายหลังจากดำเนินการกิจกรรมการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ด้านการจัดการความรู้ คณะสังคมศาสตร์ได้เปิดโอกาสให้อาจารย์ในแต่ละหลักสูตรได้ออกแบบการพัฒนาหลักสูตรทั้งผ่านการปรับปรุงหลักสูตรเดิมและการพัฒนาหลักสูตรใหม่ โดยนำองค์ความรู้ที่ได้ไปปรับใช้ได้อย่างอิสระภายใต้กรอบการจัดการ

องค์ความรู้ที่ได้รับ

1. ด้านการพัฒนาและปรับปรุงหลักสูตร คณะสังคมศาสตร์มีหลักสูตรที่พัฒนาทักษะของบัณฑิตที่ยังเป็นที่ต้องการของตลาด แต่ปัจจุบันแนวโน้มของผู้เรียนยังมีความสนใจหรือเข้าใจในศาสตร์ทางสังคมที่ยังไม่กว้างขวางพอ ทำให้ต้องนำเอาแนวทางการดำเนินการในการประชาสัมพันธ์หลักสูตรร่วมกับการทำกิจกรรมกับโรงเรียนในระดับมัธยมศึกษาเพื่อให้นักเรียนเข้าใจศาสตร์ทางสังคมมากยิ่งขึ้น ซึ่งทำให้ได้ข้อมูลความต้องการของนักเรียน และทักษะที่จำเป็นต่อการจัดการเรียนการสอนในลำดับต่อไปเพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาหลักสูตร อีกทั้งยังนำเอาแนวทางของการสร้างเครือข่ายกับหน่วยงานภายนอกที่เป็นผู้ใช้บัณฑิตเพื่อให้ทราบถึงทักษะที่จำเป็นในแต่ละศาสตร์ และคุณลักษณะที่ตลาดแรงงานต้องการ

2. ด้านการจัดการเรียนการสอน ทุกหลักสูตรของคณะสังคมศาสตร์มีการทำงานเชิงพื้นที่ทำให้การจัดการเรียนการสอนที่ทำให้ผู้เรียนสามารถเข้าถึงพื้นที่ศึกษาจริง ได้ลงมือปฏิบัติจริงจะส่งผลดีต่อการเรียนรู้ทักษะที่จำเป็นสำหรับผู้เรียน ซึ่งมาจากการบูรณาการกับงานวิจัย การบริการวิชาการ กิจกรรมร่วมกับหน่วยงานภายนอก รวมไปถึงการตอบสนองความต้องการของชุมชนท้องถิ่น

3. ด้านการจัดกิจกรรมเสริม คณะสังคมศาสตร์เปิดโอกาสให้แต่ละหลักสูตรสามารถจัดกิจกรรมเสริมให้กับผู้เรียนเพื่อเป็นการพัฒนาองค์ความรู้ทั้งในรูปแบบการประชุม สัมมนา และการศึกษาดูงานภายนอก ซึ่งในบางกิจกรรมยังช่วยให้ผู้เรียนการฝึกปฏิบัติอีกด้วย

แนวปฏิบัติที่ดีที่ได้รับ

การจัดการหลักสูตรที่เป็นแนวปฏิบัติที่ดีในคณะสังคมศาสตร์เมื่อพิจารณาจากผลลัพธ์ของจำนวนผู้เรียนและการคงอยู่ของนักศึกษาพบว่า สาขาวิชาจิตวิทยาสังคมที่มีแนวทางของหลักสูตรที่ตรงตามความต้องการของผู้เรียน และยังพัฒนาหลักสูตรที่ตรงกับสถานการณ์ทางสังคมในช่วงเวลาที่ผ่านมาทำให้เป็นที่ต้องการของผู้ที่ต้องการเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษามากยิ่งขึ้น และในด้านการจัดกิจกรรมเสริมกับหน่วยงานภายนอกกระบวนการกิจกรรมของสาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ประยุกต์ที่เป็นการนำเอาองค์ความรู้และทักษะที่ได้จากการจัดการเรียนการสอนในการพัฒนานวัตกรรมที่เกี่ยวข้องจนได้มาซึ่งรางวัลจากการประกวดอย่างต่อเนื่อง ซึ่งการฝึกปฏิบัติทำให้เกิดผลลัพธ์ที่ดีต่อผู้เรียน เกิดเป็นแนวปฏิบัติของการจัดการเรียนการสอนและการจัดกิจกรรมเสริมที่ส่งผลต่อศักยภาพของผู้เรียนโดยตรงอย่างแท้จริง

แนวปฏิบัติที่ดีในการนิเทศนักศึกษาพยาบาลภาคปฏิบัติ

คณะพยาบาลศาสตร์เล็งเห็นความสำคัญของการจัดการความรู้ (Knowledge Management: KM) เพื่อพัฒนาแนวทางการนิเทศนักศึกษาพยาบาลให้มีประสิทธิภาพและเป็นมาตรฐาน โดยมุ่งเน้นกระบวนการแบ่งปันความรู้ (share) และ การนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ (apply) ผ่านการบ่งชี้องค์ความรู้จากปัญหาในการปฏิบัติงานจริงและความต้องการของอาจารย์นิเทศ การทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง และการแลกเปลี่ยนเรียนรู้จากประสบการณ์ของคณาจารย์ อันจะนำไปสู่การสร้างแนวปฏิบัติที่ดี (Good Practices) ในการนิเทศนักศึกษาพยาบาลอย่างยั่งยืน

วัตถุประสงค์/เป้าหมาย

- เพื่อพัฒนาศักยภาพของอาจารย์ในการนิเทศงานอย่างมีประสิทธิภาพ
- เพื่อค้นหาและพัฒนาแนวปฏิบัติที่ดี (Good Practices) ในการนิเทศนักศึกษาพยาบาลภาคปฏิบัติ
- เพื่อส่งเสริมการเรียนรู้เชิงปฏิบัติของนักศึกษาให้บรรลุผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ตามหลักสูตร
- เพื่อให้การจัดการเรียนการสอนภาคปฏิบัติเป็นไปตามเกณฑ์ของสภาการพยาบาล และมาตรฐานหลักสูตร
- เพื่อกำหนดแนวปฏิบัติที่ดีเป็นแนวทางกลางสำหรับการนิเทศงานของคณาจารย์

วิธีการดำเนินงาน

คณะได้นำนโยบายการจัดการความรู้ 6 ขั้นตอนตามเกณฑ์ประกันคุณภาพการศึกษา ภายใน มหาวิทยาลัยราชภัฏ มาปฏิบัติดังนี้

- การระบุความรู้ (Knowledge Identification) โดยทบทวนเอกสาร ปัญหาที่เกิดขึ้นในการปฏิบัติงานจริงและความต้องการของอาจารย์นิเทศ การทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง
- การจัดหาความรู้ (Knowledge Acquisition) รวบรวมข้อมูลและประสบการณ์จากคณาบดี (ผู้กำหนดนโยบาย) และอาจารย์ผู้สอนที่มีประสบการณ์ตรง (Tacit Knowledge)
- การพัฒนาความรู้ใหม่ (Knowledge Development) การประชุม เสวนา แลกเปลี่ยนประสบการณ์ (Share good practice) และวิเคราะห์ข้อมูลร่วมกันเพื่อหาข้อสรุปที่เป็นมาตรฐาน
- การถ่ายทอดความรู้ การจัดกิจกรรม Workshop และ เสวนาแลกเปลี่ยน รวมถึงการจัดทำเอกสารและคู่มือ ทำเป็นประกาศยึดถือเป็นแนวปฏิบัติ
- การจัดเก็บความรู้ (Knowledge Storing) การบันทึกสรุปผลการประชุม การจัดทำรายงาน KM และการจัดทำ เครื่องมือ/แนวปฏิบัติการนิเทศและประเมินผลที่มีมาตรฐาน
- การนำความรู้มาใช้ (Knowledge Utilization) การกำหนดให้คณาจารย์นำ แนวปฏิบัติที่ดี (Good Practices) ที่ได้ไปใช้ในการเตรียมความพร้อม การนิเทศ และการประเมินผลการสอนภาคปฏิบัติในรอบต่อไป

องค์ความรู้ที่ได้รับ

เกิดแนวปฏิบัติที่ดีในการนิเทศนักศึกษาพยาบาลภาคปฏิบัติ ให้กับอาจารย์ของคุณะ

แนวปฏิบัติที่ดีที่ได้รับ

- เกิดการเตรียมความพร้อมก่อนการสอนภาคปฏิบัติ ทั้งในส่วนของการเตรียมความพร้อมในระดับสาขาวิชา และการเตรียมความพร้อมในระดับอาจารย์ผู้สอน เป็นต้น
- ได้รับความรู้วิธีการสอนในการสอนภาคปฏิบัติ เช่น การสร้างสัมพันธ์ที่ดีกับนักศึกษา การสร้างข้อตกลงและกติกาการเรียนรู้ร่วมกัน การสร้างพื้นที่ปลอดภัย (Safe Zone) การรักษาความมั่นคงทางอารมณ์ของอาจารย์นิเทศ การสร้างสมดุลในบทบาทของอาจารย์ เป็นต้น
- ได้รับความรู้ในการนิเทศและการประเมินผลในรายวิชาภาคปฏิบัติ เช่น การนิเทศพื้นฐานวิชาชีพ การนิเทศเชิงนวัตกรรมและการเป็นผู้ประกอบการ การประยุกต์ใช้เทคนิคการสอนต่างๆ การมอบหมายกรณีศึกษา การโค้ชรายบุคคล การบันทึกและการใช้เครื่องมือประกอบการเรียนรู้ การนิเทศโดยใช้หลักฐานเชิงประจักษ์และแนวคิดเชิงนวัตกรรม การนิเทศโดยใช้แนวคิดการเป็นผู้ประกอบการ เป็นต้น
- การประเมินผลการเรียนรู้ เพื่อลดปัญหาการเพ้อของเกรด (Grade Inflation) เช่น การพัฒนา Rubrics ที่ได้มาตรฐาน และมีคู่มือที่ชัดเจน และ การจำแนกความแตกต่างของผลการปฏิบัติงาน เป็นต้น

การบูรณาการเรียนการสอนกับการวิจัยโดยการจัดการเรียนรู้ เพื่อพัฒนาศักยภาพนักศึกษาที่มุ่งเน้นสู่การเผยแพร่ผลงาน ในระดับชาติและนานาชาติ คณะสาธารณสุขศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย

คณะสาธารณสุขศาสตร์ เป็นหน่วยงานด้านการจัดการเรียนการสอนที่มุ่งพัฒนานักศึกษาให้มียุทธศาสตร์ความรู้ ทักษะ และคุณลักษณะตามมาตรฐานวิชาชีพทางด้านสาธารณสุข โดยเฉพาะการฝึกปฏิบัติในพื้นที่จริง เพื่อสร้างความเข้าใจในบริบทชุมชน ควบคู่กับการบูรณาการกระบวนการเรียนการสอนกับการวิจัย ซึ่งเป็นแนวทางหนึ่งที่ช่วยเสริมสร้าง ศักยภาพของนักศึกษาให้สามารถผลิตผลงานที่มีคุณภาพ และนำไปสู่การเผยแพร่ผลงานวิชาการในระดับชาติและนานาชาติได้

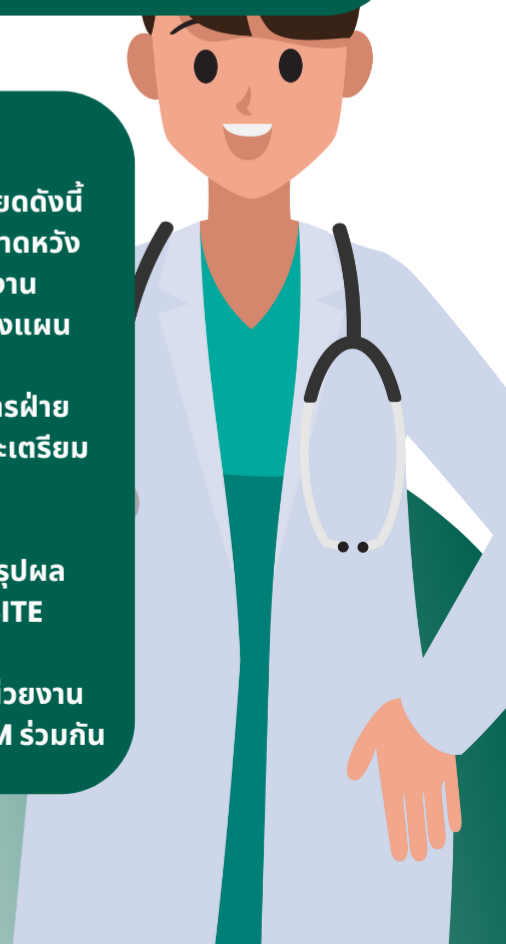
วัตถุประสงค์/เป้าหมาย

- เพื่อให้อาจารย์ คณะสาธารณสุขศาสตร์ มีแนวทางในการดำเนินงานในการจัดการเรียนการสอนในการพัฒนาสมรรถนะที่คาดหวังของนักศึกษา
- เพื่อให้อาจารย์ คณะสาธารณสุขศาสตร์ ได้มีความรู้ความเข้าใจ ด้านทักษะวิธีการจัดการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาสมรรถนะที่คาดหวัง โดยให้เน้นกระบวนการเรียนการสอนกับการวิจัยอย่างเป็นระบบและชัดเจน
- เพื่อร่วมกันแลกเปลี่ยนเรียนรู้ปัญหาอุปสรรคในการจัดการเรียนการสอน เพื่อนำมาแก้ไขและพัฒนาด้านงานสอน และงานสนับสนุนต่อไป

วิธีการดำเนินงาน

คณะได้นำแนวทางการจัดการความรู้ ของสำนักงาน ก.พ.ร. 7 ขั้นตอน โดยมีรายละเอียดดังนี้

- **การบ่งชี้ความรู้** โดยคณะจัดประชุมพูดคุยถึงการเตรียมรับการประเมินและความคาดหวัง บัณฑิตจากสาธารณสุข ปัญหาที่เกิดขึ้นในระหว่างการทำงาน ภายในหน่วยงาน
- **การสร้างและแสวงหาความรู้ที่ต้องการ** คณะได้ดำเนินการจัดประชุมพูดคุย เพื่อวางแผน ภายในหน่วยงาน
- **การจัดการความรู้ให้เป็นระบบ** คณะกรรมการบริหาร ประธานหลักสูตรและกรรมการฝ่าย วิชาการ ร่วมประชุมวางแผน กำหนดมาตรการการบูรณาการการเรียนการสอน และเตรียมความพร้อมของอาจารย์
- **การประมวลและกลั่นกรองความรู้** คณะได้ดำเนินการสรุปพร้อมทำความเข้าใจใน กระบวนการ เพื่อดำเนินการตามแนวทาง วิธีการการจัดการความรู้ที่กำหนด พร้อมสรุปผล
- **การเข้าถึงความรู้** กำหนดให้มีกระบวนการเผยแพร่และประชาสัมพันธ์ผ่าน WEB SITE คณะฯ
- **การแบ่งปันและเปลี่ยนความรู้** ดำเนินการจัดประชุมพูดคุย เพื่อวางแผน ภายในหน่วยงาน
- **การเรียนรู้** สรุปหัวข้อในการจัดทำ KM เพื่อให้เกิด ผลที่เป็นรูปธรรมจากการทำ KM ร่วมกัน

องค์ความรู้ที่ได้รับ

- การศึกษาความรู้จากวิทยากร และการศึกษาเพิ่มเติมข้อมูล/คู่มือ ปฏิบัติจริงจนเกิดความชำนาญ
- การบูรณาการเรียนการสอนในการวิจัยและพัฒนาทักษะด้านต่างๆของนักศึกษา
- การสนับสนุนจากคณบดีในตำแหน่งผู้จัดการความรู้ (KM MANAGER) ที่คอยกระตุ้น สอบถามและ
- จัดการแก้ไขปัญหาตลอดเวลา

แนวปฏิบัติที่ดีที่ได้รับ

กระบวนการบูรณาการเรียนการสอนกับวิจัยที่เน้นกระตุ้นทักษะด้านต่างๆของนักศึกษา พร้อมทั้งมีแนวปฏิบัติที่ดีที่สามารถนำมาเป็นแนวทางในการเผยแพร่งานวิจัยที่มีมาตรฐาน มีความรู้และแนวปฏิบัติที่ดีในการกำหนดแนวทางในการผลิตบัณฑิตให้เป็นที่ยอมรับ และตรงกับความต้องการของผู้ใช้บัณฑิต เกิดการพัฒนาหลักสูตรให้เป็นที่ยอมรับ และตรงกับความต้องการของผู้เรียน

การพัฒนาทักษะบัณฑิตให้ตรง ตามความต้องการ ของตลาดแรงงานยุคดิจิทัล

เพื่อผลิตบัณฑิตให้มีสมรรถนะสอดคล้องกับยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยและนโยบาย
ประเทศ “มหาวิทยาลัยเพื่อ การพัฒนาท้องถิ่น” คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี
จึงมุ่งจัดการเรียนรู้ที่ผสมผสานทักษะด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ นวัตกรรม และ
ทักษะชีวิต เพื่อให้ผู้เรียนสามารถประกอบอาชีพได้จริงในโลกยุคดิจิทัล

วัตถุประสงค์/เป้าหมาย

- เพื่อยกระดับคุณภาพบัณฑิตให้มีทักษะที่ตลาดแรงงานต้องการ
- เพื่อพัฒนารูปแบบการเรียนรู้เชิงบูรณาการกับสถานประกอบการ
- เพื่อสร้างความร่วมมือกับผู้ใช้บัณฑิตในพื้นที่

วิธีการดำเนินการ

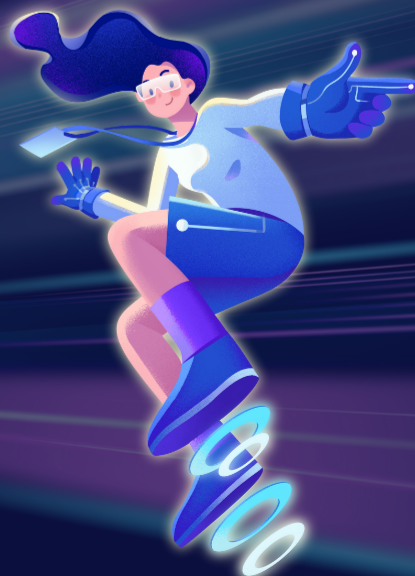
- จัดประชุมระดมความคิดเห็นระหว่างอาจารย์ ผู้ใช้บัณฑิต และศิษย์เก่า
- รวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูลความต้องการแรงงาน
- ปรับปรุงหลักสูตรและรายวิชาให้มีสมรรถนะเชิงดิจิทัล
- ดำเนินโครงการสหกิจศึกษา / ฝึกประสบการณ์วิชาชีพ
- ถ่ายทอดองค์ความรู้จากสถานประกอบการกลับสู่ห้องเรียน
- ประเมินผลการพัฒนาทักษะบัณฑิต

องค์ความรู้ที่ได้รับ

- เทคนิคการบูรณาการความรู้วิชาการกับประสบการณ์จริงในภาคสนาม
- การใช้เทคโนโลยีช่วยการเรียนรู้ เช่น ห้องเรียนออนไลน์ และระบบ LMS
- รูปแบบการพัฒนาทักษะ Soft Skills ผ่านกิจกรรมเสริมหลักสูตร

แนวปฏิบัติที่ดีที่ได้รับ

- การจัดโครงการ “Sci-Tech Work Integrated Learning” ที่เชื่อมโยงห้องเรียนกับสถานประกอบการ
- การใช้แบบประเมินสมรรถนะบัณฑิตตามกรอบคุณวุฒิระดับอุดมศึกษา

การสอนมุ่งการจัดการเรียนการสอนโดยให้ผู้เรียน เป็นศูนย์กลาง การจัดการเรียนรู้แบบ Active Learning

คณะมุ่งเน้นให้ความสำคัญในการจัดการเรียนการสอนโดยเน้น
ผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง มุ่งเน้นการสร้างนวัตกรรมเพื่อส่งเสริม
การจัดการจัดการเรียนรู้แบบ Active Learning โดยเน้นการมีส่วนร่วม
ร่วมในการสร้างนวัตกรรมร่วมกันระหว่างหลักสูตร อาจารย์ผู้สอน
นักศึกษาและผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้อง

วัตถุประสงค์และเป้าหมาย

เพื่อให้เกิดการจัดการเรียนการสอนที่
มุ่งเน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง เกิดนวัตกรรม
สามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้ มีหลักสูตรที่สร้าง
นวัตกรรมที่ชุมชนยอมรับ

วิธีการดำเนินงาน

ไคยะชี้แนวทางการจัดการความรู้ 7 ขั้นตอนของ
สำนักงาน ก.พ.ร ประกอบด้วย

- การบ่งชี้ความรู้
- การสร้างและแสวงหาความรู้
- การจัดการความรู้ให้เป็นระบบ
- การประมวลและกลั่นกรองความรู้
- การเข้าถึงความรู้
- การแบ่งปันแลกเปลี่ยนความรู้
- การเรียนรู้

องค์ความรู้ที่ได้รับ

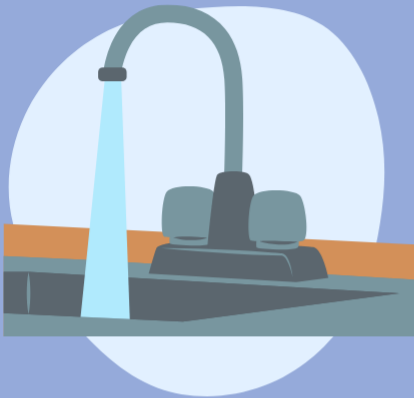
ได้รับองค์ความรู้ที่ช่วยในการส่งเสริมพัฒนาหลักสูตรทั้ง ๑๑ หลักสูตรที่ช่วยในการยกระดับหลักสูตร ให้เกิดนวัตกรรมในการจัดการเรียนการสอนที่ตอบสนองต่อผู้เรียน เกิดการยอมรับจากชุมชน ตอบสนองต่อการบริการวิชาการให้กับชุมชน และสามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้จริง

แนวปฏิบัติที่ดีที่ได้รับ

การจัดการความรู้ที่จัดขึ้นก่อให้เกิดเป็นแนวปฏิบัติที่ดีให้กับอาจารย์ประจำหลักสูตรทั้ง ๑๑ หลักสูตรที่สามารถนำองค์ความรู้ที่ได้รับมาบูรณาการในการปรับปรุงและพัฒนาหลักสูตรที่ตอบสนองต่อนักศึกษา ชุมชน และเกิดการเรียนการสอนที่มุ่งเน้นการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง เกิดการจัดการศึกษาแบบ Active Learning เกิดเป็นนวัตกรรมที่ตอบสนองต้องการและนำไปใช้ประโยชน์ได้จริง

แนวทางการส่งเสริมสมรรถนะและทักษะดิจิทัล สำหรับนักศึกษา คณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม

01

คณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม ภายใต้ กลยุทธ์ที่ 2 การส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพนักศึกษา ที่พร้อมรองรับการเปลี่ยนแปลง และสอดคล้องกับ มาตรการที่ 2.4 การพัฒนาทักษะ บัณฑิตแห่งศตวรรษที่ 21 และทักษะเชิงสมรรถนะ (Skill for Future) รวมถึงแนวทาง ของเกณฑ์ Education Criteria for Performance Excellence (EdPEX) และ Rajabhat University Quality Excellence (RU-QE) ที่เน้นการเรียนรู้ขององค์กร การพัฒนาคน และการสร้างคุณค่าร่วม (Shared Value) การดำเนินงานจัดการความรู้ ในประเด็นนี้ จึงมีบทบาทสำคัญในการเชื่อมโยงระหว่างกระบวนการเรียนการสอนกับการ พัฒนาศักยภาพผู้เรียน ตลอดจนสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ดิจิทัลในระดับองค์กร เพื่อยกระดับคุณภาพบัณฑิตของมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงรายให้มีความพร้อมด้านทักษะวิชาชีพ และทักษะแห่งอนาคตอย่างสมบูรณ์

02

วัตถุประสงค์/เป้าหมาย

- เพื่อส่งเสริมให้นักศึกษาคณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรมตระหนักถึง ความสำคัญของความรู้และทักษะดิจิทัลในฐานะสมรรถนะที่จำเป็น ของบัณฑิตในศตวรรษที่ 21
- เพื่อพัฒนาความสามารถในการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลอย่างเหมาะสม และสร้างสรรค์ ทั้งเพื่อการเรียนรู้ การทำงาน และการดำเนินชีวิต ในยุคดิจิทัล
- เพื่อเป็นแนวทางในการบูรณาการทักษะดิจิทัลเข้ากับกระบวนการ เรียนการสอนและกิจกรรมเสริมหลักสูตรอย่างเป็นระบบและต่อเนื่อง

03

วิธีดำเนินการ

- วิเคราะห์การดำเนินงานตามตัวบ่งชี้ ซึ่งประกอบด้วยร้อยละของ นักศึกษาที่สอบผ่านการทดสอบสมรรถนะด้านเทคโนโลยี สารสนเทศก่อนสำเร็จการศึกษา (EIT) ตามเกณฑ์มาตรฐานของ มหาวิทยาลัย และ 1.ระดับความพึงพอใจของนักศึกษาต่อการจัด กิจกรรมส่งเสริมสมรรถนะและทักษะดิจิทัล
- กำหนดกลุ่มเป้าหมายวิ่งประกอบด้วยคณะกรรมการจัดการความรู้ คณะกรรมการส่งเสริมสมรรถนะและทักษะการใช้ภาษาอังกฤษ และดิจิทัล
- ดำเนินการตามแนวทางการจัดการความรู้ 7 ขั้นตอนของ สำนักงาน กพ.ส.

04

องค์ความรู้ที่ได้รับ

- จากการดำเนินกระบวนการจัดการความรู้เรื่อง “แนวทางการส่งเสริมสมรรถนะและทักษะดิจิทัลสำหรับนักศึกษาคณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม” พบว่า สมรรถนะและทักษะด้านดิจิทัลเป็นปัจจัยสำคัญที่ส่งผลโดยตรงต่อคุณภาพของบัณฑิตในศตวรรษที่ 21 ซึ่งสอดคล้องกับความต้องการของสถานประกอบการภาคอุตสาหกรรมที่มุ่งเน้นการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในกระบวนการทำงานและการบริหารจัดการ ข้อเสนอแนะจากสถานประกอบการหลายแห่งสะท้อนให้เห็นว่า บัณฑิตควรมีความรู้ ความเข้าใจ และทักษะการใช้เครื่องมือดิจิทัลในระดับที่สามารถประยุกต์ใช้ได้จริงในงานวิชาชีพ
- จากกระบวนการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ดังกล่าว ได้ข้อสรุปเชิงองค์ความรู้ว่า การพัฒนาทักษะดิจิทัลของนักศึกษาจำเป็นต้องดำเนินการในลักษณะ “การเรียนรู้แบบต่อเนื่องและบูรณาการ (Continuous and Integrated Learning)” โดยควรเริ่มตั้งแต่ชั้นปีที่ 1 ผ่านกิจกรรมในรายวิชาและกิจกรรมเสริมหลักสูตร เพื่อสร้างความคุ้นเคยและแรงจูงใจในการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลอย่างต่อเนื่อง รวมทั้งควรมีระบบติดตามผลความก้าวหน้าและให้คำปรึกษาเชิงรุก เพื่อช่วยให้นักศึกษาบรรลุสมรรถนะด้านเทคโนโลยีสารสนเทศตามเกณฑ์ที่มหาวิทยาลัยกำหนด

05

แนวปฏิบัติที่ดีที่ได้รับ

จากกระบวนการจัดการความรู้เรื่อง “แนวทางการส่งเสริมสมรรถนะและทักษะดิจิทัลสำหรับนักศึกษาคณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม” คณะได้สังเคราะห์และพัฒนาแนวปฏิบัติที่ดี (Best Practice) ซึ่งสามารถนำไปประยุกต์ใช้จริงในบริบทของการจัดการเรียนรู้และการพัฒนานักศึกษาอย่างเป็นระบบ ดังรายละเอียดต่อไปนี้

- กิจกรรมการส่งเสริมสมรรถนะดิจิทัลแบบบูรณาการ (Integrated Digital Competency Development Program)
- การจัดอบรมเชิงปฏิบัติการ “Digital Literacy for Future Workforce”
- การบูรณาการทักษะดิจิทัลในรายวิชา (Digital Integration in Curriculum)
- โครงการเตรียมความพร้อมการทดสอบสมรรถนะด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ (EIT Readiness Program)
- การสร้างพื้นที่แลกเปลี่ยนเรียนรู้ (Knowledge Sharing Forum)

การพัฒนาหลักสูตรคลังหน่วยกิต (Credit Bank)

การดำเนินการหลักสูตรฝึกอบรมการโรงแรมนี้ จึงเป็นการดำเนินการตามปรัชญาและแนวคิดของการจัดการศึกษาตามอริยาศัย เพื่อให้โอกาสทุกคนอย่างเท่าเทียมในการได้รับการศึกษา และเป็นส่วนหนึ่งในกระบวนการผลิตและพัฒนาบุคลากรให้มีศักยภาพและสมรรถนะตรงตามความต้องการของผู้ประกอบการโรงแรม ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของพันธกิจภายใต้นโยบายการจัดการศึกษาเพื่อตอบสนองต่อความต้องการของท้องถิ่นและเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นของมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงรายโดยใช้ช่องทาง (Platform) การจัดการศึกษารูปแบบคลังหน่วยกิต

วัตถุประสงค์/เป้าหมาย

- เพื่อผลิตบุคลากรที่มีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับงานโรงแรม
- เพื่อผลิตบุคลากรที่มีทักษะและความสามารถในการปฏิบัติงานโรงแรมระดับต้น (First Line Operation) ได้ตรงความต้องการของผู้ประกอบการธุรกิจโรงแรม
- เพื่อผลิตบุคลากรที่มีความรู้ ความเข้าใจในเรื่องมารยาทและบุคลิกที่เหมาะสมกับการปฏิบัติงานโรงแรม

วิธีการดำเนินการ

คณะใช้แนวทางการจัดการความรู้ 7 ขั้นตอนของ สำนักงาน ก.พ.ร ประกอบด้วย

- การบ่งชี้ความรู้
- การสร้างและแสวงหาความรู้
- การจัดการความรู้ให้เป็นระบบ
- การประมวลและกลั่นกรองความรู้
- การเข้าถึงความรู้
- การแบ่งปันแลกเปลี่ยนความรู้
- การเรียนรู้

องค์ความรู้ที่ได้รับ

เป็นหลักสูตรฝึกอบรมการโรงแรมที่มีความเชื่อมโยงและสัมพันธ์กับหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการโรงแรม หลักสูตรปรับปรุงปีพุทธศักราช 2566 เพื่อพัฒนาผู้เรียนให้เป็นผู้สำเร็จการฝึกอบรมโดยมีคุณลักษณะของทักษะและความสามารถตามปรัชญา วัตถุประสงค์ และผลลัพธ์การเรียนรู้ของหลักสูตร (PLOs) หลักสูตร และความต้องการของผู้ประกอบการ คณะการท่องเที่ยวและการโรงแรม โดยโปรแกรมวิชาการโรงแรม

แนวปฏิบัติที่ดีที่ได้รับ

เป็นหลักสูตรที่มีความเชื่อมโยงกับหลักสูตรปกติระดับปริญญาตรี ได้แก่หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการโรงแรม โดยมีเป้าหมายเพื่อเป็นทางเลือกสำหรับผู้สนใจเพิ่มพูนความรู้ด้านการโรงแรม และสำหรับผู้ที่จะทำงานในธุรกิจโรงแรมที่ไม่ต้องการใช้เวลาและทุนทรัพย์จำนวนมากในการเรียน ต้องการเรียนในลักษณะหลักสูตรเร่งรัดและเน้นการปฏิบัติจริง สามารถพัฒนาทักษะการปฏิบัติงานสำหรับพนักงานโรงแรมขั้นต้น (First Line Operation) ในโรงแรม โดยสามารถเลือกลงทะเบียนเรียน/ฝึกอบรมเฉพาะทักษะที่ตนมีความสนใจ หรือสามารถลงทะเบียนเรียน/ฝึกอบรมได้ทั้งหลักสูตร และสามารถนำไปเทียบโอนเข้าสู่หลักสูตรปกติระดับปริญญาได้เมื่อมีคุณสมบัติครบถ้วนตามเกณฑ์ที่หลักสูตรระดับปริญญากำหนด

บางแสน

ภูเก็ต

ระยอง

ลิงค์เว็บไซต์ในการเผยแพร่

<https://lifelong.crru.ac.th/course/detail/hotel>

<https://lifelong.crru.ac.th/course?tags=ด้านมนุษยสัมพันธ์และการบริการ>

การพัฒนาหลักสูตรและรูปแบบการจัดการเรียนการสอน

ด้วยวิสัยทัศน์ที่มุ่งสร้างบัณฑิตให้มีพัฒนาการตรงตามเป้าหมาย คณะบัญชีได้พัฒนาหลักสูตรการเรียนการสอนที่ครอบคลุมถึง 3 ระดับ ตั้งแต่ระดับปริญญาตรีในหลักสูตรบัญชีบัณฑิต ปริญญาโทในหลักสูตรบัญชีมหาบัณฑิต ไปจนถึงการศึกษาระดับสูงสุดในหลักสูตรบัญชีดุษฎีบัณฑิต หัวใจสำคัญของการดำเนินงานคือ "การพัฒนาอย่างต่อเนื่อง" โดยคณะบัญชี ได้นำกระบวนการจัดการความรู้มาปรับปรุงหลักสูตรอย่างไม่หยุดนิ่ง พร้อมส่งเสริมศักยภาพของบุคลากรผ่านการอบรมเฉพาะทาง และจัดเตรียมสภาพแวดล้อมและสิ่งอำนวยความสะดวกที่เอื้อต่อการเรียนรู้อย่างเต็มศักยภาพ

วัตถุประสงค์/เป้าหมาย

- เพื่อผลิตบัณฑิตทางการบัญชีที่มีความรู้ความสามารถคู่คุณธรรม จริยธรรม และจรรยาบรรณแห่งวิชาชีพ
- เพื่อบูรณาการการเรียนการสอน การวิจัย และการบริการวิชาการ เพื่อสร้างประโยชน์สูงสุดแก่ท้องถิ่น

วิธีการดำเนินการ

คณะใช้แนวทางการจัดการความรู้ 7 ขั้นตอนของ สำนักงาน ก.พ.ร ประกอบด้วย

- การบ่งชี้ความรู้
- การสร้างและแสวงหาความรู้
- การจัดการความรู้ให้เป็นระบบ
- การประมวลและกลั่นกรองความรู้
- การเข้าถึงความรู้
- การแบ่งปันแลกเปลี่ยนความรู้
- การเรียนรู้

องค์ความรู้ที่ได้รับ

จากกระบวนการจัดการความรู้ที่ได้จากการประชุมแลกเปลี่ยนเรียนรู้ สามารถสรุป 3 กลุ่มองค์ความรู้ที่เกี่ยวข้องกับการผลิตบัณฑิตของ คณะบัญชี ได้แก่

- ด้านการพัฒนาและปรับปรุงหลักสูตร
- ด้านการจัดการเรียนการสอน
- ด้านการจัดกิจกรรมเสริม

แนวปฏิบัติที่ดีที่ได้รับ

แนวปฏิบัติที่ดีในการจัดการหลักสูตรของ คณะบัญชี ซึ่งส่งผลโดยตรงต่อจำนวนผู้เรียนและการคงอยู่ของนักศึกษา มีดังนี้

- การพัฒนาหลักสูตรให้ตอบสนองต่อตลาดวิชาชีพ (Curriculum Responsiveness)
- หลักสูตรนี้ประสบความสำเร็จในการดึงดูดผู้เรียนจำนวนมาก เนื่องจากมีการพัฒนาเนื้อหาให้สอดคล้องกับ ความต้องการของตลาดแรงงานยุคใหม่และมาตรฐานวิชาชีพที่เปลี่ยนแปลงไป เช่น การนำความรู้ด้านการวิเคราะห์ข้อมูล (Data Analytics) เข้ามาประยุกต์ใช้ ทำให้บัณฑิตมีทักษะที่เป็นที่ต้องการสูง
- การจัดกิจกรรมเสริมที่เน้นการสร้างเสริมประสบการณ์วิชาชีพ (Professional Experience) คณะบัญชี ส่งเสริมกิจกรรมที่ให้นักศึกษาได้นำความรู้จากห้องเรียนมาประยุกต์ใช้ในสถานการณ์จริง เช่น การให้บริการให้คำปรึกษาด้านภาษีแก่ชุมชน หรือการเข้าร่วมแข่งขันวิเคราะห์กรณีศึกษาทางธุรกิจ

ด้านการวิจัย

การจัดการความรู้ด้านงานวิจัย เพื่อการเขียนผลงานทางวิชาการ

แผนการจัดการความรู้ของคณะรัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์ จัดทำขึ้นสอดคล้องกับพันธกิจหลักของคณะฯ คือด้านการวิจัย เพื่อเป็นเครื่องมือในการบริหารให้เป็นมาตรฐานและปรับปรุงให้สอดคล้องกับทิศทางของคณะฯ ได้ดำเนินการด้านการจัดการความรู้ การจัดทำแผนและเป้าหมาย การบริหารจัดการองค์ความรู้ของคณะฯ ด้านการวิจัย ซึ่งงานวิจัยเป็นส่วนหนึ่งของบทบาทหน้าที่ของคณาจารย์และเป็นเป้าหมายในการนำงานวิจัยไปสู่การบริหารวิชาการแก่สังคม หรือการเผยแพร่งานวิจัยเพื่อนำไปใช้ในองค์กรต่าง ๆ อย่างมีประสิทธิภาพ ดังนั้น งานวิจัยจะต้องมีคณาจารย์ได้เสนอโครงการขอรับการสนับสนุนจากแหล่งทุนต่าง ๆ ทั้งภายในมหาวิทยาลัยและภายนอกมหาวิทยาลัยเพื่อไปจัดทำงานวิจัยซึ่งนำไปสู่การเขียนผลงานทางวิชาการเพื่ออยู่ตำแหน่งทางวิชาการต่อไป

วัตถุประสงค์/เป้าหมาย

1. เพื่อให้คณะฯ มีแผนการจัดการความรู้ด้านการวิจัย
2. เพื่อให้คณะฯ มีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ในการดำเนินงานงานวิจัย
3. เพื่อการพัฒนาผลงานวิจัยไปสู่การขอตำแหน่งทางวิชาการ

วิธีการดำเนินการ

1. ศาสตราจารย์ ดร.อนุรักษ์ ปัญญาวัฒน์ ได้บรรยายและถ่ายทอดประสบการณ์การทำงานวิจัยเพื่อพัฒนาไปสู่การขอตำแหน่งทางวิชาการ
2. มีการวางเนื้อหาการวิจัย โครงสร้างของเนื้อหาการวิจัย ลำดับความสำคัญ of เนื้อหาของการวิจัยและการจัดรูปแบบองค์ความรู้ให้เป็นระบบให้สอดคล้องกับงานวิจัย
3. การจัดรูปแบบองค์ความรู้ให้ทันสมัยสอดคล้องกับหลักเกณฑ์การขอตำแหน่งทางวิชาการ
4. จัดทำรูปแบบของเอกสารหรือรายงานเพื่อนำไปสู่การเผยแพร่องค์ความรู้ และนำไปสู่การแลกเปลี่ยนของคณาจารย์ พร้อมทั้งผลสะท้อนผลการเรียนรู้เพื่อให้ได้แนวปฏิบัติที่ดี

องค์ความรู้ที่ได้รับ

ได้แนวทางปฏิบัติที่ดีจากกระบวนการสะท้อนผลการเรียนรู้ ไปสู่การพัฒนางานวิจัยไปสู่การดำเนินการตีพิมพ์เผยแพร่ตามวารสารฐานต่าง ๆ ในงานประชุมวิชาการระดับต่าง ๆ เพื่อนำไปสู่การเข้าสู่ตำแหน่งทางวิชาการ ซึ่งได้รับการถ่ายทอดทักษะของผู้มีประสบการณ์ และนำไปบันทึกเป็นลายลักษณ์อักษรเพื่อการเผยแพร่องค์ความรู้

แนวปฏิบัติที่ดีที่ได้รับ

วางแผนปฏิบัติในการทำงานวิจัยเพื่อเข้าสู่ตำแหน่งทางวิชาการซึ่งหลักเกณฑ์มีการปรับเปลี่ยนจึงต้องให้ผู้มีประสบการณ์นำเสนอแนวปฏิบัติที่ดีเพื่อนำไปขอตำแหน่งทางวิชาการตามแผนต่าง ๆ ซึ่งจะส่งผลให้เกิดความสำเร็จต่อการนำแนวทางปฏิบัติที่ดีไปใช้ในการปฏิบัติจริง

การสร้างผลงานทางวิชาการของคณาจารย์นิติศาสตร์ เรื่อง ความรู้และความงอกงามแห่งการวิจัย

การพัฒนาศักยภาพและการเพิ่มประสิทธิภาพการเข้าสู่ตำแหน่งทางวิชาการ คณะนิติศาสตร์ตระหนักและเห็นความสำคัญว่าควรส่งเสริมและสนับสนุนให้บุคลากรสายวิชาการได้เรียนรู้และแลกเปลี่ยนจากผู้ที่มีความรู้ความเชี่ยวชาญโดยตรงและเป็นผู้มีประสบการณ์ในการทำวิจัยนิติศาสตร์กับสังคม เพื่อให้มีความรู้ความเข้าใจอย่างถูกต้องชัดเจน คณะนิติศาสตร์จึงสนับสนุนให้มีการพัฒนาศักยภาพบุคลากรสายวิชาการ ให้มีความรู้ ความเข้าใจในการทำวิจัยเพื่อใช้ประกอบการเข้าสู่ตำแหน่งทางวิชาการให้ถูกต้องตามเกณฑ์ที่กำหนดและเป็นไปตามหลักจริยธรรมและจรรยาบรรณทางวิชาการและเพื่อให้บุคลากรสายวิชาการสามารถเข้าสู่ตำแหน่งทางวิชาการที่สูงขึ้น

ดังนั้น คณะนิติศาสตร์ จึงได้นำเอาองค์ความรู้จากการจัดกิจกรรมเสวนา “ความรู้และความงอกงามแห่งการวิจัย” ในปีการศึกษาที่ผ่านมา มาร่วมกันทบทวนเพื่อเป็นแนวทางในพัฒนาศักยภาพของคณาจารย์ทุกคน ให้มีการสร้างสรรค์งานวิชาการที่ตอบสนองต่อนโยบายของคณะและมหาวิทยาลัยได้อย่างมีประสิทธิภาพ

วัตถุประสงค์/เป้าหมาย

1. เพื่อเสริมความรู้และความเข้าใจในการทำวิจัยเพื่อนำไปใช้ประกอบการขอตำแหน่งทางวิชาการ
2. เพื่อพัฒนาทักษะการทำวิจัยทางนิติศาสตร์โดยใช้ทฤษฎีจากศาสตร์อื่นประกอบการทำวิจัย
3. เพื่อแลกเปลี่ยนประสบการณ์ในการทำวิจัยเพื่อใช้ขอตำแหน่งทางวิชาการ
4. เพื่อสร้างความร่วมมือทางวิชาการด้วยการแลกเปลี่ยนเรียนรู้จากผู้มีประสบการณ์ตรงและมีความเชี่ยวชาญสูง

วิธีการดำเนินการ

1. การกำหนดความรู้หลักที่จำเป็นหรือสำคัญต่องานหรือกิจกรรมของกลุ่มหรือองค์กร

คณะนิติศาสตร์มีคณะกรรมการจัดการความรู้ (KM) ซึ่งประกอบด้วยคณบดีเป็นประธานที่กำกับดูแลด้านนโยบายและเป็นประธานในการมอบหมายยุทธศาสตร์ในการดำเนินงานด้านการวิจัย เนื่องจากยังมีอาจารย์ในคณะที่ยังไม่ได้ยื่นขอตำแหน่งทางวิชาการ คณะนิติศาสตร์ตระหนักและเห็นความสำคัญบุคลากรสายวิชาการ ให้มีความรู้ ความเข้าใจในกระบวนการการเข้าสู่ตำแหน่งทางวิชาการ และสร้างสรรค์ผลงานทางวิชาการ ประกอบด้วยการทำวิจัย

2. การเสาะหาความรู้ที่ต้องการ

โดยคณะกรรมการจัดการองค์ความรู้ (KM) ร่วมประชุมกับคณาจารย์ในคณะเพื่อวิเคราะห์สภาพปัญหาและอุปสรรคในการยื่นขอตำแหน่งทางวิชาการ และการเขียนบทความเพื่อตีพิมพ์ และมีการให้จัดให้อาจารย์ในคณะที่มีตำแหน่งทางวิชาการในระดับรองศาสตราจารย์มาให้ความรู้ และคำแนะนำในการทำผลงานวิชาการลักษณะต่างๆรวมถึงแนะนำเทคนิคการเขียนบทความเพื่อตีพิมพ์เผยแพร่ในวารสารที่มีฐานที่สูงขึ้น นอกจากนี้ยังมีการเชิญวิทยากรผู้เชี่ยวชาญจากหน่วยงานภายนอกมาอบรม ให้ความรู้ในเรื่องดังกล่าวแก่อาจารย์ภายในคณะ

3. การปรับปรุงจัดแปลงหรือสร้างความรู้บางส่วนให้เหมาะสมต่อการใช้งานของตน

คณะมีการจัดประชุมเพื่อแลกเปลี่ยนเรียนรู้ระหว่างคณาจารย์ในคณะ เพื่อสร้างความรู้ ความเข้าใจในกระบวนการการเข้าสู่ตำแหน่งทางวิชาการ และสร้างสรรค์ผลงานทางวิชาการ ประกอบด้วยการทำวิจัย

การแต่งหนังสือและตำราให้ถูกต้องตามเกณฑ์ที่กำหนดและเป็นไปตามหลักจริยธรรมและจรรยาบรรณทางวิชาการ และเพื่อให้บุคลากรสายวิชาการสามารถเข้าสู่ตำแหน่งทางวิชาการที่สูงขึ้น และให้สามารถเขียนบทความวิชาการ หรือบทความวิจัย เพื่อตีพิมพ์เผยแพร่ในวารสารที่ได้มาตรฐานในระดับที่สูงขึ้น

วิธีการดำเนินการ

4. การประยุกต์ใช้ความรู้ในกิจกรรมงานของตน

อาจารย์ในคณะนำความรู้ที่ได้จากการประชุมแลกเปลี่ยนเรียนรู้ในคณะ และที่ได้รับความรู้จากการจัดอบรมให้ความรู้ “ความรู้และความงอกงามแห่งการวิจัย” มาใช้พัฒนาผลงานทางวิชาการของตนให้มีความถูกต้องเป็นตามเกณฑ์ที่กำหนด

5. การนำประสบการณ์จากการทำงานและการประยุกต์ใช้ความรู้มาแลกเปลี่ยนเรียนรู้และสกัด “ขุมความรู้” ออกมาบันทึกไว้

ภายหลังจากการประชุมประจำคณะนิติศาสตร์ในแต่ละครั้ง คณะนิติศาสตร์ให้อาจารย์แต่ละท่านรายงานความคืบหน้า รวมทั้งอุปสรรคและปัญหาที่พบจากการทำผลงานทางวิชาการ กระบวนการยื่นขอตำแหน่งทางวิชาการ และอุปสรรคและปัญหา รวมถึงเทคนิคในการเขียนบทความวิชาการ หรือบทความวิจัย เพื่อตีพิมพ์เผยแพร่ในวารสารที่ได้มาตรฐานในระดับที่สูงขึ้น เพื่อที่คณะจะได้รวบรวมองค์ความรู้ เพื่อกำหนดเป็นแนวปฏิบัติ สำหรับคณาจารย์คณะนิติศาสตร์ต่อไป

6. การจดบันทึก “ขุมความรู้” และ “แก่นความรู้” สำหรับไว้ใช้งานและปรับปรุงเป็นชุดความรู้ที่ ครบถ้วนลุ่มลึกและเชื่อมโยงมากขึ้นเหมาะต่อการใช้งานมากยิ่งขึ้น

คณะนิติศาสตร์มีการนำความรู้ที่ได้จากการจัดการความรู้ที่เป็นลายลักษณ์อักษร และจากความรู้ ทักษะของผู้มีประสบการณ์ตรงที่เป็นแนวปฏิบัติที่ดีมาปรับใช้ในการปฏิบัติงานจริง โดยจัดทำเป็นสรุปผลการดำเนินการจัดการความรู้ เผยแพร่ในการประชุมคณะก่อนเปิดภาคเรียนเพื่อให้บุคลากรนำไปปฏิบัติ

องค์ความรู้ที่ได้รับ

1. อาจารย์ในคณะมีความรู้ ความเข้าใจในการทำวิจัยด้านนิติศาสตร์โดยใช้ทฤษฎีจากศาสตร์อื่นประกอบการทำวิจัย
2. อาจารย์ในคณะทราบเทคนิคการทำวิจัยที่มีคุณภาพตามเกณฑ์การขอตำแหน่งทางวิชาการ

แนวปฏิบัติที่ดีที่ได้รับ

คณาจารย์นำความรู้ที่ได้รับไปใช้ในการทำวิจัยด้านนิติศาสตร์ และการปรับปรุงผลงานทางวิชาการ เพื่อเตรียมยื่นขอตำแหน่งทางวิชาการ

คณะวิทยาการจัดการ ✨

การพัฒนาศักยภาพนักวิจัยด้านการเขียนบทความวิชาการเพื่อตีพิมพ์วารสารวิชาการระดับนานาชาติ

การพัฒนาศักยภาพของนักวิจัยด้านการเขียนบทความวิชาการเพื่อตีพิมพ์ในวารสารวิชาการระดับนานาชาติ ไม่เพียงแต่ช่วยยกระดับความสามารถของบุคลากรวิจัย แต่ยังเป็นกลไกสำคัญในการเสริมสร้างความเข้มแข็งทางวิชาการและสร้างภาพลักษณ์ของคณะฯ อย่างยั่งยืน

วัตถุประสงค์/เป้าหมาย

1. เพื่อส่งเสริมการเผยแพร่ผลการวิจัย งานสร้างสรรค์ หรือการถ่ายทอดความรู้สู่ท้องถิ่น ชุมชนและนานาชาติ
2. เพื่อยกระดับคุณภาพงานวิจัยสู่มาตรฐานสากล และส่งเสริมการเผยแพร่ความรู้และนวัตกรรมสู่ประชาคมโลก
3. เพื่อสร้างโอกาสในการสร้างเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการ สร้างชื่อเสียงต่อคณะและมหาวิทยาลัย
4. เพื่อเพิ่มขีดความสามารถของศักยภาพนักวิจัยของคณะวิทยาการจัดการ

✨ วิธีการดำเนินการ

1. กำหนดความรู้หลักที่จำเป็นหรือสำคัญต่องาน

คณะวิทยาการจัดการได้พิจารณาความรู้ที่จำเป็นต่อการวิจัย โดยพิจารณาว่าคณาจารย์ควรมีความรู้และทักษะในการทำวิจัยและเผยแพร่ผลงานวิชาการ เพราะปัจจัยดังกล่าวจะช่วยทำให้อาจารย์ผู้สอนได้พัฒนาองค์ความรู้ใหม่ๆ มาสอนนักศึกษาให้ทันสมัยและทันต่อสถานการณ์ และยังสามารถนำไปพัฒนาผลงานเข้าสู่ตำแหน่งทางวิชาการอีกด้วย ซึ่งเป็นการสร้างความก้าวหน้าทางวิชาการให้กับตนเอง ความรู้และทักษะดังกล่าวจึงเป็นสิ่งจำเป็นอย่างยิ่งต่อการผลิตบัณฑิตและผลงานวิจัย ดังนั้น คณะวิทยาการจัดการจึงกำหนดหัวข้อของความรู้หลักที่จำเป็น ในรอบปีการศึกษา 2567 ภายใต้หัวข้อ “การพัฒนาศักยภาพนักวิจัยด้านการเขียนบทความวิชาการเพื่อตีพิมพ์วารสารวิชาการระดับนานาชาติ”

2. การเสาะหาความรู้ที่ต้องการ

คณะวิทยาการจัดการได้มีการหาแนวปฏิบัติที่ดีจากความรู้ที่มีอยู่ในตัวบุคคล ทักษะของผู้มีประสบการณ์ตรงตามประเด็นความรู้ในหัวข้อดังกล่าว โดยเชิญรองศาสตราจารย์ ดร.มัทนชัย สุทธิพันธุ์ ตำแหน่ง รองผู้อำนวยการสำนักวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ซึ่งเป็นผู้เชี่ยวชาญด้านการวิจัยและการเขียนบทความวิจัยเพื่อตีพิมพ์ผลงานวิชาการระดับชาติและนานาชาติ อีกทั้งเป็นผู้ทรงคุณวุฒิประเมินคุณภาพบทความวิจัย ตลอดจนเป็นวิทยากรบรรยายการเขียนผลงานวิจัยและวิชาการให้กับหลายๆ สถาบันการศึกษา มาเป็นวิทยากรบรรยายให้ความรู้หัวข้อ “การเตรียม Manuscript เพื่อตีพิมพ์ในวารสารฐาน Scopus และเขียนอย่างไรให้ได้ตีพิมพ์ใน Scopus Indexed Journals ” ให้แก่คณาจารย์ คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัย ราชภัฏเชียงราย เพื่อนำความรู้ที่ได้จากอบรมไปพัฒนางานบทความวิจัยและวิชาการให้มีคุณภาพตามเกณฑ์ และสามารถตีพิมพ์ผลงานวิชาการระดับนานาชาติมากขึ้น

วิธีการดำเนินการ

3. การปรับปรุงหรือดัดแปลงความรู้บางส่วนให้เหมาะกับการใช้งานของคณาจารย์แต่ละหลักสูตร

- การจัดบทความวิจัย คณาจารย์สามารถนำงานวิจัยของตนปรับให้อยู่ในรูปแบบของบทความวิจัย โดยคัดเลือกบางประเด็นหรือวัตถุประสงค์บางข้อที่มีความน่าสนใจไปจัดทำบทความวิจัย โดยไม่จำเป็นต้องเขียนทุกข้อวัตถุประสงค์ในบทความ
- พิจารณาคูณภาพและความน่าเชื่อถือของวารสาร ควรตรวจสอบว่าวารสารอยู่ในฐานข้อมูลที่เป็นที่ยอมรับ เช่น Scopus, Web of Science
- พิจารณาขอบเขตเนื้อหา (Aim and Scope) และลักษณะวารสาร เนื่องจากวารสารต่างประเทศแต่ละฉบับให้ความสำคัญตามศาสตร์ที่แตกต่างกัน
- พิจารณาปัจจัยด้านอื่นๆ เช่น ค่าธรรมเนียมการตีพิมพ์ (Article Processing Charges) ระยะเวลาพิจารณาการตอบรับหรือปฏิเสบทความ (Review Process) และสิทธิของผู้นิพนธ์ (Author's Rights)

4. การประยุกต์ใช้ความรู้ในการทำบทความวิจัยของตน

คณาจารย์ที่เข้าร่วมโครงการอบรมฯ ถือเป็นกลุ่มนักร้องที่ได้้นำการจัดการความรู้ในหัวข้อดังกล่าวไปปรับใช้ในการเขียนบทความวิจัยของตนเอง โดยได้นำรายงานวิจัยของตนเองที่ได้มีการดำเนินการเสร็จสิ้นแล้ว ไปค้นหาวารสารนานาชาติที่มีขอบเขตและเนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัยของตน เมื่อเลือกชื่อวารสารได้แล้ว จากนั้นพิจารณารูปแบบการตีพิมพ์ของวารสาร คัดเลือกวัตถุประสงค์หรือเนื้อหาสำคัญที่เป็นประเด็นองค์ความรู้ใหม่ตามแนวทางของวารสารฯ ดังกล่าว เพื่อจัดเตรียมต้นฉบับต่อไป

5. การนำประสบการณ์จากการทำงานและการประยุกต์ใช้ความรู้มาแลกเปลี่ยนเรียนรู้

เมื่อคณาจารย์จัดเตรียมต้นฉบับบทความวิจัยเรียบร้อยแล้ว คณะฯ ได้กำหนดให้คณาจารย์ที่เป็นกลุ่มนักร้องนำเอากระบวนการที่ได้จากการจัดการความรู้ในหัวข้อดังกล่าวมาอภิปรายแลกเปลี่ยนภายในกลุ่ม เพื่อพิจารณาจุดเด่นจุดด้อยของบทความดังกล่าว และให้ผู้ประสมการณ์การตีพิมพ์ผลงานวิชาการในวารสารระดับนานาชาติพิจารณาถึงจุดเด่น จุดด้อยและโอกาสที่ได้รับการตีพิมพ์ ในเบื้องต้นคณาจารย์ที่เข้าร่วมโครงการฯ ได้รับคำชี้แนะ และใช้เวลาระยะหนึ่งเพื่อปรับแก้ไขบทความวิจัย ก่อนจะส่งไปให้วารสารฯ พิจารณา และขณะนี้ยังอยู่ในระยะเวลาที่วารสารฯ ประเมินคุณภาพบทความก่อนที่พิจารณาตอบรับหรือปฏิเสธบทความ

6. การจดบันทึกชุด “ความรู้” สำหรับไว้ใช้งานและปรับปรุง

การจัดการความรู้ในหัวข้อดังกล่าวฯ ได้ข้อสรุปเบื้องต้นว่า แนวทางการเขียนบทความวิจัยเพื่อการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการระดับนานาชาติ คณาจารย์สามารถได้แนวทางการเขียนบทความวิจัยเพื่อตีพิมพ์วารสารต่างประเทศ ตั้งแต่การคัดเลือกประเด็นจากงานวิจัย วิธีการเขียนบทความ การคัดเลือกวารสารวิชาการในต่างประเทศที่รองรับ และกรอบเนื้อหาที่สอดคล้องกับเนื้อหางานวิจัยของคณาจารย์ ตลอดจนได้เรียนรู้เหตุผลที่บทความจะได้รับและไม่ได้รับการพิจารณาเพื่อตีพิมพ์ว่าเกิดจากสาเหตุใด ซึ่งเป็นประโยชน์ต่อคณาจารย์นำไปเป็นข้อพิจารณาสำหรับการจัดทำบทความวิจัยเพื่อตีพิมพ์ในวารสารระดับนานาชาติต่อไป

องค์ความรู้ที่ได้รับ

แนวทางการเขียนบทความวิจัยเพื่อการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการระดับนานาชาติ ตั้งแต่การคัดเลือกประเด็นจากงานวิจัย วิธีการเขียนบทความ การคัดเลือกวารสารวิชาการในต่างประเทศที่รองรับ และกรอบเนื้อหาที่สอดคล้องกับเนื้อหางานวิจัยของคณาจารย์ ตลอดจนได้เรียนรู้เหตุผลที่บทความจะได้รับและไม่ได้รับการพิจารณาเพื่อตีพิมพ์ว่าเกิดจากสาเหตุใด ซึ่งเป็นประโยชน์ต่อคณาจารย์นำไปเป็นข้อพิจารณาสำหรับการจัดทำบทความวิจัยเพื่อตีพิมพ์ในวารสารระดับนานาชาติต่อไป

แนวปฏิบัติที่ดีที่ได้รับ

- ศึกษาเป้าหมายและขอบเขตวารสารและตรวจสอบว่าการวิจัยของคุณสอดคล้องกับแนวทางของวารสารหรือไม่
- กำหนดปัญหาการวิจัยอย่างชัดเจน โดยปัญหาควรมีความสำคัญ แปลกใหม่ และมีผลกระทบต่อการวิจัย ระบุวัตถุประสงค์และการมีส่วนร่วมของงานวิจัยของคุณอย่างชัดเจน
- การทบทวนวรรณกรรมอย่างเข้มข้น ค้นคว้าพื้นที่หลังที่ครอบคลุมรวมงานวิจัยที่เป็นทั้งล่าสุดและงานที่เป็นที่ยอมรับในวงการ วิเคราะห์วรรณกรรมอย่างมีวิจารณญาณ โดยเน้นจุดอ่อนในวรรณกรรมและวางแผนงานวิจัยในบริบทของงานที่ผ่านมา การเชื่อมโยงความคิดให้มีความสอดคล้องในการอภิปรายเกี่ยวกับงานวิจัยที่ผ่านมา และแสดงให้เห็นว่ามันนำไปสู่งานวิจัยในอนาคตอย่างไร
- อธิบายวิธีวิจัยอย่างชัดเจน การเก็บข้อมูล การสุ่มตัวอย่าง เครื่องมือที่ใช้ และเทคนิคการวิเคราะห์ชี้แจงเหตุผลในการเลือกใช้วิธีนี้
- มีการลำดับโครงสร้างที่ดี ประกอบด้วย บทนำ การทบทวนวรรณกรรม ระเบียบวิธีวิจัย ผลลัพธ์ การอภิปราย และบทสรุป โดยเขียนสอดคล้องกัน ทำให้แต่ละส่วนต่อเนื่องและมีความสัมพันธ์กันอย่างชัดเจน
- ความชัดเจนและความแม่นยำในการเขียนใช้ภาษาที่กระชับและชัดเจน หลีกเลี่ยงศัพท์วิชาการที่ซับซ้อนหรือใช้เกินความจำเป็น เขียนให้ทั้งผู้เชี่ยวชาญและผู้ที่ไม่เชี่ยวชาญเข้าใจได้ การตรวจทานและแก้ไข กำจัดข้อผิดพลาดในการสะกด คำผิด และโครงสร้างประโยคที่ไม่เหมาะสมด้วยการตรวจทานอย่างรอบคอบ
- มีการนำเสนอผลการศึกษาโดยไม่มียอคติหรือการกล่าวเกินจริง
- มีการเชื่อมโยงกับทฤษฎี อภิปรายผลการศึกษาว่าสนับสนุน ขัดแย้งหรือขยายทฤษฎีที่มีอยู่อย่างไร
- มีการอภิปรายเชิงวิจารณ์ ข้อจำกัด และเสนอแนะสำหรับการศึกษในอนาคต เน้นอภิปรายผลกระทบเชิงปฏิบัติ ว่าผลลัพธ์ที่ได้นำไปสู่การปฏิบัติ นโยบาย หรือการวิจัยเพิ่มเติมอย่างไร
- ตรวจสอบให้แน่ใจว่างานวิจัยปฏิบัติตามแนวทางทางจริยธรรม เช่น การขออนุญาตและการหลีกเลี่ยงการลอกเลียนแบบรวมถึงการให้เครดิตอย่างเหมาะสม ยอมรับการมีส่วนร่วมของนักวิจัยคนอื่นและอ้างอิงแหล่งที่มาอย่างถูกต้อง
- ปฏิบัติตามขั้นตอนการส่งบทความของวารสาร
- มีการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง

กรอบคุณภาพงานวิจัยเพื่อเลื่อนตำแหน่งทางวิชาการ การได้มาซึ่งกลุ่มตัวอย่างงานวิจัย คุณภาพของเครื่องมือ และการวิเคราะห์สถิติในงานวิจัยทางด้านการศึกษา

คณะครุศาสตร์จึงกำหนดประเด็น กรอบคุณภาพงานวิจัยเพื่อเลื่อนตำแหน่งทางวิชาการ การได้มาซึ่งกลุ่มตัวอย่างงานวิจัย คุณภาพของเครื่องมือ และการวิเคราะห์สถิติในงานวิจัยทางด้านการศึกษา เพื่อจัดการความรู้ให้เป็นแนวปฏิบัติที่ดีที่ใช้ได้จริง เพื่อเพิ่มความพร้อมของนักวิจัยในการจัดทำผลงาน กรอบดังกล่าวจะลดความคลาดเคลื่อน และสนับสนุนการผลิตผลงานที่มีความลุ่มลึกและคุณค่าเชิงวิชาการรองรับการพิจารณาตำแหน่งทางวิชาการได้อย่างมีหลักฐานรองรับ

วัตถุประสงค์/เป้าหมาย

เพื่อพัฒนากรอบคุณภาพ สำหรับการออกแบบงานวิจัยทางการศึกษา ครอบคลุมการกำหนดกลุ่มตัวอย่าง คุณภาพเครื่องมือ และการเลือกใช้สถิติที่สอดคล้องแบบแผนการวิจัย และการเขียนรายงาน

วิธีการดำเนินการ

1.การกำหนดความรู้หลักที่จำเป็นหรือสำคัญต่องานหรือกิจกรรมของกลุ่มหรือองค์กร

คณะครุศาสตร์ได้กำหนดขอบเขตความรู้หลัก 3 แกน ได้แก่ 1) การกำหนดประชากร กลุ่มตัวอย่างและ วิธีคัดเลือก/คำนวณขนาดตัวอย่างที่เหมาะสม 2) การสร้าง/เลือกเครื่องมือวิจัยพร้อมการตรวจสอบความตรง-ความเชื่อมั่น และ 3) การเลือกใช้ วิเคราะห์ และรายงานสถิติให้สอดคล้องชนิดข้อมูลและแบบวิจัย โดยมุ่งเป้า การยกระดับคุณภาพงานวิจัยสู่มาตรฐานสำหรับการยื่นตำแหน่งทางวิชาการ

2.การเสาะหาความรู้ที่ต้องการ

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. วิทยา พูลสวัสดิ์ อาจารย์ประจำคณะครุศาสตร์ ทำหน้าที่แหล่งความรู้หลักที่ได้รับการถ่ายทอดผ่าน รองศาสตราจารย์ ดร.เกียรติสุดา ศรีสุข อดีตคณบดีคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ นำประสบการณ์ตรงด้านพัฒนางานวิจัยสู่การตีพิมพ์ในวารสารฐานข้อมูลสากล มาจัดวงแลกเปลี่ยนเรียนรู้ ถอดบทเรียน และรวบรวมหลักฐาน/แนวทางที่เป็นมาตรฐาน เพื่อทำเป็นชุดองค์ความรู้พร้อมใช้

3.การปรับปรุงจัดแปลงหรือสร้างความรู้บางส่วนให้เหมาะสมต่อการใช้งานของตน

มีการวางโครงสร้างองค์ความรู้เป็นโมดูล ได้แก่ 1) คู่มือกำหนดกลุ่มตัวอย่างและขนาดตัวอย่าง 2) แม่แบบการพัฒนาและตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ (เช่น แบบบันทึกความตรงเชิงเนื้อหา, ขั้นตอนหาความเชื่อมั่น) 3) แนวทางเลือกใช้สถิติและตัวอย่างการรายงานผล พร้อมรายการตรวจสอบ และแบบฟอร์มมาตรฐาน ให้สอดคล้องบริบทวิจัยทางการศึกษา

4.การประยุกต์ใช้ความรู้ในกิจกรรมงานของตน

ได้แนวปฏิบัติในการออกแบบและดำเนินการวิจัยที่นำไปใช้จริงในรายวิชาวิจัย/โครงการ/ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ โดยกำหนดขั้นตอนบังคับใช้รายการตรวจสอบทั้ง 3 แกน ตั้งแต่การกำหนดประชากร กลุ่มตัวอย่าง การตรวจคุณภาพเครื่องมือ จนถึงการใช้วิเคราะห์ รายงานสถิติ พร้อมกลไกทบทวนก่อนลงมือ (BAR) ระหว่างดำเนินการ (DAR) และหลังเสร็จสิ้น (AAR) เพื่อยืนยันความถูกต้องเชิงระเบียบวิธี

วิธีการดำเนินการ

5. การนำประสบการณ์จากการทำงานและการประยุกต์ใช้ความรู้มาแลกเปลี่ยนเรียนรู้และสกัด “ขุมความรู้” ออกมาบันทึกไว้

รายงานออกมาเป็นชุด “ขุมความรู้” และกรณีศึกษาจริง เช่น ตัวอย่างการกำหนดขนาดตัวอย่างที่ถูกต้องและผิดพลาดที่พบบ่อย แนวทางแก้ปัญหาความเชื่อมั่นเครื่องมือไม่ผ่านเกณฑ์ และตัวอย่างการเลือกสถิติ ให้สอดคล้องระดับการวัด พร้อมสรุปบทเรียนสำคัญ ปัจจัยความสำเร็จ อุปสรรค และแนวทำ ไม่ควรทำ เผยแพร่ในเวทีแลกเปลี่ยนภายในคณะอย่างสม่ำเสมอ

6. การจดบันทึก “ขุมความรู้” และ “แก่นความรู้” สำหรับไว้ใช้งานและปรับปรุงเป็นชุดความรู้ที่ครบถ้วนลุ่มลึก และเชื่อมโยงมากขึ้นเหมาะต่อการใช้งานมากยิ่งขึ้น

คณะครุศาสตร์ได้นำมาเผยแพร่ออกมาเป็นเอกสารและคลังความรู้ดิจิทัล จัดหมวดหมู่ เพื่อให้คณาจารย์ นักศึกษา และผู้สนใจเข้าถึง นำไปใช้ซ้ำ และต่อยอดได้ โดยคงมาตรฐานภาษา รูปแบบ และรายการอ้างอิงสำหรับการตรวจสอบย้อนกลับ

องค์ความรู้ที่ได้รับ

1. การกำหนดประชากร กลุ่มตัวอย่างและขนาดที่เหมาะสม เกณฑ์การระบุประชากรเป้าหมาย การเลือกวิธีสุ่มให้เป็นตัวแทน การคำนวณขนาดกลุ่มตัวอย่างตามแนวคิดที่เหมาะสมกับบริบทงานวิจัยทางการศึกษา พร้อมตัวอย่างข้อผิดพลาดที่พบบ่อยและแนวทางป้องกันอคติจากการสุ่ม
2. การพัฒนาและตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือวิจัย ขั้นตอนสร้าง/ดัดแปลงแบบสอบถาม แบบสัมภาษณ์ และเครื่องมืออื่น ๆ การตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหาโดยผู้เชี่ยวชาญ การหาความเชื่อมั่นด้วยสถิติที่เหมาะสม ตลอดจนเกณฑ์การยอมรับค่า และตัวอย่างรายงานผลการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ
3. การเลือกใช้และรายงานสถิติให้สอดคล้องแบบวิจัย: แนวคิดการเลือกสถิติเชิงพรรณนา อธิบาย อนุมานให้เข้ากับระดับการวัด สมมติฐาน และการออกแบบการวิจัย พร้อมแม่แบบการรายงานผลสถิติอย่างโปร่งใสและตรวจสอบได้
4. แนวทางเชื่อมโยงมาตรฐานตำแหน่งทางวิชาการ ข้อเสนอแนะในการจัดทำรายงานวิจัยให้สอดคล้องเกณฑ์พิจารณา เช่น การชี้ชัดความเหมาะสมของระเบียบวิธี ความลุ่มลึกของการวิเคราะห์ และความโปร่งใสของหลักฐานอ้างอิง เพื่อเพิ่มโอกาสผ่านการประเมิน

แนวปฏิบัติที่ดีที่ได้รับ

การกำหนดวิธีวิจัยตั้งแต่ต้นทางในการกำหนดประชากร กลุ่มตัวอย่าง วิธีสุ่ม และขนาดตัวอย่างโดยใช้เกณฑ์เชิงหลักฐาน พร้อมบันทึกเหตุผลเชิงระเบียบวิธี เพื่อให้การอนุมานผลมีความน่าเชื่อถือและลดอคติ คุณภาพเครื่องมือก่อนเก็บข้อมูล พัฒนาหรือดัดแปลงเครื่องมือด้วยกระบวนการที่มีหลักฐานรองรับ ตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหาโดยผู้ทรงคุณวุฒิ และหาความเชื่อมั่นด้วยสถิติที่เหมาะสม ก่อนทดลองใช้จริงและปรับปรุงตามผลนำร่อง เลือกใช้สถิติให้สอดคล้องแบบวิจัยและข้อมูล ตัดสินใจสถิติพารามетริก/นอนพารามетริกตามระดับการวัด สมมติฐาน และเงื่อนไขข้อมูล จัดทำแม่แบบการรายงานผลที่โปร่งใส ตรวจสอบได้ และอธิบายเหตุผลผลการเลือกสถิติในส่วนวิธีวิจัย และการยึดมาตรฐานจริยธรรมและความถูกต้องของข้อมูล ปฏิบัติตามแนวทางความซื่อตรง ของข้อมูล การบันทึกและเก็บหลักฐานการได้มาของข้อมูล ป้องกันการปลอมแปลง/ตกแต่งข้อมูล และรายงานข้อจำกัดอย่างโปร่งใส

แนวปฏิบัติที่ดีในการยื่นโครงการวิจัยเพื่อเสนอ ขอรับการพิจารณาด้านจริยธรรมการวิจัย ในมนุษย์ กรณีศึกษา ดร.สุวนันท์ แก้วจันทา

เนื่องจากงานวิจัยของวิทยาลัยการแพทย์ฯ ส่วนใหญ่ เป็นการวิจัยที่เกี่ยวข้องกับมนุษย์ ทั้งในแง่มุมมองของการสัมภาษณ์ การถอดบทเรียน การพัฒนยาตัวอย่าง และการติดตามผลการรักษาโรคของผู้ป่วยอาสาสมัครที่เข้ารับบริการในคลินิกหรือโรงพยาบาลในสังกัดหรือเครือข่ายของวิทยาลัยการแพทย์ฯ ดังนั้นเพื่อส่งเสริมให้บุคลากรสามารถดำเนินการวิจัยได้อย่างถูกต้องตามหลักการและขั้นตอนการขอรับรองจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์จากคณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย วิทยาลัยการแพทย์ฯ จึงเล็งเห็นความสำคัญที่จะต้องค้นหาแนวปฏิบัติที่ดีจากประสบการณ์ของอาจารย์ซึ่งได้ทุนสนับสนุนการวิจัยจากสถาบันวิจัย มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย และเป็นโครงการที่ผ่านการขอรับรองจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ เพื่อเป็นแนวทางในการส่งเสริมการวิจัยของคณาจารย์วิทยาลัยการแพทย์ฯ ได้อย่างถูกต้องต่อไป

วัตถุประสงค์/เป้าหมาย

เพื่อให้มีแนวปฏิบัติที่ดีในการยื่นโครงการวิจัยเพื่อเสนอขอรับการพิจารณาด้านจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์

วิธีการดำเนินการ

1. การบ่งชี้ความรู้

วิทยาลัยการแพทย์ฯ และคณะกรรมการโปรแกรมวิชาชีพการแพทย์แผนไทย ประชุมทบทวนสถานการณ์ ความจำเป็นเร่งด่วน และผลสัมฤทธิ์ของพันธกิจด้านการวิจัยเพื่อพัฒนาองค์ความรู้การแพทย์แผนไทยและสมุนไพรของบุคลากรสาย ก ของวิทยาลัยการแพทย์ฯ ซึ่งมีความสำคัญต่อการเข้าสู่ตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์สาขาการแพทย์แผนไทย โดยจากการประชุมพบว่า ปัจจุบันบุคลากรของวิทยาลัยฯ ให้ความสำคัญกับการวิจัยและการตีพิมพ์เผยแพร่ผลงานวิชาการในวารสารวิชาการค่อนข้างมาก จึงลงความเห็นให้คณะกรรมการจัดการความรู้ฯ ร่วมกับแผนกบุคคลของวิทยาลัยการแพทย์ฯ ถอดประสบการณ์การยื่นโครงการวิจัยเพื่อเสนอขอรับการพิจารณาด้านจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ แบบ FULL BOARD REVIEW ของ อ.พท.ดร.สุวนันท์ แก้วจันทา เพื่อที่จะนำความรู้ที่ได้มาเป็นฐานในการส่งเสริมการวิจัยและการผลิตผลงานวิชาการเพื่อตีพิมพ์ในวารสารฐาน SCOPUS และฐาน TCII ได้อย่างมีคุณภาพ

2. การสร้างและแสวงหาความรู้ที่ต้องการ

วิทยาลัยการแพทย์ฯ มอบหมายให้แผนกวิจัย แผนกบุคคล และอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร ร่วมกันค้นหาแนวปฏิบัติที่ดีในการยื่นโครงการวิจัยเพื่อเสนอขอรับการพิจารณาด้านจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ แบบ FULL BOARD REVIEW ของ อ.พท.ดร.สุวนันท์ แก้วจันทา โดยเน้นการถอดประสบการณ์และการสัมภาษณ์แบบเจาะลึกในประเด็นต่างๆ กระทั่งได้แนวปฏิบัติที่ดีในการยื่นโครงการวิจัยเพื่อเสนอขอรับการพิจารณาด้านจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ แบบ FULL BOARD REVIEW

วิธีการดำเนินการ

3. การจัดการความรู้ให้เป็นระบบ

แผนกวิจัยและแผนกบุคคล นำข้อมูลที่ได้จากการดำเนินการในขั้นตอนที่ 2 มาจัดระบบโดยแบ่งรายละเอียดเป็น 3 ส่วนหลัก ได้แก่

- (1) แนวทางการปฏิบัติในการขอรับรองจริยธรรมการวิจัย
- (2) ขั้นตอนการยื่นโครงการวิจัยเพื่อเสนอขอรับการพิจารณาด้านจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ และ
- (3) แหล่งวารสารสำหรับตีพิมพ์ผลงานวิจัยด้านการแพทย์แผนไทยและสมุนไพร

4. การประมวลและกลั่นกรองความรู้

แผนกวิจัยและแผนกบุคคลนำผลการดำเนินงานตามขั้นตอนที่ 3 เข้าประชุมพิจารณาร่วมกันในคณะกรรมการจัดการความรู้ของวิทยาลัยฯ ก่อนจะขยายผลสู่การอบรมให้ความรู้แก่คณาจารย์ของวิทยาลัยการแพทย์ฯ

5. การเข้าถึงความรู้

แผนกบุคคลของวิทยาลัยการแพทย์ฯ นำรายละเอียดที่ผ่านการประมวลและกลั่นกรองในขั้นตอนที่ 4 มาจัดทำเป็นไฟล์เอกสาร เพื่ออำนวยความสะดวกและทำความเข้าใจของผู้สนใจ

6. การแบ่งปันแลกเปลี่ยนความรู้

การแบ่งปันแลกเปลี่ยนเรียนรู้ โดยแผนกบุคคลของวิทยาลัยการแพทย์ฯ เป็นเจ้าภาพหลักในการจัดอบรมเชิงปฏิบัติการเพื่อถ่ายทอดแนวปฏิบัติที่ดีในการยื่นโครงการวิจัยเพื่อเสนอขอรับการพิจารณาด้านจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ แบบ FULL BOARD REVIEW จากคณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย โดยได้รับเกียรติจาก อ.พท.ดร.สุวัฒน์ แก้วจินทา มาร่วมในการอบรม

7. การเรียนรู้

จากการดำเนินงานในขั้นตอนที่ 6 ทำให้ในปีการศึกษา 2567 วิทยาลัยการแพทย์ฯ มีโครงการวิจัยที่ผ่านการพิจารณาจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ ทั้งแบบยกเว้น (EXEMPTION) แบบเร่งด่วน (EXPEDITED REVIEW) และแบบ FULL BOARD REVIEW

องค์ความรู้ที่ได้รับ

ได้แนวปฏิบัติที่ดีในการยื่นโครงการวิจัยเพื่อเสนอขอรับการพิจารณาด้านจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์

แนวปฏิบัติที่ดีที่ได้รับ

ได้แนวปฏิบัติที่ดีในการยื่นโครงการวิจัยเพื่อเสนอขอรับการพิจารณาด้านจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ เพื่อเป็นฐานในการส่งเสริมการวิจัยและการผลิตผลงานวิชาการเพื่อตีพิมพ์ในวารสารฐาน SCOPUS และฐาน TCII ได้อย่างมีคุณภาพ

การพัฒนางานวิจัยที่ตรงตามความต้องการของแหล่งทุน

คณะสังคมศาสตร์เป็นหน่วยงานจัดการศึกษาที่มีผลงานการวิจัยด้านสังคมศาสตร์อย่างต่อเนื่อง และยังสามารถนำผลงานวิจัยไปปรับใช้กับงานด้านการบริการวิชาการ ซึ่งได้รับทุนวิจัยจากทั้งภายในและภายนอกอย่างต่อเนื่องเป็นประจำ โดยผลลัพธ์ของการดำเนินงานวิจัยที่สอดคล้องคล้องกับอัตลักษณ์ของคณะ และมหาวิทยาลัยมาจากแนวปฏิบัติที่เกิดขึ้นภายใต้กระบวนการที่เป็นรูปธรรม จึงทำให้คณะสังคมศาสตร์สามารถพัฒนางานวิจัยได้อย่างมีประสิทธิภาพ

วัตถุประสงค์/เป้าหมาย

เพื่อเพิ่มศักยภาพในการพัฒนางานวิจัยและกระบวนการดำเนินงานวิจัยที่ดียิ่งขึ้น

วิธีการดำเนินการ

1. การกำหนดความรู้หลักที่จำเป็นหรือสำคัญต่องานหรือกิจกรรมของกลุ่มหรือองค์กร

คณะสังคมศาสตร์ได้กำหนดให้มีมาตรฐานการวิจัยและการบริการวิชาการที่มีบุคลากรในสังกัดคณะเป็นผู้รับผิดชอบซึ่งจะดูแลการดำเนินงานด้านการวิจัยของคณะภายใต้กรอบนโยบายคณะ มหาวิทยาลัย จังหวัด และประเทศ อีกทั้งยังเป็นหน่วยงานที่ช่วยในการพัฒนาและออกแบบกลไกในการทำงานด้านการวิจัยของคณะ

2. การเสาะหาความรู้ที่ต้องการ

คณะสังคมศาสตร์ ได้กำหนดความสอดคล้องกับแผนนโยบายของมหาวิทยาลัย นำไปสู่การออกแบบกลไกที่เหมาะสมกับการพัฒนาด้านการวิจัยของคณะ เช่น การคัดเลือกพื้นที่เป้าหมายด้านงานวิจัยที่ครอบคลุมศาสตร์ของคณะ การออกแบบกลไกการดำเนินงานของคณะ การพัฒนานวัตกรรมที่เกี่ยวข้องกับการวิจัย รวมไปถึงการเข้าร่วมการวิจัยที่มีการนำเอาศาสตร์ทางสังคมเข้าไปมีส่วนร่วมในการดำเนินการวิจัยกับศาสตร์อื่น

3. การปรับปรุงดัดแปลงหรือสร้างความรู้บางส่วนให้เหมาะสมต่อการใช้งานของตน

มาตรฐานวิจัยและบริการวิชาการได้ออกแบบกลไกด้านการวิจัยเพื่อเป็นแนวทางการดำเนินงานให้กับบุคลากรของคณะที่จะช่วยให้การพัฒนาโจทย์วิจัยมีประสิทธิภาพ ตอบสนองความต้องการของพื้นที่เป้าหมาย แหล่งทุน และต่อยอดองค์ความรู้ได้อย่างดี

วิธีการดำเนินการ

4.การประยุกต์ใช้ความรู้ในกิจกรรมงานของตน

กลไกของการดำเนินงานวิจัยและบริการวิชาการของคณะสังคมศาสตร์ประกอบไปด้วย 3 ส่วนหลัก ได้แก่ การคัดเลือกพื้นที่เป้าหมาย การพัฒนาโจทย์วิจัย การดำเนินงานและถ่ายทอดองค์ความรู้ ซึ่งทั้ง 3 ส่วนสามารถนำมาประยุกต์ใช้กับศาสตร์ในคณะสังคมซึ่งมีความแตกต่างกัน โดยนำเอากลไกการดำเนินการของคณะสังคมศาสตร์ไปประยุกต์กับงานวิจัยที่มีศาสตร์อื่น

5. การนำประสบการณ์จากการทำงานและการประยุกต์ใช้ความรู้มาแลกเปลี่ยนเรียนรู้ และ สกัด “ชุดความรู้” ออกมาบันทึกไว้

คณะสังคมศาสตร์ได้จัดให้มีกิจกรรมประชุมเชิงปฏิบัติการการจัดการความรู้(KM)ซึ่งบรรจุเข้าในแผนดำเนินงานประจำปี เพื่อให้บุคลากรได้เข้าร่วมรับฟังแนวทางปฏิบัติที่ดีของแต่ละหน่วยงานในสังกัดคณะสังคมศาสตร์ รวมไปถึงผลการดำเนินงานด้านการวิจัยให้เกิดการแลกเปลี่ยนข้อมูลร่วมกัน โดยมุ่งเน้นให้สามารถนำความรู้ที่ได้ไปปรับใช้ในการจัดการงานวิจัยต่อไป

6. การจดบันทึก “ชุดความรู้” และ “แก่นความรู้” สำหรับไว้ใช้งานและปรับปรุงเป็นชุดความรู้ที่ครบถ้วนลุ่มลึกและเชื่อมโยงมากขึ้นเหมาะต่อการใช้งานมากยิ่งขึ้น

องค์ความรู้จากงานวิจัยภายใต้การดำเนินงานของบุคลากรในคณะสังคมศาสตร์ ถูกจัดเก็บในรูปแบบของรูปเล่มวิจัยตามมาตรฐานของหน่วยงานแหล่งทุน นอกจากนี้ มาตรฐานการวิจัยได้นำเอาผลของกระบวนการดำเนินงานในแต่ละปีมาปรับปรุงกลไกด้านการวิจัยให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น นอกจากนี้คณะสังคมศาสตร์ยังส่งเสริมให้บุคลากรได้นำผลงานวิจัยได้ดีพิมพ์เผยแพร่เพื่อให้เป็นประโยชน์แก่ผู้ที่สนใจ และยังเป็นฐานข้อมูลให้กับคณะอีกด้วย

องค์ความรู้ที่ได้รับ

คณะสังคมศาสตร์มุ่งเน้นการวิจัยเพื่อพัฒนาชุมชนท้องถิ่นตามแนวทางของมหาวิทยาลัย โดยมีลักษณะของ Area Based Approach และเป็นกระบวนการวิจัยเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นตามพระราชบัญญัติจากต้นน้ำ กลางน้ำ สู่ปลายน้ำ เป็นกลไกการดำเนินการที่เป็นองค์ความรู้จากการพัฒนาอย่างต่อเนื่องเพื่อให้ได้แนวปฏิบัติที่มีประสิทธิภาพ และเกิดประโยชน์สูงสุด

แนวปฏิบัติที่ดีที่ได้รับ

กระบวนการจัดการด้านงานวิจัยที่เป็นขั้นตอนที่มีประสิทธิภาพนั้นมาจากการพัฒนากลไกตลอดการดำเนินงานที่ผ่านมาซึ่งพบว่า กระบวนการทำงานที่เป็นแนวปฏิบัติที่ดีด้านงานวิจัยประกอบไปด้วย ๕ ขั้นตอน ได้แก่ 1.การจัดเวทีชุมชนรับฟังปัญหาและความต้องการของพื้นที่โดยตรง 2.การพัฒนาโจทย์วิจัย 3.การศึกษาบริบทและสถานการณ์ปัจจุบัน 4.กรอบแนวคิดในการดำเนินงานและ ๕.การคืนข้อมูลสู่ชุมชน ซึ่งจากกระบวนการดังกล่าวทำให้คณะสังคมศาสตร์สามารถพัฒนางานวิจัยที่ตอบสนองความต้องการของชุมชนท้องถิ่น และยังสามารถบูรณาการข้ามศาสตร์ทั้งภายในภายนอกคณะเพื่อให้สอดคล้องกับเป้าหมายของแหล่งทุนอย่างต่อเนื่อง

กิจกรรมการพัฒนางานวิจัยและผลงานวิชาการโดยใช้เทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์(AI) สำหรับบุคลากร คณะสาธารณสุขศาสตร์

ในปัจจุบัน การผลิตบัณฑิตที่มีคุณภาพจำเป็นต้องอาศัยบุคลากรทางการศึกษาที่มีความรู้ ทักษะ และความสามารถในการใช้เทคโนโลยีสมัยใหม่ รวมถึงการประยุกต์ใช้ปัญญาประดิษฐ์ (AI) เพื่อสนับสนุนกระบวนการวิจัย การวิเคราะห์ข้อมูล การพัฒนาโจทย์ และการเขียนผลงานทางวิชาการอย่างเป็นระบบและแม่นยำ อีกทั้งยังเอื้อต่อการสร้างสรรค์นวัตกรรมด้านการเรียนการสอน และเป็นประโยชน์ในการพัฒนาเอกสารเพื่อประกอบการขอตำแหน่งทางวิชาการ

ดังนั้น การพัฒนาศักยภาพบุคลากรสายสอนในการใช้เทคโนโลยี AI จึงเป็นกลไกสำคัญในการเสริมสร้างขีดความสามารถของบุคลากร ในการดำเนินงานด้านการเรียนการสอนควบคู่กับการวิจัยอย่างมีประสิทธิภาพและทันสมัย เพื่อให้สามารถตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลงของโลกในยุคดิจิทัล และขับเคลื่อนคณะสาธารณสุขศาสตร์ให้บรรลุเป้าหมายตามพันธกิจหลักของสถาบันการศึกษา

วัตถุประสงค์/เป้าหมาย

1. เพื่อให้บุคลากรคณะสาธารณสุขศาสตร์ มีความรู้ความสามารถในการพัฒนางานวิจัยและผลงานวิชาการโดยใช้เทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์(AI)
2. เพื่อกระตุ้นเตือนบุคลากรถึงความสำคัญของการสร้างสรรค์ผลงานทางวิชาการที่มีคุณภาพทางศาสตร์ด้านสุขภาพ
3. เพื่อให้บุคลากรมีแนวทางในการดำเนินการวิจัยที่สอดคล้องกับนโยบายการวิจัยของมหาวิทยาลัยและของประเทศ

วิธีการดำเนินการ

1. การบ่งชี้ความรู้

จัดประชุมพูดคุย ถึงปัญหาที่เกิดขึ้นในระหว่างการทำงาน ภายในหน่วยงาน คือการขาดโจทย์วิจัยที่มีคุณภาพ ตรงกับความต้องการของท้องถิ่น และการขาดการจัดการข้อมูลด้านการวิจัย

2. การสร้างและแสวงหาความรู้ที่ต้องการ

ประชุมระดมความคิดและร่วมกันวางแผนจัดการปัญหาด้านการวิจัย ค้นหาผู้มีความรู้ มีประสบการณ์เคยมีประสบการณ์ในการทำวิจัย ผู้ที่เชี่ยวชาญการใช้เทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์ และการจัดการข้อมูลด้านการวิจัย

3. การจัดการความรู้ให้เป็นระบบ

- วางมาตรการและการจัดการด้านการวิจัย ในการพัฒนางานวิจัยและผลงานวิชาการโดยใช้เทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์(AI)
- ร่วมพิจารณาหาวิทยากรที่มีประสบการณ์ในการทำวิจัยและมีความสามารถในการถ่ายทอดความรู้ให้กับบุคลากรของคณะได้
- ประสานงาน และจัดประชุมเชิงปฏิบัติการเพื่อทำการอบรม ถ่ายทอดองค์ความรู้จากผู้มีประสบการณ์
- เตรียมความพร้อมของคณาจารย์ ผู้บริหาร และเจ้าหน้าที่ในการวางแผน เข้าร่วมการอบรมและนำผลการอบรมไปดำเนินการต่อยอดต่อไป

4. การประมวลและกลั่นกรองความรู้

- มีคำสั่งให้คณะอนุกรรมการ และผู้เกี่ยวข้องในการเตรียมความพร้อมรับการประเมินคุณภาพหลักสูตรเดินทางเข้าพบปะ และประสานงาน เพื่อหาแนวทาง วิธีการ และมาตรฐานการประเมิน
- นำข้อมูลที่ได้รับจากการพบปะ พูดคุยและแลกเปลี่ยนข้อมูล แนวทาง วิธีการ กระบวนการ มาวางแผนให้และจัดการเอกสาร แนวปฏิบัติที่ดี

5. การเข้าถึงความรู้

ถ่ายทอดองค์ความรู้ที่ได้รับในรูปแบบเอกสารทำการเผยแพร่ผ่านหน้า Web Site เพื่อแนวทางเป็นการทำความเข้าใจร่วมกันและให้บุคลากรตระหนัก เข้าถึงข้อมูลได้

วิธีการดำเนินการ

6. การแบ่งปันและเปลี่ยนความรู้

- การจัดทำเทคโนโลยีสารสนเทศทางด้านการวิจัย
- การสร้างเวทีแลกเปลี่ยนเรียนรู้ในการพัฒนาโจทย์วิจัยก่อนการขออนุมัติสนับสนุนงานวิจัย
- ร่วมกันถ่ายทอดประสบการณ์ถ่ายทอดทักษะและช่วยพัฒนาโครงร่างงานวิจัยให้กับคณาจารย์ในสำนักวิทยาสาสตร์สุขภาพ จนได้รับทุนสนับสนุน สร้างระบบอาจารย์พี่เลี้ยงให้กับนักวิจัยรุ่นใหม่

ได้รับทุนสนับสนุน สร้างระบบอาจารย์พี่เลี้ยงให้กับนักวิจัยรุ่นใหม่

- จัดทำแผนพัฒนาบุคลากรและแผนการนำเสนอผลงานวิชาการ เพื่อประกอบการติดตาม จนมีผลงานเฉลี่ย 1 เรื่องต่อคนต่อปี ผ่านการประเมินคุณภาพด้านงานวิจัย ผลงานเผยแพร่ตีพิมพ์ของสำนักฯ โดยทิศทางการทำวิจัยของสำนักฯให้เป็นไปตามแผนยุทธศาสตร์ของสำนักฯและของมหาวิทยาลัยต่อไป

7. การเรียนรู้

สรุปหัวข้อในการจัดทำ KM ด้านการวิจัย การวางแผนเตรียมความพร้อมโครงร่างเพื่อขอรับทุนและการเขียนบทความวิจัยที่ดี ในปีการศึกษา 2567

องค์ความรู้ที่ได้รับ

1. การศึกษาความรู้จากวิทยากร และการศึกษาเพิ่มเติมข้อมูล/คู่มือ ปฏิบัติจริงจนเกิดความชำนาญ
2. การปรับปรุงระบบฐานข้อมูลองค์ความรู้ด้านการวิจัยของคณะ
3. การพัฒนางานวิจัยโดยการใช้ปัญญาประดิษฐ์

แนวปฏิบัติที่ดีที่ได้รับ

1. มีกระบวนการพัฒนาผลงานวิจัยโดยการใช้ปัญญาประดิษฐ์
2. มีกระบวนการจัดทำฐานข้อมูลและการใช้เทคโนโลยีเพื่อช่วยในการทำวิจัยที่มีประสิทธิภาพ

การพัฒนางานวิจัยและนวัตกรรมเพื่อยกระดับเศรษฐกิจฐานราก ในจังหวัดเชียงราย

การพัฒนางานวิจัยและนวัตกรรมที่ตอบโจทย์พื้นที่ซึ่งเป็นกลไกสำคัญในการสร้างการเปลี่ยนแปลง โดยมุ่งเน้นให้เกิดการบูรณาการองค์ความรู้จากสาขาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิศวกรรม และนวัตกรรม (STEM) การมีส่วนร่วมของชุมชน ภาคเอกชน หน่วยงานรัฐ และนักวิจัยในพื้นที่การสร้างนวัตกรรมที่ต่อยอดได้จริง ทั้งในเชิงเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม นอกจากนี้ ยังสอดคล้องกับแนวทางการพัฒนาเศรษฐกิจ BCG Model (Bio-Circular-Green Economy) ของรัฐบาล ที่ส่งเสริมการใช้ทรัพยากรอย่างคุ้มค่าและยั่งยืน คณะจึงมุ่งสร้างระบบการจัดการความรู้ด้านการวิจัยและนวัตกรรมที่สามารถนำผลลัพธ์ไปใช้ประโยชน์จริง ทั้งในระดับชุมชนและเชิงพาณิชย์ ดังนั้น การดำเนินการจัดการความรู้ในประเด็น “การพัฒนางานวิจัยและนวัตกรรมเพื่อยกระดับเศรษฐกิจฐานรากในจังหวัดเชียงราย” จึงมีความสำคัญในการส่งเสริมให้นักวิจัยและบุคลากรของคณะพัฒนาศักยภาพ การสร้างองค์ความรู้ที่ตอบโจทย์พื้นที่ถ่ายทอดผลการวิจัยสู่การใช้ประโยชน์ในเชิงเศรษฐกิจและสังคม สร้างเครือข่ายความร่วมมือระหว่างมหาวิทยาลัย ชุมชน และภาคอุตสาหกรรม เพื่อให้เกิดผลลัพธ์ที่เป็นรูปธรรมต่อการยกระดับเศรษฐกิจฐานรากและคุณภาพชีวิตของประชาชนในจังหวัดเชียงรายอย่างยั่งยืน

วัตถุประสงค์/เป้าหมาย

1. เพื่อพัฒนาองค์ความรู้ทางวิทยาศาสตร์สู่การใช้ประโยชน์ในชุมชน
2. เพื่อสร้างเครือข่ายความร่วมมือระหว่างคณะกับชุมชน
3. เพื่อเพิ่มศักยภาพการผลิตสินค้าชุมชนให้มีมาตรฐาน

วิธีการดำเนินการ

1. สำรวจและคัดเลือกพื้นที่เป้าหมายร่วมกับหน่วยงานท้องถิ่น
2. ถ่ายทอดองค์ความรู้ด้านต่าง ๆ ตามความต้องการของพื้นที่ เช่น เทคโนโลยีสะอาด การแปรรูป และความปลอดภัยอาหาร เป็นต้น
3. พัฒนาองค์ความรู้ร่วมกับชุมชนผ่านการอบรมเชิงปฏิบัติการ
4. ติดตามและประเมินผลการนำความรู้ไปใช้จริง

องค์ความรู้ที่ได้รับ

1. กระบวนการถ่ายทอดเทคโนโลยีแบบมีส่วนร่วม
2. เทคนิคการผลิตสินค้าชุมชนปลอดภัยตามมาตรฐาน
3. การใช้เทคโนโลยีสีเขียวในการผลิตสินค้า

แนวปฏิบัติที่ดีที่ได้รับ

กิจกรรมชุมชนเข้มแข็งด้วยวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีที่ร่วมกับชุมชน อบต. และภาคเอกชนในพื้นที่เป้าหมาย

การเขียนบทความเพื่อตีพิมพ์ในวารสารวิชาการ และ การการจัดตั้ง
โครงการฯ เขียนแผนการเข้าสู่ตำแหน่งทางวิชาการหรือวิทยฐานะที่สูงขึ้น
ระบบ “พี่เลี้ยง” (MENTOR)

คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย เล็งเห็นว่าการผลิตผลงานทางวิชาการเป็นพันธกิจหลักที่สำคัญประการหนึ่งของบุคลากรคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ที่คณะฯ ได้ส่งเสริมและสนับสนุนมาโดยตลอด ทั้งการผลิตผลงานวิจัย การเขียนเอกสารคำสอน ตำรา บทความวิจัยและบทความวิชาการ เพื่อให้บุคลากรได้พัฒนาตนเอง ศึกษา ค้นคว้าข้อมูลให้รู้รอบทันต่อสถานการณ์ปัจจุบันอยู่เป็นประจำ อีกทั้งการผลิตผลงานวิจัยดังกล่าวนั้นยังสามารถนำผลงานไปใช้ประกอบการขอตำแหน่งทางวิชาการด้วย ดังนั้นการผลิตผลงานวิจัยที่มีคุณภาพจึงถือเป็นสิ่งที่จำเป็นและสำคัญอย่างยิ่ง ที่ผู้เขียนวิจัยจะต้อง ตระหนักเพื่อนำไปสู่การสร้างเครื่องมือและวิเคราะห์ผลการวิจัย ที่เหมาะสมต่อไป

วัตถุประสงค์/เป้าหมาย

1. เพื่อให้บุคลากรคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ได้รับความรู้และแนวทางการสร้างเครื่องมือและวิเคราะห์ผลการวิจัย
2. เพื่อให้บุคลากรคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ได้ร่วมแลกเปลี่ยนเรียนรู้ประสบการณ์ในการสร้างเครื่องมือและวิเคราะห์ผลการวิจัยจากผู้มีความรู้ความเชี่ยวชาญเฉพาะทาง
3. เพื่อรวบรวมองค์ความรู้ในการสร้างเครื่องมือและวิเคราะห์ผลการวิจัยเพื่อเป็นแนวทางการเขียนผลงานวิจัย

วิธีการดำเนินการ

คณะได้ดำเนินการจัดการความรู้ ส่งเสริม อบรมและให้ความรู้ โดยให้อาจารย์และบุคลากรที่ได้รับการแต่งตั้งแผนการเข้าสู่ตำแหน่งทางวิชาการหรือวิทยฐานะที่สูงขึ้น มาบรรยายและให้ความรู้ กับบุคลากรของคณะที่ยังไม่ได้รับการแต่งตั้ง พร้อมทั้งให้คำแนะนำ สอนวิธีการเขียนแผนการเข้าสู่ตำแหน่งทางวิชาการหรือวิทยฐานะที่สูงขึ้น เพื่อให้เกิดการแลกเปลี่ยนเรียนรู้การทำผลงานทางวิชาการร่วมกัน เกิดความรู้ความเข้าใจการจัดทำผลงานที่ถูกต้อง

องค์ความรู้ที่ได้รับ

1. แนวทางการเขียนบทความวิชาการเพื่อตีพิมพ์ในวารสารวิชาการที่มีคุณภาพ
2. แนวทางการเตรียมงานวิจัย การเขียนเอกสารประกอบการสอน การเขียนตำรา เพื่อขอตำแหน่งทางวิชาการที่สูงขึ้น

แนวปฏิบัติที่ดีที่ได้รับ

คณะกรรมการของฝ่ายวิจัย มีกระบวนการทำงานในการพัฒนาอาจารย์ด้านการวิจัยเป้าหมายคืออาจารย์สามารถนำส่งผลงานเพื่อเข้าสู่ตำแหน่งทางวิชาการได้และพัฒนาดำเนินการจัดทำวิจัยได้หลากหลายและเข้าสู่ชุมชนเพื่อรับใช้สังคมมากขึ้น และทางคณะมนุษยศาสตร์ฯ ได้จัดทำโครงการอบรมเชิงปฏิบัติการการจัดการความรู้ให้บุคลากรมนุษยศาสตร์ อย่างต่อเนื่องโดยคณะมนุษยศาสตร์ฯ เลือกดำเนินการจัดการความรู้ หรือทำ KM โดยมีการกำหนดขอบเขต และเป้าหมาย KM ก่อน ซึ่งขอบเขต KM เป็นหัวข้อเกี่ยวกับ “การทำวิจัยและการเขียนบทความวิชาการให้ประสบความสำเร็จ โดยสามารถนำไปขอตำแหน่งทางวิชาการได้ และผลงานวิจัยมีการรับรองการนำไปใช้ประโยชน์ได้จริง” เนื่องจากคณะมนุษยศาสตร์ฯ ประสบปัญหานี้และสามารถนำ KM มาช่วยได้ โดยกระบวนการจัดการความรู้ (Knowledge Management) แบบการแบ่งปันแลกเปลี่ยนความรู้ (Knowledge Sharing) เป็นการแบ่งปัน ซึ่งสามารถทำได้หลายวิธีการ โดยกรณีที่เป็นความรู้ชัดแจ้ง (Explicit Knowledge) อาจจัดทำเป็นเอกสาร ฐานความรู้ เทคโนโลยีสารสนเทศ หรือกรณีที่เป็นความรู้ฝังลึก (Tacit Knowledge) จัดทำเป็นระบบทีมข้ามสายงาน กิจกรรมกลุ่มคุณภาพและนวัตกรรม ชุมชนแห่งการเรียนรู้ ระบบพี่เลี้ยง การสับเปลี่ยนงาน การยืมตัว เวทีแลกเปลี่ยนรู้นั้น ปีการศึกษาที่ผ่านมา ทางคณะมนุษยศาสตร์ฯ เลือกเครื่องมือแบบ “ระบบพี่เลี้ยง” (Mentoring) เวทีกลุ่มเฉพาะ (Focus Group)

1) ระบบพี่เลี้ยง (Mentoring)

กำหนดให้บุคลากรคณะมนุษยศาสตร์ฯ ที่เข้าร่วมโครงการฯ เขียนแผนการเข้าสู่ตำแหน่งทางวิชาการ หรือวิทยฐานะที่สูงขึ้น โดยระบุ “พี่เลี้ยง” จำนวน 1-2 คน สังกัดคณะมนุษยศาสตร์ฯ เพื่อช่วยดูแล กำกับ ติดตาม การขอตำแหน่งทางวิชาการที่สูงขึ้น และประเมินผลติดตามทุกภาคเรียน หรือตามความเหมาะสม จากโครงการฯ ข้างต้นบุคลากรคณะมนุษยศาสตร์ฯ ได้เลือก “พี่เลี้ยง” ตามความสมัครใจของผู้เข้าร่วมโครงการฯ เอง โดยมีบุคลากรคณะฯ ที่ได้รับเลือกเป็น “พี่เลี้ยง” จำนวน 18 คน มีจำนวนสมาชิกกลุ่มแตกต่างกันออกไป และทางคณะกรรมการการจัดการความรู้ (KM) ได้ประชุม “พี่เลี้ยง” เพื่อมอบหมายหน้าที่การดูแล กำกับ ติดตาม การขอตำแหน่งทางวิชาการที่สูงขึ้น และประเมินผลติดตามทุกภาคเรียนหรือตามความเหมาะสม

การจัดการความรู้เพื่อค้นหาแนวปฏิบัติที่ดี ด้านการวิจัยและการจัดประชุมวิชาการระดับชาติ

แนวคิดหลักของการดำเนินการจัดการความรู้ตั้งอยู่บนฐานของ “การเรียนรู้จากการปฏิบัติจริง” โดยเน้นการแปลงความรู้เชิงประสบการณ์ (Tacit Knowledge) ให้เป็นองค์ความรู้ที่ชัดเจนและถ่ายทอดได้ (Explicit Knowledge) ผ่านกระบวนการแลกเปลี่ยน สังเคราะห์ และบูรณาการข้อมูล เพื่อนำไปใช้ปรับปรุงการบริหารจัดการงานวิจัยและการจัดประชุมวิชาการอย่างเป็นระบบ การดำเนินงานดังกล่าวสอดคล้องกับแนวคิดการจัดการความรู้ 7 ขั้นตอนของ ก.พ.ร. และเกณฑ์ RU-QE หมวด 4 ว่าด้วย “การวัด การวิเคราะห์ และการจัดการความรู้” ซึ่งมุ่งสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ขององค์กร Organizational Learning) ให้บุคลากรทุกระดับมีส่วนร่วมในการพัฒนาองค์ความรู้ร่วมกัน นำไปสู่การยกระดับคณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงรายสู่การเป็น “องค์กรแห่งการเรียนรู้และนวัตกรรม” ที่สามารถสร้างคุณค่าและขับเคลื่อนการพัฒนาท้องถิ่นได้อย่างยั่งยืน

วัตถุประสงค์/เป้าหมาย

1. เพื่อพัฒนาระบบการจัดการความรู้ของคณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม โดยรวบรวมถอดบทเรียนและสังเคราะห์แนวปฏิบัติที่ดีจากการจัดประชุมวิชาการระดับชาติ เพื่อใช้เป็นองค์ความรู้ต้นแบบสำหรับการเตรียมความพร้อมในการเป็นเจ้าภาพในครั้งต่อไป
2. เพื่อเสริมสร้างสมรรถนะบุคลากรด้านการบริหารจัดการงานวิจัยและการจัดประชุมวิชาการให้มีประสิทธิภาพสอดคล้องกับมาตรฐานทางวิชาการและระบบคุณภาพของมหาวิทยาลัย
3. เพื่อสร้างและขยายเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการระหว่างมหาวิทยาลัยราชภัฏและสถาบันพันธมิตร เพื่อยกระดับการแลกเปลี่ยนองค์ความรู้ทางวิจัยและนวัตกรรมเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นอย่างยั่งยืน

วิธีการดำเนินการ

1. จำนวนองค์ความรู้หรือแนวปฏิบัติที่ดี (Best Practice) ที่ไม่น้อยกว่า 1 เรื่อง
2. บุคลากรผู้เข้าร่วมกระบวนการจัดการความรู้ไม่น้อยกว่า 80% จากการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกับสถาบันเครือข่าย
3. องค์ความรู้หรือแนวปฏิบัติที่ดีที่ได้รับจากการจัดการความรู้ถูกนำไปใช้จริง

องค์ความรู้ที่ได้รับ

จากการดำเนินกิจกรรมจัดการความรู้เรื่อง “แนวปฏิบัติที่ดีด้านการวิจัยและการจัดประชุมวิชาการระดับชาติ” คณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย ได้สกัดองค์ความรู้สำคัญที่เกิดขึ้นจากกระบวนการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกับมหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี ซึ่งเป็นเจ้าภาพการจัดประชุมรุ่นแรก โดยองค์ความรู้ที่ได้รับสามารถจำแนกได้เป็นสองมิติหลัก คือ (1) องค์ความรู้เชิงกระบวนการบริหารงานวิจัยและวิชาการ และ (2) องค์ความรู้เชิงระบบสนับสนุนการจัดประชุมวิชาการระดับชาติ

1. องค์ความรู้เชิงกระบวนการบริหารงานวิจัยและวิชาการ บุคลากรได้เรียนรู้ลำดับขั้นตอนการจัดการงานวิจัยอย่างเป็นระบบ ตั้งแต่การวางแผนยุทธศาสตร์ การออกแบบโครงสร้างคณะทำงานวิจัย การกำหนดหัวข้อหรือประเด็นวิจัยให้สอดคล้องกับเป้าหมายของคณะ การบริหารงบประมาณและทรัพยากร ตลอดจนการประสานความร่วมมือกับเครือข่ายนักวิจัยในสถาบันอื่น องค์ความรู้เหล่านี้ช่วยให้บุคลากรมีความเข้าใจใน “วงจรการบริหารงานวิจัยครบทั้งระบบ” และสามารถประยุกต์ใช้ในการพัฒนาแผนและกลยุทธ์งานวิจัยของคณะในอนาคตได้อย่างเป็นรูปธรรม

2. องค์ความรู้เชิงระบบสนับสนุนการจัดประชุมวิชาการ คณะได้รับความเข้าใจในระบบการจัดประชุมวิชาการระดับชาติอย่างครบถ้วน ตั้งแต่กระบวนการกำหนดธีมหลักของการประชุม การบริหารจัดการบทความวิจัย การควบคุมคุณภาพบทความ (Peer Review Process) การประชาสัมพันธ์และการลงทะเบียน ตลอดจนการจัดเก็บและเผยแพร่ผลงานวิจัยหลังการประชุม องค์ความรู้เหล่านี้ได้ถูกนำมาสังเคราะห์เป็น “แนวทางการจัดประชุมวิชาการของคณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม” ซึ่งสามารถใช้เป็นต้นแบบในการวางระบบการจัดงานในครั้งต่อไป

แนวปฏิบัติที่ดีที่ได้รับ

จากกระบวนการจัดการความรู้เรื่อง “การแลกเปลี่ยนเรียนรู้การเตรียมการเป็นเจ้าภาพการจัดประชุมวิชาการระดับชาติ สมาคมนักเทคโนโลยี” ซึ่งดำเนินการระหว่างคณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี และคณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย ได้เกิดการแลกเปลี่ยนองค์ความรู้ทั้งในเชิงกระบวนการและเชิงประสบการณ์ จนนำไปสู่การสกัดแนวปฏิบัติที่ดี (Best Practices) ที่สามารถนำไปประยุกต์ใช้ได้จริงในงานวิจัยและงานวิชาการของคณะ ซึ่งถือเป็นรากฐานสำคัญในการพัฒนาระบบการเรียนรู้ขององค์กรและยกระดับคุณภาพการจัดประชุมวิชาการในอนาคต

1. การบริหารจัดการงานประชุมวิชาการแบบมีส่วนร่วม (Participatory Management Model) แนวปฏิบัติแรกสะท้อนการบริหารจัดการที่เน้นการมีส่วนร่วมของบุคลากรทุกระดับ ตั้งแต่การวางแผนโครงการ การบริหารงบประมาณ การแบ่งบทบาทหน้าที่ และการติดตามประเมินผล ซึ่งทำให้การดำเนินงานเกิดความเป็นระบบ โปร่งใส และสร้างความรู้สึกร่วมเป็นเจ้าของ (Sense of Ownership) ภายในทีมงาน การบริหารแบบมีส่วนร่วมยังส่งเสริมการเรียนรู้ร่วมกันภายในองค์กร (Team Learning) ช่วยลดความซ้ำซ้อนของงาน และทำให้เกิดการพัฒนาอย่างต่อเนื่องผ่านการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นอย่างสร้างสรรค์

2. การถอดบทเรียนและสังเคราะห์องค์ความรู้ (Lesson Learned Process) หลังจากการเข้าร่วมกิจกรรม คณะได้จัดเวทีสะท้อนผลการเรียนรู้ (After Action Review) เพื่อสรุปประสบการณ์การทำงานจริง วิเคราะห์จุดแข็ง จุดอ่อน และปัจจัยความสำเร็จ กระบวนการนี้ช่วยให้เกิดการเรียนรู้เชิงลึกและสร้างองค์ความรู้ใหม่ที่สามารถนำกลับมาใช้ซ้ำได้ องค์ความรู้ที่ถูกรวบรวมและจัดหมวดหมู่เป็น 3 ด้านหลัก ได้แก่ การบริหารจัดการโครงสร้างงานและบุคลากร การจัดการระบบเทคโนโลยีสนับสนุนงานวิจัย และการสื่อสารประชาสัมพันธ์ในเครือข่าย ผลลัพธ์ที่เกิดขึ้นคือ “คู่มือเตรียมการจัดประชุมวิชาการระดับชาติ (KM Package)” ซึ่งใช้เป็นต้นแบบในการดำเนินงานในปีถัดไปได้อย่างมีประสิทธิภาพ

3. การสร้างเครือข่ายความร่วมมือและการเรียนรู้ร่วมกัน (Collaborative Academic Networking) การทำงานร่วมกับมหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานีเปิดโอกาสให้บุคลากรทั้งสองสถาบันได้แลกเปลี่ยนแนวคิด วิธีการบริหารงานวิจัย และเทคนิคการจัดประชุมวิชาการอย่างมืออาชีพ เกิดการพัฒนาเครือข่ายนักวิจัยและคณาจารย์ในกลุ่มมหาวิทยาลัยราชภัฏทั่วประเทศ อันนำไปสู่การจัดตั้ง “เครือข่ายนักวิชาการสมาคมนักเทคโนโลยี” ที่มีเป้าหมายร่วมกันในการยกระดับคุณภาพงานวิจัย การเผยแพร่ผลงานและการสร้างนวัตกรรมเพื่อท้องถิ่นแนวปฏิบัตินี้ทำให้คณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย มีความพร้อมในการพัฒนาเวทีวิชาการของตนเองให้มีคุณภาพในระดับชาติ

4. การเรียนรู้จากการปฏิบัติจริงและการทำงานร่วมกันในภาคสนาม (Experiential and Collaborative Learning) แนวปฏิบัตินี้เน้นการเรียนรู้จากการลงมือปฏิบัติจริงระหว่างเตรียมงานและการเข้าร่วมประชุมวิชาการ ซึ่งบุคลากรได้มีโอกาสดำเนินงานจริงในสภาพแวดล้อมของการประชุมระดับชาติ ทั้งในด้านการบริหารจัดการ การสื่อสาร การควบคุมกระบวนการนำเสนอผลงาน และการประสานงานกับหน่วยงานภายนอก การเรียนรู้จากการปฏิบัติจริงเช่นนี้ช่วยให้บุคลากรเกิดความเข้าใจในระบบงานวิชาการทั้งภาพรวมและรายละเอียด เกิดทักษะการคิดเชิงระบบ (System Thinking) การแก้ปัญหาเชิงสถานการณ์ (Adaptive Problem Solving) และการทำงานร่วมกันอย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งเป็นสมรรถนะสำคัญของบุคลากรยุคใหม่ และสามารถนำไปต่อยอดในการพัฒนางานวิจัยและกิจกรรมวิชาการของคณะในอนาคตได้อย่างต่อเนื่อง

การประยุกต์ใช้องค์ความรู้ด้านการวิจัย เพื่อการพัฒนาการท่องเที่ยวในชุมชนอย่างมีส่วนร่วม

การท่องเที่ยวเป็นกลไกสำคัญในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจและยกระดับคุณภาพชีวิตของคนในท้องถิ่น อย่างไรก็ตาม การพัฒนาการท่องเที่ยวในหลายพื้นที่มักประสบปัญหาการขาดความยั่งยืน การขาดอัตลักษณ์ที่โดดเด่น และการบริหารจัดการที่ไม่สอดคล้องกับบริบทและความต้องการที่แท้จริงของชุมชน ทำให้ศักยภาพที่มีอยู่ยังไม่ได้รับการดึงดูดและสร้างมูลค่าได้อย่างเต็มที่ ซึ่งปัจจุบันองค์ความรู้และระเบียบวิธีวิจัย โดยเฉพาะอย่างยิ่งในสถาบันอุดมศึกษา ถือเป็นเครื่องมือที่มีความสำคัญและทรงพลังในการทำความเข้าใจปัญหา ค้นหาโอกาส และออกแบบแนวทางการพัฒนาที่ตั้งอยู่บนฐานของข้อมูล ข้อเท็จจริง และการวิเคราะห์เชิงลึก อาจารย์ผู้เชี่ยวชาญด้านการวิจัยจึงมีบทบาทสำคัญที่ไม่สามารถมองข้ามได้ในการเป็นผู้นำทางความคิดและผู้ถ่ายทอดองค์ความรู้เพื่อการแก้ปัญหา

ดังนั้น การประยุกต์ใช้องค์ความรู้ด้านการวิจัยของอาจารย์จึงเป็นมากกว่าการทำวิจัย อาจารย์ได้ใช้ทักษะในการออกแบบงานวิจัยเพื่อการพัฒนาชุมชนโดยตรง ซึ่งไม่เพียงแต่สร้างองค์ความรู้ใหม่ แต่ยังเพิ่มมูลค่าทางเศรษฐกิจให้กับชุมชนท้องถิ่นผ่านการท่องเที่ยว เป็นการ สร้างการเปลี่ยนแปลงที่วัดผลได้จริง เป็นการนำความเชี่ยวชาญทางวิชาการมาแปลงเป็นทุนทางปัญญาเพื่อเสริมสร้างความเข้มแข็งของเศรษฐกิจฐานรากในท้องถิ่นได้อย่างเป็นรูปธรรมและยั่งยืน

วัตถุประสงค์/เป้าหมาย

เพื่อให้อาจารย์สามารถนำความรู้และความเชี่ยวชาญด้านการวิจัยของตนมาปรับใช้เพื่อการเพิ่มมูลค่าการท่องเที่ยวให้กับชุมชนท้องถิ่น

วิธีการดำเนินการ

1. การบ่งชี้ความรู้และประสบการณ์ที่มีอยู่

- จัดให้มีระบบสำรวจความรู้ที่บุคลากรในคณะการท่องเที่ยวและการโรงแรมจำเป็นต้องใช้เพื่อให้การทำงานบรรลุเป้าหมายว่าบุคลากรต้องการความรู้อะไร
- เสนอที่ประชุมคณะอนุกรรมการของคณะการท่องเที่ยวและการโรงแรม
- กำหนดประเด็นการจัดการความรู้ด้านการวิจัย ประจำปีงบประมาณ 2568 คือ การประยุกต์ใช้องค์ความรู้ด้านการวิจัยเพื่อการพัฒนาการท่องเที่ยวในชุมชนอย่างมีส่วนร่วม
- คณะกรรมการดำเนินงานระบุองค์ความรู้ที่จำเป็นและข้อมูลที่จำเป็นสำหรับการพัฒนาหลักสูตรคลังหน่วยกิต
- คณะกรรมการดำเนินงานระบุผู้มีส่วนเกี่ยวข้องและมีข้อมูล/ความรู้ที่เป็นประโยชน์ในการพัฒนาหลักสูตรคลังหน่วยกิต

วิธีการดำเนินการ

2. การสร้างและแสวงหาความรู้

- ความรู้ที่ฝังอยู่ในคน (Tacit Knowledge) ได้แก่ ความเชี่ยวชาญของอาจารย์ในคณะฯ และตัวแทนชุมชนเสนอที่ประชุมคณะอนุกรรมการของคณะกรรมการท่องเที่ยวและการโรงแรม
- ความรู้ที่ชัดแจ้ง (Explicit Knowledge) ได้แก่ เอกสารที่เกี่ยวข้องกับชุมชน

3. การจัดการความรู้ให้เป็นระบบ

- วิเคราะห์ สังเคราะห์ข้อมูลและข้อมูลที่ได้รวบรวมมา เพื่อจัดกลุ่มตามหัวข้อ/ประเด็นที่เกี่ยวข้อง
- สร้างฐานข้อมูล/คลังความรู้เพื่อจัดเก็บข้อมูล
- สรุปลองค์ความรู้ที่สำคัญและนำไปพัฒนาเส้นทางท่องเที่ยวในชุมชนอย่างมีส่วนร่วม

4. การแบ่งปันและการถ่ายทอดความรู้

- จัดกิจกรรมประชุมกลุ่มย่อยเพื่อคัดเลือกทรัพยากรของชุมชนที่โดดเด่น และมีศักยภาพในการพัฒนาเป็นเส้นทางการท่องเที่ยว

5. การนำความรู้ไปใช้

- นำองค์ความรู้และแนวปฏิบัติจากการวิจัยไปประยุกต์ใช้ในการพัฒนาเส้นทางท่องเที่ยวใหม่
- จัดทำสื่อนำเสนอเส้นทางท่องเที่ยว พร้อมทั้งการจัดกิจกรรมประชาสัมพันธ์เส้นทางท่องเที่ยว

6. การประเมินผลและการทบทวนความรู้

- จัดประชุมแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับอาจารย์ในคณะกรรมการท่องเที่ยวและการโรงแรมถึงกระบวนการได้มาของเส้นทางท่องเที่ยวชุมชน
- ติดตามและประเมินผลการนำความรู้ไปใช้ ทบทวนและปรับปรุงองค์ความรู้และแนวปฏิบัติที่ดี

7. การเรียนรู้และปรับปรุง

- ถอดบทเรียนและทบทวนกระบวนการ (Process) ใหม่ เพื่อให้ได้ผลลัพธ์ที่ดีกว่าเดิม- ทบทวนกระบวนการ (Process) ใหม่ เพื่อให้ได้ผลลัพธ์ที่ดีกว่าเดิม

องค์ความรู้ที่ได้รับ

- สามารถระบุงค์ความรู้ที่จำเป็นสำหรับการประยุกต์ใช้องค์ความรู้ด้านการวิจัยเพื่อการพัฒนาการท่องเที่ยวในชุมชนอย่างยั่งยืน
- สามารถระบุผู้มีส่วนเกี่ยวข้องและข้อมูล/ความรู้ที่เป็นประโยชน์ในการประยุกต์ใช้องค์ความรู้ด้านการวิจัยเพื่อการพัฒนาการท่องเที่ยวในชุมชนอย่างยั่งยืน

แนวปฏิบัติที่ดีที่ได้รับ

- มีการนำองค์ความรู้ด้านการวิจัยไปเป็นแนวทางในการให้คำปรึกษาและสนับสนุนชุมชน
- สามารถระบุแนวปฏิบัติที่ดีในการพัฒนาเส้นทางท่องเที่ยวโดยชุมชน
- มีการนำองค์ความรู้ที่ได้ไปแบ่งปันให้กับอาจารย์ในคณะฯ และเพื่อต่อยอดการขอกุณวิจัยครั้งต่อไป

การพัฒนางานวิจัยที่ตรงตามความต้องการ ของแหล่งทุน

คณะบัญชี เป็นหน่วยงานที่มีผลงานการวิจัยด้านการบัญชี การเงิน และการตรวจสอบบัญชีอย่างต่อเนื่อง และยังสามารถนำผลงานวิจัยไปปรับใช้กับงานด้านการบริการวิชาการแก่สถานประกอบการและชุมชน ซึ่งได้รับทุนวิจัยจากทั้งภายในและภายนอกอย่างสม่ำเสมอ

โดยผลลัพธ์ของงานวิจัยที่สอดคล้องกับอัตลักษณ์ของคณะฯ และมหาวิทยาลัยนั้น มาจากแนวปฏิบัติและกระบวนการที่เป็นรูปธรรมในการส่งเสริมการวิจัย เช่น การสนับสนุนงานวิจัยด้านธรรมาภิบาล หรือการบัญชีเพื่อความยั่งยืน จึงทำให้ คณะบัญชี สามารถพัฒนางานวิจัยได้อย่างมีประสิทธิภาพ

วัตถุประสงค์/เป้าหมาย

เพื่อเพิ่มศักยภาพในการพัฒนางานวิจัยและกระบวนการดำเนินงานวิจัยให้มีประสิทธิภาพที่ดียิ่งขึ้น

วิธีการดำเนินการ

1. การกำหนดความรู้หลักที่จำเป็น

คณะบัญชีได้แต่งตั้ง “ผู้ช่วยคณบดีด้านงานวิจัยและพัฒนา” ซึ่งรับผิดชอบดูแลการดำเนินงานวิจัยภายใต้กรอบนโยบายของคณะ มหาวิทยาลัย และหน่วยงานกำกับดูแลวิชาชีพบัญชี (เช่น สภาวิชาชีพบัญชี ก.ล.ต.) โดยจะช่วยออกแบบกลไกการทำงานวิจัยและกำหนดเป้าหมายในแต่ละปีงบประมาณ เช่น กลุ่มเป้าหมาย (SMEs สหกรณ์ ธุรกิจท่องเที่ยว) แหล่งทุน และความต้องการทางวิชาการที่เกี่ยวข้องกับการบัญชีเพื่อความยั่งยืน ภาษีอากร และธรรมาภิบาล

2. การแสวงหาความรู้ที่ต้องการ

การวิจัยของคณะบัญชีจะสอดคล้องกับแผนนโยบายของมหาวิทยาลัยและทิศทางของโลก ธุรกิจ นำไปสู่การพัฒนาเทคโนโลยีที่เหมาะสม เช่น การคัดเลือกกลุ่มธุรกิจเป้าหมายที่ต้องการองค์ความรู้ด้านบัญชี การพัฒนานวัตกรรมทางการบัญชี รวมถึงการวิจัยข้ามศาสตร์ โดยนำ องค์ความรู้ด้านการบัญชีและการเงิน ไปบูรณาการกับเทคโนโลยีดิจิทัล (Data Analytics, Blockchain) และกฎหมาย เพื่อสร้างโซลูชันที่ตอบโจทย์ธุรกิจยุคใหม่

3. การปรับปรุงและสร้างความรู้ให้เหมาะสม

คณะบัญชี ได้ออกแบบ “กลไกพัฒนางานวิจัย” เพื่อเป็นแนวทางให้คณาจารย์สามารถพัฒนาโจทย์วิจัยได้อย่างมีประสิทธิภาพ ตอบสนองความต้องการของสถานประกอบการ แหล่งทุน และสามารถต่อยอดองค์ความรู้ได้ กลไกนี้สามารถปรับใช้ได้กับทุกศาสตร์ในคณะฯ ทั้งการบัญชีการเงิน การบัญชีบริหาร การสอบบัญชี และภาษีอากร รวมถึงบูรณาการเข้ากับการเรียนการสอนและการสร้างเครือข่ายความร่วมมือกับสำนักงานบัญชีชั้นนำ

4. การประยุกต์ใช้ความรู้ในงาน

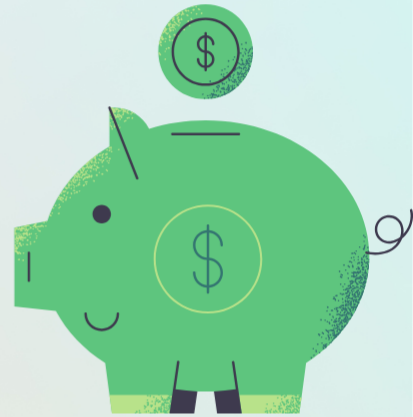
กลไกการดำเนินงานวิจัยของคณะบัญชีประกอบด้วย 3 ส่วนหลัก ได้แก่ การคัดเลือกกลุ่มธุรกิจเป้าหมาย การพัฒนาโจทย์วิจัย และการดำเนินงานและถ่ายทอดองค์ความรู้ ซึ่งถูกนำไปประยุกต์ใช้ในโครงการวิจัยข้ามศาสตร์

5. การแลกเปลี่ยนเรียนรู้และสกัดขุมความรู้

คณะบัญชีจัด “กิจกรรมประชุมเชิงปฏิบัติการการจัดการความรู้ (KM)” เป็นประจำทุกปี เพื่อให้คณาจารย์ได้นำเสนอแนวปฏิบัติที่ดีและผลการดำเนินงานวิจัยมาแลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกัน โดยมุ่งเน้นให้สามารถนำองค์ความรู้ที่ได้ไปปรับใช้ในการพัฒนาโจทย์วิจัยและการขอทุนวิจัยต่อไป

6. การจดบันทึกและจัดเก็บขุมความรู้

องค์ความรู้จากงานวิจัยของคณะบัญชีจะถูกจัดเก็บในรูปแบบ “รูปเล่มรายงานการวิจัยฉบับสมบูรณ์” ตามมาตรฐานของแหล่งทุน และหน่วยงานมาตรฐานการวิจัยฯ จะนำผลการดำเนินงานในแต่ละปีมาปรับปรุงกลไกการวิจัยให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น นอกจากนี้ คณะบัญชี ยังส่งเสริมให้คณาจารย์นำผลงานวิจัยไป ตีพิมพ์เผยแพร่ ในวารสารวิชาการระดับชาติและนานาชาติ เพื่อสร้างฐานข้อมูลและองค์ความรู้ที่เป็นประโยชน์ต่อสาธารณะ

องค์ความรู้ที่ได้รับ

องค์ความรู้หลักที่คณะบัญชี ได้รับจากการจัดการความรู้ คือ โมเดลการวิจัยและบริการวิชาการ เพื่อยกระดับศักยภาพผู้ประกอบการและวิสาหกิจชุมชน ซึ่งถือเป็นแนวปฏิบัติที่ดี (Best Practice) ที่เป็นรูปธรรมของคณะบัญชี

แนวทางหลัก: การดำเนินงานเชิงพื้นที่ (Area-Based Approach) หัวใจสำคัญของกระบวนการคือการ ทำงานร่วมกับกลุ่มผู้ประกอบการหรือวิสาหกิจชุมชนในพื้นที่เป้าหมาย (เช่น กลุ่มธุรกิจท่องเที่ยวในเชียงราย สหกรณ์การเกษตร) เพื่อทำความเข้าใจปัญหาและบริบททางธุรกิจอย่างลึกซึ้ง ทำให้การพัฒนาองค์ความรู้สามารถตอบสนองต่อความต้องการจริงของผู้ประกอบการได้ กลไกการทำงาน: กระบวนการ "จากต้นน้ำสู่ปลายน้ำ" เป็นกระบวนการที่ครอบคลุมและต่อเนื่อง เพื่อสร้างความเข้มแข็งให้แก่เศรษฐกิจฐานรากอย่างยั่งยืน

ต้นน้ำ (Upstream)

การสำรวจและวินิจฉัยปัญหา ด้านการเงิน การบัญชี และภาษี ของผู้ประกอบการ เช่น การขาดระบบบัญชีที่ดี การไม่สามารถเข้าถึงแหล่งทุน หรือการวางแผนต้นทุนที่ไม่มีประสิทธิภาพ

กลางน้ำ (Midstream)

การพัฒนาเครื่องมือและเสริมสร้างศักยภาพ โดยนำข้อมูลจากต้นน้ำมาออกแบบโซลูชันที่เหมาะสม เช่น การสร้างโปรแกรมบัญชีอย่างง่าย การจัดอบรมการวางแผนภาษี หรือการพัฒนาเครื่องมือวิเคราะห์ต้นทุนผลิตภัณฑ์

ปลายน้ำ (Downstream)

การนำไปใช้และติดตามผล โดยนำเครื่องมือหรือระบบที่พัฒนาขึ้นไปติดตั้งและใช้งานจริง ติดตามผลเพื่อประเมินสุขภาพทางการเงินของกิจการ และสรุปบทเรียนเพื่อสร้างเป็นองค์ความรู้สำหรับขยายผลต่อไป

แนวปฏิบัติที่ดีที่ได้รับ

แนวปฏิบัติที่ดี (Best Practice) ด้านการวิจัยของ คณะบัญชี เป็นกระบวนการที่ถูกพัฒนาขึ้นอย่างต่อเนื่องเพื่อให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุด ประกอบด้วย 5 ขั้นตอนสำคัญ ดังนี้

1. การจัดเวทีรับฟังปัญหาผู้ประกอบการ (Entrepreneur Forum)

เริ่มต้นจากการจัดเวทีรับฟังปัญหาและความต้องการ ด้านการเงิน บัญชี และภาษี โดยตรงจากกลุ่มผู้ประกอบการ วิสาหกิจชุมชน หรือสหกรณ์ในพื้นที่

2. การพัฒนาโจทย์วิจัย (Research Proposal Development)

นำข้อมูลปัญหาที่ได้มาสังเคราะห์และพัฒนาเป็นโจทย์วิจัยที่มุ่งสร้างแนวทางแก้ไขที่ชัดเจน เช่น การพัฒนาระบบบัญชีต้นทุนสำหรับสินค้าชุมชน หรือการวางแผนภาษีสำหรับธุรกิจ SMEs

3. การศึกษาบริบททางธุรกิจ (Business Contextual Study)

ศึกษาบริบทและสภาพแวดล้อมทางธุรกิจของกลุ่มเป้าหมาย เพื่อให้เข้าใจโครงสร้างและปัญหาเชิงลึกได้อย่างรอบด้าน

4. การวางกรอบแนวคิด (Conceptual Framework)

ออกแบบกรอบแนวคิดในการดำเนินงานโดยใช้หลักการบัญชี การเงิน และการจัดการ มาสร้างเป็นเครื่องมือหรือนวัตกรรมที่เหมาะสม

5. การส่งมอบเครื่องมือและองค์ความรู้ (Knowledge & Tool Transfer)

เมื่อสิ้นสุดโครงการ จะมีการนำผลการวิจัยกลับไป ส่งมอบให้ผู้ประกอบการในรูปแบบของเครื่องมือที่ใช้งานได้จริง เช่น โปรแกรมบัญชีอย่างง่าย หรือคู่มือการจัดการการเงิน พร้อมจัดอบรมการใช้งาน จากกระบวนการดังกล่าว ทำให้ คณะบัญชี สามารถพัฒนางานวิจัยที่ตอบสนองความต้องการของภาคธุรกิจในท้องถิ่น และยังสามารถบูรณาการข้ามศาสตร์ เช่น การนำเทคโนโลยีสารสนเทศมาประยุกต์ใช้ เพื่อให้สอดคล้องกับเป้าหมายของแหล่งทุนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

